

வான்பத்

தமிழ்ச்சேவை
ஒல்போ
ஆண்டு -1

Thamizh sevai
Alborg
Ar -1

”தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

ஷரண்பத் Vnarpathy
தமிழ்ச் சேவை (ஓல்போ)
ISBN 87-988984-1-8

Redaktion:
Kokkuvil Gopalan
Karavaithasan

பத்திரிகைப் பொறுப்பாளர்:
கொக்குவில் கோபாலன்

தொகுப்பு:
காவலதாசன்

உதவி:
ரவ். சாந்தகுமார்
கு. குட்டி

ஆலோசனை:
முல்லைஸ்ரீராத்

அட்டை
கே.கே .

உள்ளே.....

கொக்குவில் கோபாலன்
ஜெயராஜ்
இராசேந்திரம்
பொன்னண்ணா
நேயர்கடிதங்கள்
மு. நித்தியானந்தன்
மு.புஸ்பராஜா
திருமதி. வேதாலங்காதிலகம்
செல்வன்
து.செல்வகுமார்
தமயந்தி
இளவாலை விஜயேந்திரன்
ஜீவகரன்
குமுதா
முல்லையூரான்
வண்ணதெய்வம்
புரட்சிதாசன்
அம்பிகுலவீரசிங்கம்
பமுனா ராஜேந்திரன்
செ.லோகநாதன்
யூலியஸ் அன்ரனி
சி.சிவநாதன்
கரவைதாசன்
இளைய அப்துல்லாஹ்
வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

ஓல்போ சீர்தமிழ்ச் சேவை முழக்கம்... முயல்வோம் முன்னேறுவோம் ஏன் இனித் தயக்கம்...
நன் தமிழ் சுவை பெற இனி... ஏதத் முன் செல்வோம் தமிழ் இனி....

ajagopalan Sinnatham

Ådalsvej 1

9210 Aalborg SO

Tlf. 98 14 89 61

படிப்பகம்

வணக்கம்!

அன்பு உள்ளங்களே!

இது கொக்குவில் கோபாலன்.

”எண்ணமும் எழுத்தும் தமிழ் அதில்
உறுதியானவன் நான்.”

”சமத்துவம் சமதர்மம் சமாதானம் இவை
என் முச்சு.”

யாழ்ப்பாணத்திற்கு சற்று வெளியே கொக்குவில் (அழகிய ஊர்) அங்கு பிறந்தவன், இராஜகோபாலன். பிறந்த ஊர்மீது கொண்ட பற்றுக்காரணமாக என் கலைப்பயணத்திற்கு என் பெயரில் ஊரையும் சேர்த்துக்கொண்டேன். சிறு வயது முதற் கொண்டே கலையில் மிகவும் நாட்டம், 13-வது வயது முதல் என் கலைப்பயணத்தை ஆரம்பித்து இன்றும் தொடர்கிறேன். நான் எழுதி நடத்த ”மாவீரன்” நாடகம், மக்கள் மனதில் நல்ல இடம் பிடித்தது. என்பதில் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி நடப்பதோடு மட்டும் நான் நின்று விடவில்லை விளம்பரங்களை உற்றுக்கேட்பதும் அதைத் திருப்பிக் கூறிப்பார்ப்பதுவும், விளம்பரங்களை எழுதி அதை விளையாட்டாக வரிப்பதுவும் என் பொழுதுபோக்குகள் ஆக்கிக்கொண்டேன். விளம்பரங்கள் கொடிகட்டிப்பறந்த காலம் அது, யாழ்ப்பாணபஸ்நிலைய விளம்பரசேவையை மணிக்கணக்காக நின்று செவிமடுப்பேன், அதைக் கேட்பதற்காகவே கொக்குவில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் செல்வேன். என் ஆர்வத்தைக்கண்ட சிலர் உள்ளூர் விழா அறிவிப்புகளுக்கு அறிவிப்பாளராக என்னை அழைத்தனர். அதுகூட எனக்கு நல்ல பயிற்சியினைத் தந்தது என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை என்பேன். அந்தக் காலகட்டத்தில் இலங்கை வானொலியும் பல்வகைப்பட்ட அறிவிப்பாளர்களைக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் யாவருமே என் மனதிற்கு பிடித்தமானவர்கள்தான். இருப்பினும் என் மனதைப் பாதித்தவர் (பல்கலை வேந்தன்) திரு.சில்லையூர் செல்வராஜன் அவர்களே. காலத்தின் கோலம் கடல் கடந்து வாழ்கின்றோம், ஆயினும் நான் அறிந்தவற்றையும், தெரிந்தவற்றையும் எம் மொழிவளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்கின்றது. புலத்தில் எங்களுக்கான பணி நிறையவே இருக்கிறது, எனவே எனது பணியைத் தொடர வானொலியைத் தேர்ந்தெடுத்து Nordjylland Media Center- ல் அதற்கான விதிமுறைகளையும், தொழில் நுட்பங்களையும் பயின்று TV ஒல்போவில் தொழிற்பயிற்சியும் பெற்றேன். நிகழ்ச்சிகளையும், அவைகளை நடத்துபவர்களையும் சரியாகத்தேர்ந்தெடுத்து நிகழ்ச்சிகள் எப்படி அமையவேண்டும் என ஆலோசனையும் வழங்கினேன். எனது நேரடியான உழைப்பில் வானொலி ஆரம்பமானது. சம்பவங்கள் யாவும் சிறப்பாக மலர்வதற்குக் காரணம் நான் சந்தித்த மனிதர்களும், அவர்களிடம் நான் கற்றுக்கொண்ட விடயங்களும், என் விடாமுயற்சியும் தான் என்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் “ஒரு கையால் ஓசை எழுப்ப முடியாது, பல கைகள் சேரும் போது தானே ஓசை எழும்”. நல்ல பல உள்ளங்கள் முன்னின்று உதவினார்கள், ஆகையால் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை வழங்க முடிந்தது. கலைப்பயணம் சிறப்புற உதவுவது அதில் ஈடுபாடுள்ள உள்ளங்களைச் சந்திப்பதே ஆகும். ஆரம்பகாலத்தில் இருந்து நிகழ்ச்சிகளைப்படைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்த எனது மனைவி பிள்ளைகளோடு மருமகளுக்கும் நன்றி கூறிக்கொண்டு, தமிழ் சேவையின் வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக்கொண்டவர்கள் என்பதை விடுத்து உழைத்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்வதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். திருக்குறளை தேனாகக் காதில் விழ வைத்தவரும் ஆரம்பத்தில் இருந்தே என்னோடு பயணம் செய்யும் திருவாளர். கிருஸ்ணாநிதி கிருஸ்ணபிள்ளை (உங்கள் றஞ்சன்) அவர்களுக்கும், மகளிருக்காக ஒரு நிகழ்ச்சி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்ட போது புன்னகையோடு “பூமகள் ஊர்வலம்” நிகழ்ச்சியோடு வலம் வந்த திருமதி. ரேணுகா கிருஸ்ணாநிதி அவர்களுக்கும். நேயருடன் சில நிமிடங்களோடு, புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் சிறுவர்கள் நன்றே கேட்டுப் பயன்பெறவென்றே நயமுடனே கூறிவரும் திருமதி சரஸ்வதி இராஜகோபாலன் அவர்களுக்கும், இளைஞர்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்ற,

பிரசன்னாவின் என்றென்றும் புன்னகை எனும் நிகழ்ச்சியை வழங்கி வந்த செல்வன் பிரசன்னா இராஜகோபாலனுக்கும், தமிழ்சேவையில் செய்திகள் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை ஏற்று செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்கிய திருவாளர் சோமசேகரன் இரட்னசிங்கம் அவர்களுக்கும், அன்றாட நிகழ்வுகளை உள்வாங்கி அதற்கு நாட்டு நடப்பு என்ற பெயர் சூட்டி நகைச்சுவை விருந்தளித்த திருவாளர் யோகேஸ்வரன் முருகர் அவர்களுக்கும், பாட்டும் பதமும் நிகழ்ச்சியினை வழங்கி வரும் திருவாளர் குலவீரசிங்கம் அம்பிகைபாகன் (அம்பி) அவர்களுக்கும், இலக்கிய நிகழ்ச்சியொன்றினைத் தேடல் மூலம் சிறப்புடனே வழங்கிவரும் திரு. கரவைதாசன் அவர்களுக்கும், நான் வழங்கும் சிறுவர் நேரத்திற்கு தனது படைப்புகளைத் தந்துதவும் திருவாளர் வேலணையூர் பொன்னண்ணா அவர்களுக்கும், நல்ல கருத்துக்களை என்னோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் திருவாளர் நடேசன் ஆதித்தியன் அவர்களுக்கும், சிறுவர்நேரத்திற்கு பிள்ளைகளைத் தயார்செய்து கலையகத்திற்கு அழைத்து வந்து நிகழ்ச்சி சிறப்புறத் துணை நிற்கும் பெற்றோருக்கும், ஏனைய நிகழ்ச்சிகளில் நேரடியாகவும், தொலைபேசி மூலமும் இணைந்து சிறப்பிக்கும் அன்பு உள்ளங்களுக்கும், தமிழ்சேவையினைச் செவிமடுக்கும் அன்பு நேயர்களுக்கும், மலருக்குத் தமது உணர்வுகளை என்னோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் தமிழ்மேல் பற்றுக்கொண்ட அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும், மலர் வெளியீட்டிற்குத் தனது சிரமத்தைச் சிறிதேனும் பாராது என்னோடு கைகோர்த்து நிற்கும் அன்பு நட்பாளன் கரவைதாசனுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியை கூறிக் கொண்டு, இவ்வேளையில் என் பெற்றோரையும், குருவையும் மனதில் நிறுத்தி உங்களிடம் இருந்து விடைபெறுகிறேன்.

வணக்கம்!

அன்பு உள்ளங்களே!

நன்றி கலந்த வாழ்த்துக்கள் !

ஒல்போ தமிழ்ச் சேவையின் பணிகள் பாராட்டிற்குரியது இப்படியான முயற்சிகள் புலம்பெயர் மக்களிற்கு மிகவும்- அவசியம். டென்மார்க்கில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை தமிழில் வழங்குவது இன்றைய தேவைகளில் ஒன்றாக அமைகிறது. இணைவாக்கத்திற்கும் இது பெரும் உதவியாக அமையும். அது தவிர தாய் மொழியினை பிள்ளைகள் கேட்டு உணரவும் அது உதவி செய்யும். அந்த வகையில் உங்கள் முயற்சி காலத்தினால் ஒரு சிறந்த பணியாகும். நமது கலை, கலாச்சாரம் போன்றவற்றை வளர்க்கவும் இந்த நாட்டு சூழலிற்கு ஏற்ப, அதை எடுத்துரைக்கவும் இங்கு இருந்து செயற்படும் வானொலியால் அதிக பணியாற்ற முடியும் என எண்ணுகிறேன். உங்கள் பணி மென்மேலும் வளர வேண்டும் என்று இதயத்தால் வாழ்த்துகிறேன்! இதன் அமைப்பாளர்களையும், அவர்களின் முயற்சிகளும் மென்மேலும் வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்!

நன்றி!

அன்புடன்

ஜெயராஜ் - இ.

கிறிஸ்தர்

23-01-2002

**ஒல்போ தமிழ் வானொலியின்
தமிழ்ப்பணி சீறப்படி என இதயம்
கனிந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!**

”அனுபவம் என்பது ஒரு மனிதனுக்கு என்ன நேரிடுகிறது என்பதல்ல, அதைக்கொண்டு அவன் என்ன செய்கிறான் என்பதே.”

இந்நாட்டில் இயந்திர வாழ்க்கையின் மத்தியில் பல சிரமங்களோடும் இடையூறுகளோடும், தமிழை எமது அடுத்த தலைமுறையிருக்கும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற சீரிய சிந்தனையால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒல்போ தமிழ் உள்ளங்களின் இந்த அயராத தமிழ்ப் பணியை, ஓராண்டு நிறைவுசெய்து இரண்டாம் ஆண்டில் கால் பதித்து அதன் பணி தொடரும் ஒல்போ தமிழ்வானொலியின் பயணத்தில், அதன் வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வொருவருக்குள் இருக்கும் ஆற்றல்களை புறத்தில் வெளிப்படும் வகையில், இவ்வானொலியூடாக ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பங்களிப்பை செய்து உதவவேண்டும்.

இரு வேறுபட்ட கலாச்சாரத்திற்குள் நின்று திண்டாடும் எம் இளம் சமுதாயத்திற்கு சீரிய வழியைக்காட்டி; உரமான நல்ல சிந்தனையை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். டெனிஸ் சமூகத்துடனும் ஒன்றுபட்டு வாழக்கூடிய நிலையை நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆக்கிக்கொண்டால் நம் எதிர்காலம் இன்னும் பெருமைக்குரியதாய் அமையும். இதேபோல் நாம் செய்து முடிக்கவேண்டிய பணிகள் புலத்தில் மிகவும் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

இப்பணி ஏளனம், எதிர்ப்பு, ஏற்றுக்கொள்வது என்ற மூன்றையும் தாண்டி தனது ஓர் ஆண்டை நிறைவுசெய்து தன் இரண்டாம் ஆண்டில் அடிபதித்துச் செல்கிறது. இவ் ஒருவருட உயர்வும், நிறைவும் பெறுவதற்கு நிறைந்த விடாமுயற்சியும் மன உறுதியும் கொண்டு “மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு” என எண்ணிப் பணிபுரியும் நண்பர் திரு. இராசகோபால் ஆசிரியர் அவர்களின் பணியை மனதார பாராட்டுகிறேன்!

சென்ற ஆண்டு! மிகவும் பெருமைக்குரியதாய் அமைந்தது, ஆனால் எதிர்காலம் மேலும் சிறப்பாக அமையும் என நம்புகிறேன். இவ்வானொலி எப்போதும் விரிந்து, மலர்ந்து, மணம் பரப்பி தன் பணி தொடர வேண்டுமென கேட்டுக் கொண்டு, ஒல்போ வாழ் தமிழ் உள்ளங்கட்கும், வானொலிக்கும் இனிதே வளர, அதன் பணிதொடர என் உளம் கனிந்த நல் வாழ்த்துக்கள், உரித்தாகட்டும்!

அன்புடன்
எஸ்.இராசேந்திரம்
வையின்

டென்மார்க் ஒல்போ வானொலியின் பணி

**சீறப்படி எனது
இதயம் கலந்த நல் வாழ்த்துக்கள்..!**

புலம்பெயர் மண்ணில் அவசர வாழ்க்கையில் பல்வேறு சிரமங்களோடு இடையூறு, சோதனைகளை சாதனையாக்கி தனது ஓராண்டு பயணத்தில் அயராத தமிழ்ப்பணியை பூர்த்தி செய்து. தனது இரண்டாம் ஆண்டில் அடிபதித்து தன் பணி தொடரும் ஒல்போ தமிழ் வானொலியின் பயணத்தில் ஒவ்வொரு தமிழரும் தங்கள் பங்கை கனமாக செலுத்த வேண்டியது அவரவர் கட்டாயக் கடமையாகும்.

இந்தப் பணி தமிழர் அனைவரும் பெருமைப்படும் விடயம். இதன் பெருமைக்கும், வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் காரணமாக பணி புரியும் நண்பர் கோபால் அவர்களின் பணி பெரிதென நான் நினைக்கின்றேன். அவரையும் அவர் பணியையும் மனதார பாராட்டுகின்றேன்!

ஆம்.. மற்றவர்களை அனைத்துக் கொள்வது, மற்றவர் கருத்துக்கு மதிப்பளிப்பது, தான்தோன்றித்தனம் இல்லாத நடுநிலையான நோக்கம், இவை அனைத்தும் வானொலியின் வளர்ச்சிக்கு உரமாக இருக்க வேண்டுமென நினைக்கின்றேன். பாராட்டுக்குரியதே!

கற்றவர்களைத் தேடிப்பிடித்து ஆக்கமெடுத்து அதை ஒலிக்கவைத்து வானொலியின் தரத்தை உயர்த்தி வைக்கும் பணி பாராட்டுக்குரியது. வானொலியின் பணியில் பலமான உரமான வேர்கள் பதிந்திருப்பதாய் தென்படுகின்றது. மேலும் உன்னத உறவோடு சீர்கொண்டு வளர வாழ்த்துகின்றேன்!

அதிகம் பேசி எதுவும் செய்யாத உறவுகள் சிலவும், என்னால் மட்டுமே முடியும் மற்றவர்களால் முடியாது .செயல்பட கூடாது என்று நினைக்கும் உறவுகளும், மலிந்துவிட்ட இந்த புலம்பெயர் வாழ்வில். தானும் சிறந்து.. தன் மொழியும் சிறந்து, தன் இனமும் சிறந்து. எம் எதிர்கால சந்ததி தமிழ் தெரியாத் தமிழர்களாய் வாழக் கூடாது. என்ற சீரிய நல் நோக்கோடு பணிபுரியும் ஒல்போ வாழ் தமிழ் உறவுகட்கும். வானொலிக்கும். இனிதே வளர இனிதே பணிசிறக்க என் இதயம் கலந்த நல் வாழ்த்துக்கள்! உருத்தாகட்டும்!

அன்புடன்
வேலணையூர் பொன்னண்ணா
டென்மார்க்

நேரர் கடிதங்கள்

ஒல்போ தமிழ் வானொலித்தாத்தாவுக்கு எங்கள் நன்றிகளும், பாராட்டுகளும், இன்னும் பல புதிய கதைகளையும் பாடல்களையும் வாரா வாரம் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.
அன்புடன்,
ஸ்ரெபி, றெபேக்கா.

வானொலித்தாத்தாவுக்கு நன்றி.
தாத்தா! நீங்கள் ஏன் இப்போது, சிறுவர்களுக்கான கேள்வி நேரம் நிகழ்ச்சி செய்வதில்லை?
ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

அன்புடன்
திவ்யா, மினோஷா.

முழுங்கு! சங்கே முழுங்கு!
செயற்கரிய காரியம் யாவிலும் வெற்றி யென்று, செந்தமிழ் சுவை சொட்டும் நிகழ்வுகளை
வானலை வழியே காவி சிட்டாய் சுமந்து வந்து எம்வீட்டுச் சுவரெங்கும் பட்டுத்தெறித்து எங்கள்
உள்ளங்களைத் தொட்டுவிட்ட, "ஒல்போ தமிழ் வானொலிக்கு" என் முதல் வாழ்த்து!
அதுவும் தமிழ் வாழ்த்து!. "கொக்குவில் கோபாலன்" அவர்களுக்கும் நல்மாலை அணிவித்து,
ஓராண்டு நிறைவையொட்டி வெளிவரும் இம்மலர் மூலம் வளர்க! வளர்கவென! வாழ்த்துகிறேன்!

அன்புடன்
கண்ணன் ஒல்போ

வானொலித்தாத்தா! நாங்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் நீங்கள் சொல்லும் கதைகளைக்கேட்டு
மகிழ்கிறோம், தாத்தாவின் ஓராண்டு நிறைவையொட்டி வாழ்த்துகிறோம்.

அன்புடன்
அனுசாந்த், இந்துஜன்.

உண்மையில் வியப்பாக இருக்கிறது!
எங்களது நகரத்தில், இல்லை எங்கள் வீட்டிற்குள்ளேயே இத்தனை சிறப்பானவர்களா? உலக
தரத்தை எட்டித்தொட முயற்சிகள்..... நன்றி! நன்றி! எனது குடும்பமும் ஒல்போ நகரத்தில்தான்
வாழ்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமையாக இருக்கிறது. எங்களுக்கென்றோர் தமிழ்
வானொலி தேடித்தந்த "கோபால்" அவர்களுக்கு நன்றி. அம்பி அவர்களது நிழ்ச்சியும், தேடல்
என்ற நிகழ்ச்சியும் சிறப்பானவை. ஓராண்டென்ன ஓராயிரம் ஆண்டு வாழ்க!
ராஜன் ரூபி குடும்பத்தினர்.

தமிழ்ச் சேவைக்கு ஒரு சபாஷ்!

டென்மார்க்கிற்கு தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து கிட்டத்தட்ட 18 வருடங்கள் ஆகின்றன. வந்த ஆரம்ப காலகட்டங்களில் பொழுதினை போக்காட்ட பட்டபாடு அவரவர்க்குத்தான் தெரியும். ஒரு தமிழ்ப்பாட்டு கசெற் யாராவது வைத்திருந்தால் அதைக் கேட்பதற்கு எத்தனை பேர் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு இரவல் வாங்கி கடைசியில் அந்தக் கசற் தேய்ந்து அந்தப் பாட்டைக் கூட கேட்க முடியாமல் போன காலங்கள் அவை. ஆனால் இன்று நிலைமை அப்படியல்ல. நமது கலைகளை வளர்ப்பதற்கு போதுமான கலைக்கூடங்கள் உள்ளன. கற்ற கலைகளை வெளிக்கொணர்வதற்கு போதுமான ஊடகங்கள் உள்ளன. இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை என்னவென்றால்; இவற்றை முறையாக கேட்பதற்கு, பழகுவதற்கு, பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு நேரம் போதாமையாகவுள்ளது. ஒரு இயந்திரமயமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். குடும்பம் பெருக்கப் பெருக்க தேவைகளும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது. பொருளாதாரத்தை ஈடுசெய்ய எல்லோரும் கிட்டத்தட்ட இரண்டுவேலை செய்கிறோம். ஓய்வு என்பது அரிதாகிக் கொண்டே செல்கிறது. ஒல்போ தமிழ்ச் சேவையை நடாத்தும் "கோபால் மாஸ்டரை" நன்கு தெரிந்தவன். எல்லோரையும் போலவே பெரிய பிள்ளைகள் உள்ள, பொருளாதார முடக்கு உள்ள, இரண்டு முழுவேலை செய்யும், குடும்பப் பழவுள்ள ஒரு சாதாரண மனிதன். இவ்வளவு பழவுக்குள்ளும் சனி, ஞாயிறு திங்கள்களில் தவறாமல் ஒரு வானொலியை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார் என்றால் அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது உள்ளது. இதற்காக அவருக்கு ஒரு சபாஷ்.

நான் வயன் நகரத்தில் வசிப்பவன்; இருந்தாலும் கூடுதலான விடுமுறை நாட்களை ஒல்போக்கில் கழிப்பதால் பல தடவைகள் தமிழ்ச் சேவையினை கேட்கும் வாய்ப்பு கிட்டியிருக்கிறது. சர்வதேச தமிழ் வானொலிகளின் தரத்திற்கு எந்தவிதத்திலும் குறைவில்லாமல் தரமான நிகழ்ச்சிகளையும், உண்மை நிகழ்வுகளை செய்திகளாகவும் வழங்கும் ஒல்போ தமிழ் சேவைக்கு இன்னுமொரு சபாஷ்.

குறிப்பாக பிரசண்ணாவின் என்றென்றும் புன்னகை, ரேணுகா கிருஷ்ணாநிதியின் பூமகள் ஊர்வலம், ரஞ்சண்ணாவின் வாராவாரம் திருக்குறள், சிறுவர் நேரம், கரவைதானின் தேடல், அம்பி குலசிங்கம் அவர்களின் பாட்டுக்கு பதம், கோபால்மாஸ்டரின் சிறப்பு விருந்தினர் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நம்மவரின் வாய்ப்பேச்சுக்கே பதம் கூறுவது கடினமாக இருக்கின்ற காலகட்டத்தில், பாட்டுக்கு பதம்கூறும் பணியை அம்பி அவர்கள் சிறப்பாகவே செய்கின்றார். கரவைதாசனின் தேடல்; எங்கள் இளம் சந்ததியினர் பெரிதும் அறிந்திராத அல்லது அறிய முடியாத எமது ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களை எங்கள் முன் கொண்டு வருவதுடன் அவர்களின் படைப்புக்களை தேடிப் படிக்கவும் வைக்கிறது. கோபால் மாஸ்டரின் சிறப்பு விருந்தினர்களுடனான நிகழ்ச்சி பாராட்டத்தக்கது. நம்மவர்களது திறமைகளை இனங்கண்டு, அவற்றை வெளிக் கொண்டு வருவது ஊடகங்களின் கடமையாகும். அந்தக் கடமையை மாஸ்டர் தொடரிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் மற்றவர்களின் போர்வைக்குள் குளிர் காயும் புல்லுருவிகளை இனங்கண்டு இனப்பற்று, மொழிப்பற்று, தேசப்பற்று, கலைப்பற்றுள்ள, மனித நேயமுள்ள நல்ல நெஞ்சங்ளுடன் உரையாடுவது இன்னும் சிறப்பாக அமையும் என்பது எனது வேண்டுகோள்.

எந்தவொரு நிறுவனத்தையும் அறவே குறைகள் இல்லாமல் நடத்த முடியாது. ஆக் கபூர்வமான விமர்சனங்கள் குறைகளை களைந்து நிறைகளை கொள்வதற்கு உந்துதலாக இருக்கும். ஆனால் குறைகளை குறித்துக் கூற எனக்கு அநுபவம் போதாது என்று நான் கருதுவதால் நிறைகளை மாத்திரம் கோடிட்டுள்ளேன்.

மொத்தத்தில் ஒல்போ தமிழ்ச் சேவைக்கு ஒரு சபாஷ்! ஓராண்டென்ன நூறாண்டுகள் எங்களுக்கு சேவையாற்ற உன்னால் முடியும். வளர்க உனது பணி!

அன்புடன்

கு. குட்டி (வயன்)

Tillykke med Fødsels dagen!.....(பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்கள்.)

M. Toma (Formand. IDFAD)

யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியம்: காலனித்துவ சமரசம்

மு.நித்தியானந்தன்

”மப்பின்றி காலமழை
காணா மண்ணிலே
சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய்
முளையாது;
ஏர் ஏறாது; காளை இழுக்காது;
எனினுமந்தப்
பாறை பிளந்து
பயன் விளைப்போன் என்னூரான்.”

என்று மஹாகவி பாறை பிளந்து பயன் விளைவிக்கும் யாழ்ப்பாணத்து விவசாயியை வியந்து கவிதை வடித்தது உண்மைதான். ஆனால் கடும் பாறையைவிட யாழ்மண்ணில் இருக்கி வேரோடிப்போன சாதிய உணர்வினை பல நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக ஆட்சி நடத்திய ஐரோப்பிய அரசுகளாலும் கூட அசைக்க முடியவில்லை. மாறாக யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் மேலாண்மை செலுத்திய சாதியினர் பிரிட்டிஸ் காலனித்துவ ஆட்சியைப் பயன்படுத்தி மேலும் தம்மை ஸ்திரீப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதைச் சரித்திரம் சொல்கிறது.

பிரித்தானியப் பேரரசின் இலங்கையின் முதல் ஆளுநராகப் பதவியேற்ற பிரெடரிக் நோர்த் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதிய அமைப்பினைத் தங்களின் நிர்வாகத்திற்கு வசதியானதெனக் கருதி சாதிய அமைப்பினை அனுசரித்துச் செல்லும் பேர்க்கினை காண்கிறோம். யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமியமட்ட சமூகத் தலைமை த்துவம் சாதி வெள்ளாளரின் கைகளிலேயே இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய சாதி அமைப்பினை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் இப்பிரதேசத்தின் சமூக பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் சமூகஉற்பத்தி உறவுகளும் அமைந்தன. சாதி சமூகஅமைப்பின் மேற்கட்டுமானமாக அல்ல அதுவே அடித்தளமாகவும் செயற்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதார சமூகத்தளம் சாதியினால் வடிவமைக்கப்பட்டு, வெள்ளாள மேலாண்மையால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. உயர்குடிப்பிறப்பும் விளிம்பு நிலைக்குத்தள்ளப்பட்டவர்கள் இழிவுபடுத்தப்பட்டதும் யாழ்மண்ணில் தோய்ந்து போனவை. யாழ்ப்பாணத்தின் அரும்பெரும் சுதந்திரவீரனாக போற்றப்படும் சங்கிலி தனக்கேற்பட்ட 'வைப்பாட்டி மகன்' என்ற இழிவினை நீக்க, தன் மூத்தசகோதரர்களை அழித்துத்தான் அரசு கட்டிலேறுகிறான். இந்தச் சாதியபெருமைகளும் இழிவுகளும் பிரித்தானியராட்சியிலும் தொடர்ந்தன.

1806ம் ஆண்டு அரசு நிறைவேற்றிய 10வது இலக்க கட்டளைச் சட்டம் உயர்சாதியினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய மரியாதைகள் தொடர்ந்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சட்டபூர்வமாக அறிக்கையிட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அதன் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே சாதி அமைப்புப் பாரம்பரியத்தை வலியுறுத்திப் பேண முயன்றிருப்பதை இது குறித்து நிற்கிறது.

அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த நாடுகளிடையே அறிவியக்க ஒளிபாய்ச்ச வந்ததாகக் கூறும் ஆங்கிலேய அரசு வலியுறுத்திய சமூக ஒழுங்கு, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கோட்பாடு மற்றும் நீதி போன்ற அம்சங்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதிய அமைப்பு, பழமையான சமூக ஒழுங்கு முறைமை, சமூகத்தின் மீதான அதிகாரக் கட்டமைப்பு, சமூக ஸ்திரீப்பாடு என்பனவற்றிற்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் எழுந்தபோது இவர்களால் சமூக நீதியின்பேரில் தீர்க்கமான நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தின் சாதி அமைப்பின் தளத்திலிருந்து சிக்கல்கள் தோன்றியபோதெல்லாம் சமூகநீதியின் அடிப்படையில் அல்லாமல் சமூகத்தில் நிலவும் 'அமைதிக்கு' குந்தகம் ஏற்படாத வகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வேருன்றி நின்ற பழைய அதிகாரப்படி முறையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளுதலே உகந்தது என்ற ரீதியிலேயே ஆங்கிலேயரின் கொள்கை உருவாக்கம் அமைந்தது.

குடியேற்ற நாட்டுச்செயலாளரும் வரலாற்றாசிரியருமான எம்சன் டெனன்ட் (Emerson Tennent) யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பின் கொடூரத்தைப் பார்த்து திகைத்துப்போனார் என்றாலும் அரசின் கடந்தகால அநுபவங்களைக் கொண்டு பார்க்கின்ற பொழுது சாதியமைப்பின்மீது நேரடியாகத் தலையிடுவதைத் தவிர்த்துக்கொள்வதே உசிதமானது என்று கருதினார். ஆங்கிலேய அரசு கைக்கொண்ட தலையிடக் கொள்கையை யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்பைப் பொறுத்தும் உறுதியாக கடைப்பிடிப்பது அவர்களுக்கு வசதியாயிற்று. இந்த சாதியமைப்பின் கோரதாண்டவத்தை காலம்தான் மாற்றியமைக்கும் என்றும் பகுத்தறிவு படிப்படியாக வளரும்போது இது தணிந்துபோகும் என்றும் டெனன்ட் எழுதினார்.

நிலமானிய அமைப்பில் போல அரசுக்கு நேரடியாக சரீர ஊழியம் போன்ற கடமைப்பாடுகளை தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் செலுத்தத் தேவையில்லை என்று 19ம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய அரசு கொண்டுவந்த சட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் சாதியமைப்பின் வேரோட்டத்தை அதனால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் ஆங்கிலேய கலெக்டராகவும் பின் அரசாங்க அதிபராகவும் கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுகள் வடமாகாணத்தில் பணிபுரிந்த பெர்சிவல் டைக் (Percival Dyke) வகுத்ததுதான் யாழ்ப்பாணத்தில் சட்டமாய் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் தனிக்காட்டு ராஜாவாக டைக் திகழ்ந்தார். கொழும்பிலிருந்து பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் தொலைதூர எல்லையில் தனது ராஜாங்கத்தை எந்தத் தடையுமின்றி நடத்தி வந்தார். கடுமையான கண்டிப்புமிக்க பெர்சிவல் டைக் தன் காலத்திலும் யாழ் சாதியமைப்பிலிருந்து எழுந்த பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

1830ல் நளவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இளம் பெண் காதிலே தோடு அணிந்ததை வெள்ளாளர்கள் எதிர்த்த

னர். கிராமியத் தலைமைப் பீடம் வெள்ளாளர் கைகளிலே இருந்ததால் இம்மாதிரி நகை அணிகளை இனிமேல் நளவர்கள் யாரும் அணியக்கூடாதென்று அறிவுறுத்தப்பட்டதோடு, பாரம்பரிய பழக்கவழக்கத்தை மீறியதற்கு தண்டமும் விதித்தார்கள். சமத்துவத்தைப் போதிக்கும் அரசு சாதிரீதியான இந்தப் பாரபட்சத்தையும் கொடுமையையும் அனுமதிப்பது சாத்தியமாயிருந்தது. அதே சமயத்தில் இத்தகைய சாதியமைப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்கு முடிவுகாணவும் முயலவில்லை. காதில் காதணிகளை அணிந்த பெண்ணுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையை டைக் நீக்கினார். பாரம்பரிய மரபுகளில் தலையிடுவதில் அவதானமாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஆட்சிநடத்தும் ஜாக்கிரதை உணர்வில் இது போன்ற பிரச்சினைகளை இனிமேல் ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று தனது கீழ்அதிகாரிகளுக்கு அறிவுறுத்தல் கூறியதோடு அமைந்துவிட்டார்.

மீண்டும் ஒரு முறை சாதி அடிப்படையிலான பிரச்சினையை டைக் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. யானை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான துறைமேடையை அமைப்பதற்காக பனைமரத்தை காவிச் செல்லுமாறு திமிலர் இனத்தவர்களைக் கிராம மணியகாரர் பணித்திருக்கிறார். திமிலர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மணியகாரரின் கட்டளைக்குப் பணியமறுத்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய பொதுப்பணிகளின்போது இவ்வாறு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திடமிருந்து சேவைகளைப் பெறுவது பாரம்பரியமாக நடந்துவருவதுதான் என்று மணியகாரர் தெரிவித்தார். திமிலர் இனத்தவர்களின் முறைப்பாடு தம்முன் வந்தபோது அதனைப் பரிசீலனை செய்த டைக் மணியகாரரின் நடவடிக்கை அரசாங்கத்தின் கட்டளையை மீறும் செயலே என்று கருதி பனைமரம் காவிச்சென்றதற்கான கூலியை அவர்களுக்கு மணியகாரர் தனது சொந்தப் பணத்தில் இருந்தே செலுத்த வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் கடமைக்காகத் தான் வெளியிடங்களு

க்குப் போகும்போது சாதி அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஊழியத்தை இலவசமாகப்பெற்று தங்குமிடங்கள் அமைத்தல் மற்றும் ஏனைய பணிகளைச்செய்யும் நடவடிக்கைகளுக்கு டைக் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

ஆனால் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் வேரோடிப் போன சாதியமைப்பின் அகங்காரம் அவ்வளவு லேசாக அடங்கிவிடுவதில்லை. 1831ல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்கு பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கி வந்த மரியாதைகளையும் கௌரவங்களையும் வழங்கிறார்கள் இல்லை என்று அப்போது கலெக்டராக இருந்த டைக்கிற்கு பெட்டிசன் அனுப்பியிருந்தார்கள். சாதி அடிப்படையிலான இந்தக் கோரிக்கையை பெர்சிவல் டைக் கோட்பாட்டளவில் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்றாலும் அந்த முறைப்பாட்டை அவர் பூரணமாக நிராகரித்துவிடவில்லை. நிர்வாகத்தைக் கொண்டு நடத்த சாதி வெள்ளாளர்களின் மணியகாரர் தலைமைத்துவம் அரசுக்கு அவசியமாயிருந்தது. எனவே டைக் இந்த வெள்ளாள தலைமையினரின் முறைப்பாட்டை நேரே கவர்னருக்குத் தெரிவிக்குமாறு உத்தரவிட்டார்.

ஆட்சி நிர்வாகத்தில் தங்களுக்கு துணையாயிருக்கும் கிராமிய - வெள்ளாளத் தலைமைத்துவம் உரிய மரியாதையோடும் தனித்துவத்தோடும் பேணப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரிகளின் வராந்தாவில் வெள்ளாள மணியகாரர்கள் தரையில்ல்தான் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டியதாயிற்று இது ஏனைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன் தங்களுக்கு அவமரியாதையானது என்று சாதி வெள்ளாளர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கையினை டைக் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு இருக்கைகள் வழங்க அனுமதித்திருக்கிறார்.

பொதுக் கிணறுகளில் எல்லாச் சாதியினரும் தண்ணீர் அள்ளுவதால் கிணறு 'தீட்டுப்பட்டு' தாங்கள் அத் தண்ணீரை குடிக்க முடியாது

என்று வெள்ளாளர்கள் கோரியதை ஏற்று அவர்களது அந்தஸ்தை நிலை நிறுத்த அவர்களுக்கென்று தனியே கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கவும் டைக் ஏற்பாடு செய்தார்.

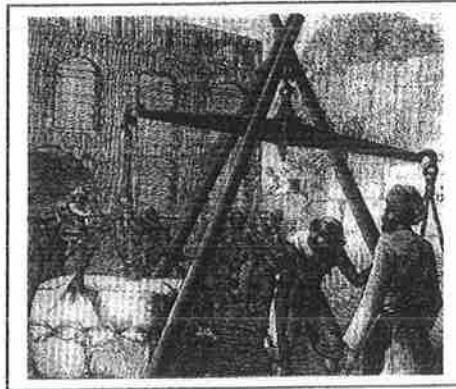
அரசாங்க ஊழியர்களின் சுய கௌரவத்தை உயர்த்துவது அரசின் தொடர்ந்த ஆசை என்று கூறிய டைக் அவர்கள் விசேஷமாகவும் தனி மரியாதையுடனும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கோருவது நியாயம் என்று கருதினார்.

1849 மார்ச் மாதம் பருத்தித்துறையில் புலோலியில் தட்டார் சமூகத்தவர்கள் சாதி வெள்ளாளருக்கு எதிரான முறைப்பாட்டை அரசிடம் கையளித்தபோது கவர்னர் இப்பிரச்சினையை விசாரித்து அதனை தீர்த்து வைக்குமாறு யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரான டைக்கைக் கேட்டிருந்தபோது அவர் அந்த விசாரணையைச் சாதாரணமாக தவிர்த்துக் கொள்ளவே விரும்பினார். சாதியைப் பகிரங்கமாக அங்கீகரிக்கும் நிலையைக் கவனமாகத் தவிர்க்குமாறு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவுறுத்தல்களுக்கமைய இந்த முறைப்பாடும் சாதி அடிப்படையில் எழுந்திருந்ததால் இதனை விசாரிக்க முற்படுவது அவசியம்தானா என்ற பாணியில் டைக்கின் பதில் அமைந்தது. தட்டார் சமூகத்தவர்கள் தங்களின் மணியகாரரான வெள்ளாளர் தமக்கு அநீதியாக நடப்பதால் தமது சொந்த சாதியிலிருந்தே கிராமத் தலைமைக்காரரைத் தெரிவு செய்யுமாறு கோரியிருந்தனர்.

வண்ணார் மற்றும் முடிதிருத்துவோரிடமிருந்தும் வெள்ளாளருக்கெதிரான முறைப்பாடுகள் அரசாங்க அதிபரிடம் வந்த வண்ணம் இருந்தன.

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிச்சண்டைகள் தொடர்ச்சியாக சகல இடங்களிலும் நடந்து கொண்டிருந்தன. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சமூக நீதி காக்க வேண்டிய நிர்வாகம் சாதாரணமாக ஒதுங்கிக் கொண்டது. சாதிப்பிரச்சினைகள் வன்முறையில் முடிந்தபோது அவை குற்றவியைல் பிரச்சி

னைகளாகி நீதிமன்றின் தீர்ப்புக்குவிடப்பட்டன. ஊர்காவற்றுறையில் ஒரு பிணத்தைப் புதைப்பது தொடர்பாக கத்தோலிக்கர்களின் மத்தியில் சாதி சார்ந்து பிரச்சினை எழுந்தபோது உள் ஊர்வாசிகளின் சடங்காசாரங்களில் அரசு தலையிட விரும்பவில்லை என்று அரசு பிரச்சினையைக் கைகழுவிவிட்டது. நீதிமன்றத்தில்தான் நியாயம் கோர வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது.

தச்சுத் தொழிலாழி ஒருவர் தனது மகளுடைய திருமணத்திற்கு பந்தல் போட்டு வெள்ளைத்துணியால் அலங்காரம் செய்திருந்தார். வெள்ளாளர்கள் அதை எதிர்த்து பந்தலைக் கலைத்து திருமணத்தைக் குழப்ப முயன்றனர். அரசிற்கு இது முறைப்பாடு செய்யப்பட்டபோது அரசின் உதவி அதிகாரி திருமணத்திற்கு நேரே சென்று அங்கு குழப்பம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

கொள்கைரீதியாக அரசாங்கம் சாதிப்பாகுபாட்டை அங்கீகரிக்கவில்லை என்றாலும் அதனை உறுதியாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. நடைமுறையில் சாதிய ஒடுக்குமுறையோடு அது சமரசம் செய்துகொண்டது. பிரஸ் தாப இந்த நிகழ்ச்சியிலும் இதற்குப்பின் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் பந்தல்களில் வெள்ளைத்துணியால் அலங்காரம் செய்ய விஷேச பத்திரங்களில் வெள்ளாளத் தலைமைக்காரர்களிடம் அனுமதிபெற்றிருக்க வேண்டியிருந்தது. வெள்ளாளர்கள் அனுமதி பெற வேண்டாத அவர்களுக்கே உரித்தான

விசேஷ உரிமையாக அது அமைந்தது.

1864ல்

நல்லூரில் நொத்தாரிசாக தட்டார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வரை நியமித்தபோதும் வெள்ளாளர்களிடமிருந்து பெரும் எதிர்ப்பு உருவானது.

அரசாங்க அதிபர் பெர்சிவல் டைக் தன் ஆட்சிக்காலத்தில் தனது அதிகாரத்திற்கு சிறிய அச்சுறுத்தலாக எது வந்தாலும் அதனை நிர்த்தாட்சண்யமாக எதிர்த்து வந்திருக்கிறார். 'பிரம்மச்சாரியாக' அவர் கூறப்பட்டாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பெண்ணுடன் அவருக்கு 'தொடுப்பு' இருந்திருக்கிறது. கோப்பாயில் மரணமான டைக் யாழ்ப்பாணத்தை விரும்பி அங்கு பதவி வகித்து வந்திருக்கிறார் என்பதை குறிப்பிடவே வேண்டும்.

கிறிஸ்தவமிஷனரிகள் கல்வி போதனைகளில் ஈடுபடுவதையும் யாழ்ப்பாணசமூத்தின் சாதி அமைப்புகளைத் தகர்க்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதையும் டைக் விரும்பவில்லை. இந்த மிஷனரிகளை தனது அதிகாரத்திற்கு சவாலாக டைக் கருதினார். அரசின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் அநாவசியத்தலையீடு மேற்கொள்பவர்களாக அவர்களை நினைத்தார். சென்.ஜோன்ஸ் கல்லூரியினைக் கூட அவர் ஒரு இடையூறாகவே கருதினார். சென்.ஜோன்ஸ் கல்லூரி அதிபரை அவர் பலமுறை சந்திக்க மறுத்திருக்கிறார். வேலைகாலி இடங்களுக்கு தங்கள் கல்லூரி மாணவர்களை சென்.ஜோன்ஸ் கல்லூரி அதிபர் டைக்கிக்கு சிபார்சு செய்தபோது அவர் அதனை ஒருபோதுமே கருத்தில் கொண்டதில்லை.

19ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளும் அங்கு ஆழ வேரோடியிருந்த சாதி அமைப்பினை எதிர்கொள்ளவேண்டியிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்டர் கல்லூரியில் வண்ணார் இனத்தைச் சேர்ந்த பையனை அனுமதித்ததற்காக வெள்ளாளர்கள் பெரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததையடுத்து அப்பையனை பாடசாலையிலிருந்து

வெளியேற்ற வேண்டியதாயிற்று. மீண்டும் 1847ல் இப் பாடசாலை யில் நளவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பையன் அனுமதிக்கப்பட்டபோது வெள்ளாளர்கள் எதிர்த்தபோது பள்ளி நிர்வாகம் அதற்கு இணங்கவில்லை. இதனைச் சகிக்க முடியாத வெள்ளாளப் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கிக்கொண்டனர்.

இந்தப் பாடசாலை அனுமதி பிரச்சினைகள் பற்றி ஆறுமுகநாவலர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

”வண்ணார்

பண்ணையிலுள்ள வெஸ்லியன் மிஷன் இங்கிலிசுப் பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு வண்ணார்ப்பையன் மூன்று நான்கு வருஷம் படித்தவன். இவ் வருஷத்திலே மற்றப் பிள்ளைகள் ”இவ் வண்ணாளை எங்களோடிருத்திப் படிப்பிக்கின் நாங்கள் இப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விடுவோம்” என்றார்கள். அது பற்றி முதலுபாத்தியாயர் தாங் கிறிஸ்தவராயிருந்தும், வண்ணாளைத் தள்ளிவிட்டார். வண்ணான் பறங்கித்தெருவில் இருக்கிற வெஸ்லியன் பாதிரியாரிடத்தே போய், தனக்கு கிறிஸ்துமதமே சம்மதமென்றும், தனக்கு ஞானஸ்நானம் செய்து தன்னை அங்குள்ள வெஸ்லியன் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொண்டான். பாதிரியார் தாம் அதற்கு உடன்பட்டும், அவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி தமக்கு கவர்மெண்டு ஏசண்டு எழுதிய கடிதம் பெற்றும், அப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளும் சுதேச குருமாரும் உபாத்தியாயர்களும் உடன்படாமையால், வண்ணாளைச் சிலகாலம் அடிக்கடி அலைத்துப் பின் ஓட்டிவிட்டார். அவன் இப்போது நெடுந்தூரத்திலுள்ள கத்தோலிக்கப் பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கிறான்.

அப்பள்ளிக் கூடத்திற்றானே 1847ம் வருடம் ஒரு நளப்பையன் படித்தலைக் கண்டு ஏறக்குறைய ஐம்பது பிள்ளைகள் ஓட்டமெடுக்கவும் அந் நளப்பையனை தள்ளாத பாதிரி யாரைப் பித்தரென்று நினைத்தாரோ! நளவனிலும் தாழ்ந்தசாதி வண்ணானென்று கொண்டாரோ! சாதி வேற்றுமை

பாராட்டுதல் கிறிஸ்துநாதருக்குஞ் சம்மதமென்று விவிலிய நூலில் எங்கேயாயினும் இப்போது கண்டாரோ? வண்ணானுடைய ஆன்மா பரமண்டலத்தில் இடம் பெறாதென்று தேவதூதன் சொப்பனத்தில் வந்து சொல்லக் கேட்டாரோ! தேவவாக்கினும் பெரிது மனித வாக்கென்றும், மனித வாக்குள்ளுங் கவர்ன்மெண்டு ஏசண்டு வாக்கினும் பெரிது தம்மைச் சேவிக்குஞ்சு தேசகுருமார், உபாத்தியாயர்கள் வாக்கென்று தெளிந்தாரோ! வண்ணானைப் பற்றி மற்றப் பிள்ளைகளெல்லாம் ஓடிவிட்டால், அவர்கள் இறுக்குஞ் சம்பளத்தினாலும், அவர்கள் பொருட்டுக் கவர்ன்மெண்டார் உதவும் பணத்தினாலும் தமது பை நிரம்பாதேயென்று பயந்துவிட்டாரோ! யாழ்ப்பாணத்திலே சாதி வேற்றுமை அறுத்துக் கிறிஸ்துமதத்தை நாட்டவல்லவர்கள் பொருள்வாஞ்சைப் பிசாசா வேசிகளாகிய இந்தப் பாதிரிமாரும் சுதேசகுருமாருந்தானோ! சபாசு! சபாசு!”

ஆறுமுகநாவலரின் இந்த நீண்ட குறிப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் அன்று ஆழ்ந்து வேருன்றி நின்ற சாதிவெறித்தனத்திற்கு அச்சொட்டான சாட்சியாக அமைகிறது. இவ்வளவு அழுத்தத் திருத்தமான - இறுகிப்போன சாதி அமைப்பின் பின்னணியிலே கிறிஸ்தவ மிஷனிகள் இயங்க நேர்ந்தன. இருப்பினும் மிஷனிமாரின் கல்வித்திட்டம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதியமைப்பின் கோட்டைகளில் பெரும் துளைகளை ஏற்படுத்தவே செய்தது. சாதியமைப்பினால் வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் ஆரம்பகாலத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் பற்றி டெனன்ட் தனது Christianity in Ceylon என்ற நூலிலே குறிப்பிடுகிறார்.

மிஷனிமார் தமது மதப்பரம்பலுக்குத் தடையாக சாதியமைப்பு நிலவுவதாகவே அதனை நோக்கினார். இக்காலகட்டத்தில் இலங்கையில் பணிபுரிந்த மிஷனிமாரின் கடிதங்களிலும் அவர்கள் வெளியிட்ட சஞ்சிகைகளிலும் சாதி பற்றிய குறிப்புகள் வரும்போதெல்லாம் அது மத மாற்றத்திற்கு எவ்வாறு தடையாக

அமைகிறது என்ற நோக்கத்தில் மட்டுமே பார்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

சாதியமைப்பிற்கு எதிராக சமயப்பரம்பலில் ஈடுபட்ட கிறிஸ்தவசமயமும் யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியக்கொடுரத்தின் முன் சரணாகதியடைய நேர்ந்தது இந்த சோகநாடகத்தின் மற்றுமொரு விரிவான கதை.

1871ல் மிஷனிமாரின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக ஆறுமுகநாவலர் சைவ பரிபாலனசபையை நிறுவினார். அவர் நிறுவிய பாடசாலையிலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் அனுமதிக்கப்படவேயில்லை. சைவபரிபாலனசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆண்டில்தான் - 1871ல் மாவிட்டபுரத்தில் சாதிக்கலவரங்கள் வெடித்தன. வெள்ளாளர், வண்ணார், அம்பட்டர் ஆகியோருக்கிடையில் சாதிமோதல்கள் எழுந்தன. அம்பட்டர்களின் உட்புக்களைத் தோய்க்க முடியாது என்று வண்ணார்கள் மறுத்ததன் பின்னணியில் வெள்ளாளர்களே இருந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சாதிகிளர்ச்சிகள் டைக்கிற்குப் பின்பதவியேற்ற அரசாங்க அதிபர் டுவைநாம் காலத்திலும் தொடரவே செய்தன.

இவர்களுக்கெல்லாம் பின்னால் “Village in the jungle” என்ற அற்புதமான ஆங்கில நாவலை எழுதிய சிறந்த எழுத்தாளரான லெனார்ட் வூல்ப் (Leonard Woolf) யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க அதிபராகப் பணியாற்றினாரெனினும் அவர் யாழ்ப்பாண வெள்ளாள எதிர்ப்பின்பேரில் வெளியேறவே நேர்ந்தது. யாழ்ப்பாணக்கச்சேரியில் லெனார்ட் வூல்ப் பணியாற்றியபோது ஒரு பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த கிளாகர் தரையில் எச்சில் துப்பி அசுத்தப்படுத்திவிட்டதைப் பார்த்ததும் அவரையே தரையைச் சுத்தப்படுத்துமாறு பணித்து விட்டார். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மத்தியில் அவரே தரையைக் கழுவிச் சுத்தப்படுத்த வேண்டிய லை அவருக்குப் பெரிய அவமானத்தை ஏற்படுத்திவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. வூல்ப்பின் இத்தகைய கண்டிப்பான

நடவடிக்கைகளால் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலைக்க முடியவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாணத்தவர்களைப் பற்றி நல்லபடியாய் ஒன்றும் தனது குறிப்புகளில் எழுதவில்லை.

யாழ்குடாநாட்டில் வேருன்றி நின்ற சாதியபிமானம் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் 19ம் நூற்றாண்டில் மலாயாவை நோக்கிக் குடிபெயர்ந்தபோது அதுவும் அவர்களோடு சேர்ந்து வெளிநாடுகளிலும் செழித்தது. 1861ல் கோலாலம்பூரில் ஸ்ரீ பரஞ்சோதி விநயகர் ஆலயத்தை கட்ட முன் நின்ற ஊரெழுவைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஆறுமுகம் விஸ்வலிங்கம் தான் உயர் வெள்ளாளப் பழங்குடியில் வந்தவராக கல்வெட்டிலே பொறித்துச் சென்றிருக்கிறார்.

இந்தச்சாதிவெறி இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் இன்னும் கோரமாக தலைவிரித்தாயது.

1907ல் பொன். அருணாசலம் கூட சாதியமைப்பு அவசியமானது, நலம் பயப்பது என்று எழுதினார்.

1921ல் யாழ்ப்பாணத்தில் "தமிழர் நாகரிகம்" பற்றி உரையாற்றிய மறைமலை அடிகள் தமதுரையில் வெள்ளாளரின் நாகரிகம் குறித்தே பேசினார்.

1930ல் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் முதல்முறை தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டபோது அவர்களுடன் வெள்ளாள மாணவர்களுக்கும் சமபோசனம் வழங்குவதை எதிர்த்து சேர்.பொன்.இராமநாதன் கவர்னரிடம் முறையிட்டார்.

1929ம் ஆண்டு பாடசாலைகளில் இன,மத,சாதி, தேசிய வேறுபாடு காட்டாமல் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் சரியாசனம் கொடுக்கவேண்டுமென அரசு அறிவித்தபோது வெகுண்டெழுந்த வெள்ளாளர்கள் பதினைந்து பாடசாலைகளைத் தீக்கிரையாக்கினார்கள். தம் சொந்தச் சகோதரர்களையே அடக்கியும் ஒடுக்கியும் இழிவுபடுத்திய யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் கொடுரத்தின் கதை அவலம் நிறைந்த - கறை படிந்த கதையாகும்.

S.Siva.90
TE

தமிழ்த்திரைப்பட விழா !

மு.புஸ்பராஜா.

இன்றைய வர்த்தகத்தமிழ்த் திரைப்படத்தின் பிரமாண்டமான வலைப் பின்னல்களிடையே சமூக அக்கறையோடு கலைத்தரமான ஒரு சில படங்களையேனும் அவ்வப்போது அளித்துக் கொண்டிருக்கும் சிறு குழுக்களின் முயற்சிகளை நினைக்கும்போது T.V.யில் பார்த்த ஒரு காட்சிப் படிமம் எப்போதும் கண்ணெதிரே தோன்றும்.

பெரும் அலைகள் எழுந்து, எழுந்து அடங்கும் பெரும் சமுத்திரத்தில் whale என்ற ஒருவகைத் தமிழ்க்கிலம் இரை தேடத் தொடங்குகிறது. தூர சிறு, சிறு கூட்டங்களாக மீன்கள் இரைந்து கொண்டிருக்கின்றன. இரைச்சலின் நடுவே புகுந்த தமிழ்க்கிலம், தன் பெரிய வாயை அகலத்திறந்து அப்படியே ஒரு அள்ளு அள்ளுகிறது. சிதறித் தெறிக்கும் மீன்கள் தப்புவதற்காக துள்ளிக் குதித்த போதிலும் சில அதன் அகன்ற வாய்க்குள்ளேயே விழுகின்றன. சில வெளியேயும் தப்பி விடுகின்றன.

இக் காட்சிப் படிமம் தமிழகத்திற்கு மட்டும் தான் பொருத்தமானது என்று கூறுவதற்கில்லை. விகிதாசார வேறுபாடு களுடன் சர்வதேச திரைப்படத் துறைக்கே பொருந்தக் கூடியதாகவே இருக்கிறது. விசயம் என்னவெனில்; தப்பிச்சென்ற சிறுமீன்கள் தொடர்ந்தும், உயிர் வாழ்ந்தும் தம் இனத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றன என்பது தான். தமிழக திரைப்படச் சூழலில் அத்தி பூத்தாப்போல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் தோன்றும் சில திரைப்படங்கள் வேறு எதைத்தான் நிரூபிக்கின்றன. வாழ்வின் உண்மைகளை தருசிக்க விரும்புவர்களை தமிழ் சினிமா எப்போதும் தன் பக்கம் நெருங்க விடாதிருப்பதை கவலையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் நடப்பத்திலும், இசையிலும் தமிழக திரைப்படங்களின் வளர்ச்சியின் பிரமிப்பிலிருந்து இலகுவில் மீண்டுவிட முடியாது. மிக முக்கியமான திரைக்கதையில் அவர்கள் அலச்சியம் வெறுப்பூட்டக் கூடியதே.

இதற்கு மாறாக கலைத்துவம் பேண விரும்பும் சிறு குழுக்களின் முயற்சிகளும், அதற்கான வெளிப்பாட்டுக் களங்கள் வாய்ப்பாக அமையும்போது அவைகள் புத்துயிர் கொள்ளும் என்பதனை 26 - 10 - 2001 தொடக்கம் 01 - 11 - 2001 வரை "சினி சங்கம்" இலண்டனில் நடாத்திய உலகத் தமிழ்த் திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்ட திரைப்படங்கள் உணர்த்துகின்றன.

பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு திரைப்பட விழாக்கள் நடைபெறுவதை பலரும் அறிவர், ஆயினும் தமிழ் மொழியில்

தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங் களைக்கொண்டு தமிழ்த் திரை படவிழா ஒன்று நடைபெற்றது இதுவே முதல் தடவை யாகும்.

புலம்பெயர்நாடுகள், தமிழகம், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் தயாரிக்க ப்பட்ட முழுநீள, குறுந்திரை படங்களும், செய்திப்படங்க ளும் அந்த அந்த நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் எதிர் நோக்கிய வாழ்வியல், கலாசார, உளவி யல் நெருக்கடிகளைக் கொண் டிருந்தன. இங்கு திரையிடப் பட்ட அத்தனை திரைப்பட ங்களும் கலைத்துவரீதியாக தரமான படங்களும்ல்ல. வர்த்தகத் திரைப்படங்கள் கலை, வர்த்தகம் என இருவேறு தளங்களை கொண்டிருப்பதைப் போல் இவற்றிலும் சில கலை, பிரச்சாரம் எனும் தளங்களைக் கொண்டிருந்தன.

வசதிகருதி இங்கு திரையிடப்பட்ட படங்களை இவ்வாறு பகுக்க விரும்பு கிறேன். புலம் பெயர் சினிமா, தமிழக சினிமா, விவரணப் படங்கள்.

புலம்பெயர் சினிமா அமைவில் ஜீவனின் "எச்சில் போர்வை, நிழல்யுத்தம், கவி க்குயில், Feel the pain" ஆகியனவும், தமயந்தியின் "பந்து" ஜெகதானின் "கூடு" ஆகியனவும் திரையிடப்பட்டன.

ஜீவனது குறும் படங்களில் மிக முக்கியமானது எச்சில்போர்வையும், நிழல்யுத்த மும் தான். குறிப்பாக எச்சில் போர்வை ஒரு கைதேர்ந்த திரைப்பட நெறியாளராக இனம் காட்டுகிறது. புலம் பெயர் வாழ்வு பற்றிய கனவுகளுக்கும் யதார்த்தத்திற்குமான இடை வெளிகள் மிகத் துல்லிய மாகவும், கலைத்துவமாகவும் இவர் படைப்புக்களில் வெளி ப்படுகின்றன. Feel the pain சந்தோசமாகவும் மகிழ்ச்சியா கவும் உல்லாசமாகவும் வாழும் ஒரு வெள்ளைக் குடும்பத்தினர்

பற்றியது எல்லாக் கவலை களையும் திணித்து இயந்திரமாக நடைப்பிணமாக வாழும் எமது வாழ்க்கையோடு அதை ஒப்பிடுகையில் உண்மையிலேயே அந்த வேதனையை அந்த இழந்துபோன மகிழ்வின் வலியை உணரவே முடிகிறது. ஆனால் Feel the pain என்ற தலைப்பை நீக்கிவிட்டால் ஒரு வெள்ளைக் குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சியான நாட்கள் என்ற அளவீட்டினை கொண்ட குறும் படமாக அமையும் எதிர் நிலையையும் அது கொண்டுள்ளது. எமது வாழ்வின் அவலம், அவர்கள் மகிழ்ச்சி என்ற காட்சிப் படமங்களினூடாக அந்த வலியை வேதனையை உணர்த்தியிருக்கலாம். குறுகலான சந்துகளினூடாக, மனச்சரிவுகளினூடாக ஒரு பந்துக்காக தத்தித் தத்தி, விழுந்து, எழுந்து மீண்டும் தொடரும் ஒரு மழலையின் பின்னால் எழுந்த திகில் உணர்வை தொடர்ந்தும் பார்வையாளர்கள் மீது நிறுத்தி வைத்துள்ளார் தமயந்தி. திருமணமாகாது தனி அறையில் வசிக்கும் பெண் பக்கத்து அறையில் தன் சகோதரனும் மனைவியும் உறவு கொள்கையில் கேட்கும் முனக்களால் எழும் மனநெருடல்கள் பற்றியது "கூடு". கருத்தியல்ரீதியாக மிகுந்த மன நெருக்கடியையும் அனுதாபத்தையும் ஏற்படுத்தும் இக் குறும்படம் திரைப்படமாக அப்பாதிப்பினை ஏற்படுத்தவில்லை. கமராவின் நீட்சி அதன் தேவைக்கப்பால் எதையுமே அர்த்தமிழக்கப் பண்ணிவிடும்.

தமிழக திரைப்படங்களில் ஆயிஷா, தங்கம் ஆகியன குறிப்பிடத்தகுந்த படங்கள். இந்திய சமூகத்தின் மத்தியில் பெண்களது மதிப்பீடும் அவர்களது வாழ்வின் இலக்கு அல்லது பயன்பாடு சமூகத்தினால் எவ்வாறு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றியே அநேக படங்கள் கொண்டிருந்தன. அதி புத்திசாலியான ஒரு பெண்குழந்தை அதன் ஒவ்வொரு முனைப்பும் சமூக மதிப்பீடுகளால் முனை மழுங்கப்படுகிறது என்பதை மிகவும் உக்கிரமாக ஆயிஷா வெளிப்படுத்துகிறது. "இந்தியாவில் ஏன் பெண் விஞ்ஞானிகள் இதுவரை தோன்றவில்லை? வலிக்காமல் இருப்பதற்கு ஏதாவது மருந்து கண்டுபிடிக்கக்கூடாது?" என்ற ஆயிஷாவின் இரண்டு கேள்விகளும் அவளது புத்திசாலித்தனத்திற்கும் அதற்கு சமூகம் அளித்த பதிலுமாக பிரதிபலிக்கிறது. தங்கமும் குறிப்பிடத்தகுந்த படம்தான். "சினிமாவிற்கு போன சித்தன்." ஜெயகாந்தனின் இந்த நாவலை வாசித்திருக்கக்கூடிய ஒருவர் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடிய அளவிற்கு உருவாகி வரவில்லை. பிரபல திரைப்பட நடிகர்கள் நடிகைகள் நடத்த இப்படம் அளவிற்கு அதிகமான ஆர்ப்பாட்டங்களால் ஆட்டம் கண்டதுபோல் இருக்கிறது.

இங்கு திரையிடப்பட்ட விவரணப் படங்கள் பற்றி குறிப்பிட்டாக வேண்டும். விவரணப் படங்கள் என்றால்; அதற்கு எந்த வடிவமும் இல்லை என பலர் கருதுவதைப் பல விவரணப் படங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவற்றிலிருந்து மாறுபட்ட விவரணப் படங்கள் மூன்றைக் குறிப்பிடலாம். 1) அம்சன்குமாரின் "சுப்பிரமணியபாரதி" 2) இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் "Escape from genocide" 3) R.R. சிறினிவாசனின் "Untouchable Country"

அம்சன்குமாரின் பாரதியின் ஒவ்வொரு பிழையும் மிக நுணுக்கமாகவும் கலை நேர்த்தியுடனும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கவிதை என்கிறோமே அதை அம்சன்குமாரின் சுப்பிரமணியபாரதி படத்தில் அநேக இடங்களில் நாம் உணரலாம். பாரதியின் கவிதைகள் சிலவற்றைக் காட்டுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தைக் குறைத்திருக்கலாமெனவும் தோன்றுகிறது. Untouchable Country இந்திய கருத்தியலில் தலித்திய மக்களுக்கான வேர் எவ்வாறு

கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பிராமணத்துவம் அவர்களை எவ்வாறு வைக்க முனைகிறது? தலித்துக்கள் அதற்கு எதிராக எடுக்கும் எதிர்நிலைப்பாடும், போராட்டங்கள், அழிவுகள் அதைத் தொடர்ந்து தாமிர வரணிப் படுகொலையை தமிழக அரசும் பொலிசும் எவ்வாறு தம் காலடிக்குக் கீழ் வைத்து நசுக்கினார்கள் என்பதை மிகுந்த குமுறலுடன் கூறுகிறது. இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் Escape from genocide ஈழத் தமிழர்களுக்கு எதிராக சிங்கள அரசு நடத்திய படுகொலையிலிருந்து தப்பி வந்தோரது அனுபவங்கள் பற்றியது. பொதுவாக இந்த வகை எரியும் பிரச்சனைகள் பற்றிய படங்கள் எடுப்பவர்கள் தமது கருத்துக்குச் சார்பானவர்கள் சார்ந்த செய்திகளை வெளியிடுவதே வழக்கம். ஆனால் சிங்கள அரசும் என்ன கூறுகிறது என்பதையும் அவர்கள் கருத்தை அருகருகாக வைப்பதன் மூலம் ஒரு Outsider ருக்குரிய நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டுள்ள இராஜேஸ்வரியின் இம்முயற்சி ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த முயற்சியே.

சினி சங்கம் நடத்திய இத் திரைப்படவிழா தமிழர் கலாச்சார வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமனையாவது அதன் தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டிலேயே தங்கியுள்ளது. எந்த இனத்தின் வாழ்வும் கலாச்சாரமும் வழமுடையதுதான். வழமுடைய மண்தான். புதைந்திருக்கும் விதைகள் நீரால் உயிர் கொண்டு செழுமைகளை பரப்புவது போல் சினி சங்கத்தின் நீர் வார்ப்பு தரமான கலைஞர்களின் உதயத்திற்கு வழிவகுக்கும்..

பெண்ணே! நீ அலங்காரப் பதுமையல்ல அறிவுச்சுடரன்றோ!

மனம் திறந்து பழகாமல்
மவுனித்து தயங்கும் பெண்ணே !
உணர்வுகளை உன்னுள் மூடி
உறைந்து போகும் பெண்ணே!

முழுதாக நாலு வார்த்தை பெற
மூடிய உதட்டை திற !

சேலைக்கு ஏற்ற தாவணி,
மாலைக்கு ஏற்ற காதணி,
வேளைக்கு ஏற்ற தலையலங்காரம்,
கலையழகு சிலையலங்காரம்,
இவை
விலையா உன் திறமைக்கு பெண்ணே?
சிலையென சிங்காரிக்கவா பிறந்தாய்?

ஆர்வம் நிறை விழிகளால்
அகலத் திறந்து பார் பெண்ணே!
சிறுமைப் படுத்தி சீண்டுவோரை
சிந்திக்கச் செய் பெண்ணே!

சிந்தனைச் சுடரை தூண்டிவிடு!
வந்தனை செய்துனை வாழ்த்திட
வாசிப்பு தீபம் ஏற்றிடு!
வசமாகும் உலகு உன்னிடம்.
வஞ்சகம் வாலாயம் ஆகாது;
வல்லாறுகள் வழிமாறி ஏகும்.

ஆர்வம் நிறை விழிகளால்
அகலத் திறந்து பார் பெண்ணே!
அலங்கார பதுமையல்ல நீ!
அறிவுச் சுடரன்றோ நீ!

❧ திருமதி.வேதா. இலங்காநிலகம் ❧ (TRT தமிழ்அலை ஐரோப்பியவல டென்மார்க் செய்தியாளர்)

பெண்கள் சந்திப்பு மலர் 2002

2002 ம் ஆண்டில் வெளிவரவிருக்கும் பெண்கள் சந்திப்பு மலருக்கான ஆக்கங்கள் சேர்க்க ஆரம்பித்துள்ளோம். உங்கள் படைப்புக்களை கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, ஓவியம், புகைப்படம், நேர்காணல் எதுவாயினும் காத்திரமாக எதிர்பார்க்கிறோம்.

தொடர்புகளுக்கு:

தொலைபேசி: 0047 23300676
pennkalchanthipumalar@yahoo.com.au

பெண்கள் சந்திப்பு மலர்-7
சக்தி
Boks 99 oppsal
0619 Oslo
Norway

உலக மயமாக்கல் (Globalisation)

முன்னுரை:

ஒரு புறம் உலகத்தலைவர்கள் மகாநாடுகளைக் கூட்டி உலகமயமாக்கல் தொடர்பாக விவாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். மறுபுறம் அதற்கு எதிரான கண்டனங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் என்பன பல்வேறு நாடுகளிலும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இம்முன்னெடுப்புக்கள் சில நாடுகளில் பெறுமதிமிக்க மனித உயிர்களையும் சொத்துக்களையும் சூறையாடும் வகையில் வன்முறை வடிவில் மாறிவருகின்றன. ஆப்கனிஸ்தான் தாக்குதலுக்கு அடுத்தபடியாக இன்று வெகுசனத் தொடர்புச்சாதனங்கள் இந்த உலக மயமாக்கல் தொடர்பான வாதப் பிரதி வாதங்களிலேயே அதிகளவில் கவனம் செலுத்துகின்றன இத்தகைய நிலையில் உலகமயமாக்கல் என்றால் என்ன? என்பது பற்றியும், அது தொடர்பாக எத்தகைய வாதப் பிரதி வாதங்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன என்பது பற்றியும், நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் ஆகும். உண்மையில் உலகமயமாக்கல் என்பது ஒரு பாரிய விடயம். அவற்றைப் பற்றிய ஒரு முழுமையான விளக்கத்தினை இங்கு தரப்பட்டுள்ள வரையறுக்கப்பட்ட பக்கங்களுக்குள் உள்ளடக்குது என்பது சூறாவளியினை ஒரு சிறு மண்குடத்திற்குள் அடைக்க முற்படுவதற்கு ஒப்பானதாகும். ஆகவே அடிப்படையான கருத்துக்களை விளக்கும் நோக்குடனேயே இக் கட்டுரை வரையப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றின் ஏடுகளை நாம் சற்றே புரட்டிப் பார்ப்போமானால் உண்மையில் உலகமயமாக்கல் என்பது இன்று நேற்று கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய விடயமல்ல என்பதனை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கடற்பயணங்கள், புலப் பெயர்வுகள் மூலம் உலகமயமாக்கலிற்கான அத்திவாரம் இடப்பட்டு விட்டது எனலாம். மேலும் உலகமயமாக்கலின் போக்கு தனி ஒரு வழியில் அமைந்தது என்று கூறுவதற்கில்லை. ஏல்லாவற்றினையும் விட உலகமயமாக்கல் பற்றிய எண்ணக்கருக்கள் மேற்கத்திய நாடுகளில் இருந்து மற்றைய உலக நாடுகளுக்கு எடுத்து வரப்பட்டவை என்று கருதுவதற்கும் இல்லை, காரணம் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் சீனதேசத்தவரின் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்களையும் இந்திய அரேபிய நாட்டவரின் கணிதக் கண்டுபிடிப்புக்களையும் இந்த உலக மயமாக்கல் நடைமுறைகள் மூலமே ஐரோப்பிய நாடுகள் தத்தெடுத்துக்கொண்டன.

உலக மயமாக்கலின் இலக்கு:

உலகமயமாக்கல் என்பது எல்லைகளற்ற வேறுபாடுகளற்ற ஒரு பொதுவான உலக சமூகத்தை உருவாக்குவதனையே அடிப்படையான குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறது எனலாம். ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஒன்றியம் (EU) எவ்வாறு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையில் உற்பத்திப்பொருட்கள் நிறுவனங்கள் பொதுமக்களின் நுகர்வுகளை இலகுவடுத்தி ஒரு பொதுவான ஐரோப்பிய சந்தையை, சமூகத்தை உருவாக்க வழி செய்ததோ அது போலவே அனைத்து உலக நாடுகளின் ஒன்றிணைவை அபிவிருத்தி செய்வதே உலக மயமாக்கலின் இலக்கு எனலாம். உண்மையில் நாம் உலகமயமாக்கலின் குறிக்கோள்களில் கணிசமான பகுதியை கடந்து வந்துவிட்டோம் ஏன்றே கூறலாம். காரணம் சில சகாப்தங்களுக்கு முன்னர் போல் இல்லாமல் இன்று உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் வெளிநாட்டுப் பொருட்களை விரும்பியவாறு இலகுவாக பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. மேலும் பல உற்பத்திப்பொருட்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சதேசச் சந்தைக்கு என்றில்லாமல் உலகசந்தைக்கு என்றே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன உதாரணமாக Coca Cola, Levis Jeans, Sony Walkman, Mc Donalds Humburger போன்ற பொருட்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தேசியச் சந்தைக்கு என்று உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. பதிலாக அவை உலக நாடுகள் அனைத்தையுமே ஒரு பொதுவான சமூகமாக அல்லது சந்தையாக கருதியே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. மேலும் பல உற்பத்திப்பொருட்களுக்கு குறிப்பிட்ட நாடு மட்டும் உரிமை கோருவது இன்று ஒரு தவறான விடயமாக கருதப்படவேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக:- பல்தேசிய நிறுவனமான Boeing நிறுவனத்தின் வர்த்தகரீதியான 777 ரக ஆகாயவிமானமானது பல்வேறுபட்ட உலக நாடுகளில் 545 உற்பத்தி நிறுவனங்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் 132500 உதிரிப்பாகங்களாக உள்ளடங்கியிருக்கிறது. ஆகவே இதனை Made in America என்றோ Made in Germany என்றோ உரிமை கோருவது ஏற்புடைய ஒரு விடயமன்று. உண்மையில் இத்தகைய உற்பத்திப் பொருட்களை Made in World என்றே குறிப்பிட வேண்டும். பல்வேறுபட்ட உலக நாடுகளில் தமது உற்பத்தி ஆலைகளையும் வியாபார நிறுவனங்களையும் அமைத்து இயங்குவது Boeing, General motors போன்ற இராட்சத பல்தேசிய கம்பனிகளுக்கு மட்டும் பொருத்தமானது அல்ல. பதிலாக தொலைபேசி அட்டைகளை விற்பனை செய்யும் சிறிய நிறுவனங்களில் இருந்து இலாப நோக்கற்று சேவை நோக்குடன் இயங்கும் Ramakrishna misson ,International Red Gross போன்ற சமய

சமூக நிறுவனங்கள் கூட உலகளாவியரீதியில் தமது கிளைகளை அமைத்து பணியாற்றி வருகின்றன. இதிலிருந்து நாம் பிரதானமாக இரண்டு முடிவுகளுக்கு வரமுடியும்

- 1) இன்றைய நிலையில் நாடுகளின் அரசியல் எல்லைகள் உலக மக்களின் சமூக பொருளாதார வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கு அதிகளவில் தடைக் கற்களாக இருக்கவில்லை.
- 2) பேசும் மொழி, போற்றும் சமயம், பழக்க வழக்கங்கள், வதிவிடம், நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு உலகமக்கள் தனிப்பட்ட பல கூறுகளாக பிரிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் பல்வேறுபட்ட தேவைகளின் அடிப்படையில் அவர்களிடையே சில பொதுவான தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. இவையே Coca Cola, Levis Jeans, Sony Walkman, Mc Donalds Humburger போன்ற பொதுவான உற்பத்திப் பொருட்களை உலகம் முழுவதும் விநியோகிப்பதற்கும் ஒரு தனிச்சுருட்டிப் பல்வேறுபட்ட நாடுகளில் தமது கிளைகளை அமைத்துக் கொள்வதற்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றது.

எது எவ்வாறு இருந்தாலும் இன்று தனித்தனி அரசியல் எல்லைகளுக்குள் அமைந்த தேசிய சந்தை என்ற இலக்கு கைவிடப்பட்டு உலகசந்தையை நோக்கிய உற்பத்தி முயற்சிகளே பெருமளவில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன எனலாம்.

உலக மயமாக்கல் தொடர்பான பார்வைகள் / நோக்குகள் :

உலகமயமாக்கல் என்ற எண்ணக்கருவினை நடைமுறை உலகிற்கு எடுத்துவரும் வாகனங்களாக வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு, பல்தேசியக் கம்பனிகள் என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு (Foreign Direct Investment) என்பது இரு வழிமுறைகளில் இடம்பெறலாம். வெளிநாடு ஒன்றில் ஏற்கனவே இயங்கி வரும் உற்பத்தி வர்த்தக நிறுவனம் ஒன்றின் உரிமையினை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியளவிலோ வாங்குவது ஒரு வகையாகும். உதாரணமாக: டெனிஸ் அரசாங்கத்திற்கு உரிமையாகவிருந்த Tele Danmark என்ற தொலைத் தொடர்பு நிறுவனத்தின் மூலதனத்தில் Ameritech என்ற ஐக்கிய அமெரிக்க நிறுவனம் 42% ஆன பங்குகளை வாங்குவதன் மூலம் Tele Danmark நிர்வாகத்தை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தது. பொதுவாக வெளிநாட்டு நிறுவனம் ஒன்றின் மூலதனத்தில் 10%ற்கு மேற்பட்ட பங்குகளை உரிமையாக்கினால் அது வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு என கருதப்படுகிறது.

மறுபுறம் வெளிநாடு ஒன்றில் உற்பத்தி வர்த்தக முயற்சிகளை விஸ்தரிப்பதற்காக ஒரு நிறுவனம் 100% உரிமையுடன் ஒரு கிளை நிறுவனமொன்றினை உருவாக்கும்போதும் நேரடி முதலீடு இடம்பெறுகிறது. உதாரணமாக: சுவீடன் நிறுவனமாகிய Telia டென்மார்கில் Telia Danmark a/s என்ற ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி தொலைத்தொடர்புச் சேவைகளை வழங்கி வருகிறது. இந்த வகையில் ஒரு பல் தேசியக் கம்பனி தனது கிளை ஸ்தாபனம் ஒன்றினை வெளிநாட்டில் ஆரம்பிக்கும்போது வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு இடம்பெறுகிறது.

எது எவ்வாறு இருந்தாலும் எல்லா உலக நாடுகளும் நேரடி வெளிநாட்டு முதலீடுகளை தாராளமாக அனுமதிப்பதில்லை சில நாடுகள் இரு கைகளையும் நீட்டி வெளிநாட்டு முதலீடுகளை வரவேற்கின்றன. சில நாடுகள் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை முற்றாக அனுமதிப்பதில்லை. சில நாடுகள் சில நிபந்தனைகளுடன் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை அனுமதிக்கின்றன. இந்த வகையில் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் மீதான பார்வை நாட்டிற்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. வெளிநாட்டு முதலீடுகள் தொடர்பான பார்வைகளை பிரதானமாக மூன்று வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.:

- 1)மூடிய பொருளாதார நோக்கு.
- 2)திறந்த பொருளாதார நோக்கு
- 3)கலப்பு பொருளாதார நோக்கு

மூடிய பொருளாதாரங்களில் மாக்ஸிச அரசியல் பொருளாதார சித்தாந்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு தொடர்பான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையில் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் பல்தேசிய கம்பனிகள் என்பன ஏகாதிபத்தியத்தை சுமந்து வரும் நாசவாகனங்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. வெளிநாட்டு முதலீடுகளை அனுமதிக்கும்போது முதலீட்டாளர்களும் முதலீட்டாளர்களின் நாட்டு அரசாங்கங்களும் உள்நாட்டு அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தலையிடுகின்றன என மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினை ஆதரிப்பவர்கள் வாதிடுகின்றனர். மேலும் இவர்களின் கருத்துப்படி பல்தேசிய கம்பனிகள் உள்நாட்டு மூலவளங்களையும் மனித வளங்களையும் மலிவாக சுரண்டிச் செல்கின்றன என கூறுகின்றனர். திறந்த பொருளாதார நோக்கினை ஆதரிக்கும் அறிஞர்கள் பல்தேசிய கம்பனிகள் மூலமாக உள்நாட்டவர்கள் தங்கள் தொழில் நுட்ப அறிவினை மேம்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்று கூறுகின்ற வாத்தத்தினையும் மாக்ஸிச சித்தாந்தவாதிகள் மறுக்கின்றனர். பல்தேசிய கம்பனிகள் உள்நாட்டுக் கிளைகளின் உயர் பதவிகளில் தாய்க் கம்பனியின் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களே வேலைக் கமர்த்தப்படுவதனால் உள்நாட்டவர்கள் உயர் தொழில்நுட்ப அறிவினை பெற்றுக்கொள்வது திட்டமிட்டு தவிர்க்கப்படுகிறது என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. இந்த வகையில் 1945ம்

ஆண்டிலிருந்து 1980ம் ஆண்டு வரை மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையே உலக நாடுகளில் பெருமளவு செல்வாக்குப் பெற்று வந்தது.

1989-91 காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட கம்யூனிச வீழ்ச்சி வரை கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அந்நிய முதலீடுகள் தொடர்பாக தீவிரமான கட்டுப்பாடுகளையே விதித்து வந்திருந்தன. அது போலவே இதர கம்யூனிச நாடுகளான சீனா, கம்போடியா, கியூபா போன்ற நாடுகளும் மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினை தீவிரமாகப் பின்பற்றி வந்தன. மேலும் சோசலிக் கொள்கைகளை கொண்டிருந்த நாடுகளும் தேசியவாதக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த நாடுகளும் தீவிரமான மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினையே பின்பற்றி வந்தன. மேலும் ஒரு வேட்கையான விடயம் என்ன என்றால் ஈரான் மாக்கிச கொள்கைகளை மறுத்து வந்த ஒரு முஸ்லீம் நாடு. அந்த நாடு கூட வெளிநாட்டு முதலீடுகள் ஏகாதிபத்தியத்தினை சுமந்து வரும் நாசவாகனங்கள் என்ற கருத்தில் தீவிரமான மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினையே பின்பற்றி வந்தது.

எது எவ்வாறு இருந்தாலும் 1980 களின் இறுதியில் பெரும்பாலான உலக நாடுகள் வெளிநாட்டு முதலீட்டு நடவடிக்கைகட்கு தங்கள் கதவுகளை திறந்து விட ஆரம்பித்தன. இதற்கு முக்கியமாக மூன்று காரணங்களை கூறலாம்.

1) கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட கம்யூனிச வீழ்ச்சி.

2) மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினை தீவிரமாக பின்பற்றி வந்த நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதமானது ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் குறைவாக இருந்தமை.

3) பதிலாக திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினை பின்பற்றி வந்த நாடுகள் துரித பொருளாதார வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியமை. குறிப்பாக சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, தென் கொரியா, ஹொங்கொங் போன்ற நாடுகள் காட்டிய துரித பொருளாதார வளர்ச்சி காரணமாக அவற்றைப் பொருளியலாளர்கள் "ஆசியப்பிலிகள்" என்று வர்ணித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு பதிலாக திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது வெளிநாட்டு முதலீடுகள் பல்தேசியக் கம்பனிகள் ஆகியவற்றை தாராளமாக அனுமதித்தன. உண்மையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது பழம்பெரும் பொருளியல் அறிஞர்களான Adam Smith, David Ricardo ஆகியோர் முன்வைத்த பொருளாதார சர்வதேச வியாபார கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டது எனலாம். பழம்பெரும் கோட்பாட்டாளர்களின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு நாடும் தன் மூலவளங்களை தனது சிறப்பு ஆற்றலுக்கு ஏற்ற உற்பத்தி முயற்சிகட்கு பயன்படுத்தல் வேண்டும். இந்த கட்டமைப்புக்குள் ஒவ்வொரு நாடும் தன் மூலவளங்களை தனது சிறப்பு ஆற்றலுக்கு ஏற்ற உற்பத்தி முயற்சிகட்கு பயன்படுத்த பல்தேசியக் கம்பனிகள் வழிகோலுகின்றன. உதாரணமாக:- 1980களின் நடுப்பகுதியில் IBM நிறுவனமானது 90 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை முதலீடு செய்து மெக்சிக்கோவில் ஒரு உற்பத்தி ஆலையினை உருவாக்கியது. ஏறக்குறைய வருடாந்தம் 100, 000 கணனிகளை இந்நிறுவனம் உற்பத்தி செய்தது. இவற்றில் 75 % மான கணனிகள் மீண்டும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இங்கு திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின்படி IBM நிறுவனமானது மெக்சிக்கோவில் கிடைக்கக் கூடிய மலிவான ஊழியத்தை (ஒப்பீட்டு நயத்தை) பயன்படுத்திக்கொண்டது. இதனால் மெக்சிக்கோவிற்கு கிடைத்த முக்கிய அனுசூலங்களாவன:

அ) வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தன.

ஆ) உள்நாட்டவரின் கணனி உற்பத்தி தொடர்பான தொழில்நுட்ப அறிவு உயர்ந்தன.

இ) ஏற்றுமதிவருமானம் அதிகரித்ததன் மூலம் அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினைகள் குறைந்தன, சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினைகள் குறைந்தன.

அதே நேரம் அமெரிக்க மக்கள் மலிவான விலையில் கணனிகளை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவருந்தது. ஆகவே திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை ஆதரிப்பவர்களின் கருத்துப்படி பல்தேசியக் கம்பனிகள், வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு ஆகியவற்றினால் தாய்க்கம்பனியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்ல முதலீடுகளை அனுமதிக்கும் உள்நாட்டவர்களும் பயன்பெறுகிறார்கள் என்பது கண்கூடு. இத்தகைய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, சிங்கப்பூர், நெதர்லாந்து, டென்மார்க் போன்ற நாடுகள் பின்பற்றி வருகின்றன.

நடைமுறையில் எந்த ஒரு நாடும் தூய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையையோ அல்லது தூய மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையையோ பின்பற்றுவது கிடையாது. இரண்டு பொருளாதாரக் கொள்கையிலும் உள்ள அனுசூலங்களை அடைந்துகொள்ளும் பொருட்டு கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கையையே எல்லா நாடுகளும் பின்பற்றுகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகள் பாதுகாப்பு, அரசநிர்வாகசேவை போன்ற சில துறைகளை மட்டும் தேசிய உடமையாக வைத்துக் கொண்டு மீதித்துறைகளை சர்வதேசீதியான போட்டிக்கு அனுமதிக்கின்றன. பதிலாக கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சர்வதேசீதியில் முதலீடுகளை அனுமதிக்கும்போது சில நிபந்தனைகளை விதித்தே அனுமதிக்கின்றன. அந்த நிபந்தனைகளில் முக்கியமாக உள்நாட்டு மனிதவளங்களையும் மூலவளங்களையும் அதிகளவில் பயன்படுத்த வேண்டும், குறிப்பிட்டளவு இலாப வருமானம் மட்டுமே தாயகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் போன்றவை முக்கியமானவை ஆகும்.

உலகமயமாக்கல் தொடர்பான வாதப்பிரதிவாதங்கள்

உலகமயமாக்கல் தொடர்பான வாதப்பிரதி வாதங்கள் இன்று அறிவியல் உலகில் சுவாரிசியமான யுத்தமாக மாறி வருகின்றது. கொம்பூனிச கொள்கைகளை பின்பற்றி வந்த நாடுகளான கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தம் உலகமயமாக்கலை ஆதரிப்பவர்களுக்கு ஒரு சாதகமான சந்தர்ப்பமாக மாறிவிட்டது எனலாம். ஆனால் தீவிர கம்பூனிசவாதிகள் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமானது அந்த நாடுகள் கம்பூனிச கொள்கையை சரியான முறையில் கடைப்பிடிக்காததன் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒரு தற்காலிக தாய்வு நிலையே தவிர, அது நிரந்தரமான கம்பூனிச வீழ்ச்சியல்ல என்று வாதிடுகின்றனர்.

உலகமயமாக்கலானது பலம் பொருந்திய பல்தேசியக் கம்பனிகளை உள்நாட்டுச் சந்தைக்குள் அனுமதிப்பதனால் உள்நாட்டவரின் சிறிய நடுத்தர அளவிலான கைத்தொழில் வர்த்தக முயற்சிகள் முற்றாக பாதிக்கப்பட வழி செய்துவிடுகின்றது என்று கூறப்படுகிறது. உலகமயமாக்கலை ஆதரிப்போர் இக்கருத்தினை முற்றாக மறுத்து வருகின்றனர். மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையை பேணும், பேணிய நாடுகளில் கூட அந்நாட்டு அரசாங்கங்கள் தேசியரீதியில் ஒரு தனியுரிமை கொண்ட அரச நிறுவனங்களையே ஒவ்வொரு துறையிலும் வளர்த்து வருவதனால் சிறிய அளவிலான தனிப்பட்ட கைத்தொழில் வர்த்தக முயற்சிகள் அங்கும் ஊக்கிவிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக:- 1998வரை டென்மார்க் அரசாங்கமானது டெனிஸ் தொலைத்தொடர்பு சேவைக்கு என Tele Danmark என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கி தொலைத்தொடர்பு சேவைகளை வழங்கி வந்தது. டென்மார்க் அரசு தொலைத்தொடர்புத் துறைக்கு சந்தையை சர்வதேசரீதியில் திறந்து விடும்வரை டென்மார்க்கிலிருந்து இலங்கைக்கான ஒரே ஒரு நிமிடத்திற்கான தொலைபேசிக்கட்டணம் 20 டெனிஸ் குரோணர்களைவிட அதிகமாகவே இருந்தது. ஆனால் சர்வதேச ரீதியான போட்டிகளை டெனிஸ் அரசு அனுமதித்ததன் பின் இக் கட்டணமானது பலமடங்கு குறைந்து ஏறக்குறைய 4 டெனிஸ் குரோணர்களுக்கு இன்று உரையாடக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல சர்வதேச போட்டிகளை அனுமதிக்கும்போது பொருட்கள், வாடிக்கையாளர் சேவைகள் ஆகியவற்றின் தரம் அதிகரித்து இருப்பதனை நாம் கண்கூடாக காணக்கூடியதாகவுள்ளது. சர்வதேசரீதியான போட்டியானது சிறிய கைத்தொழில் முயற்சிகளை சந்தையிலிருந்து ஓரங்கட்டி விடும் என்ற கருத்தையும் உலகமயமாக்கலை ஆதரிப்பவர்கள் மறுக்கின்றனர். போட்டிகளில் பாரிய பல்தேசியக் கம்பனிகள் மட்டும் வெற்றிகரமாக நிலைத்து நிற்பதில்லை. தரமான உற்பத்திப்பொருட்கள் சேவைகள் ஆகியவற்றை வழங்கும் சிறிய நிறுவனங்களும் சர்வதேச சந்தையில் வெற்றிநடை போடுகின்றன உதாரணமாக:- Sony, Philip போன்ற தொலைக்காட்சி வானொலிப்பெட்டிகளை உற்பத்தி செய்யும் பல்தேசியக் கம்பனிகளுடன் Bang & Olsen என்ற டெனிஸ் நிறுவனமானது ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் ஒரு சிறிய நிறுவனமாகும். ஆனால் டெனிஸ் சந்தையிலும் சர்வதேச சந்தையிலும் Bang & Olsen உற்பத்திகட்கு என்று தனி மதிப்புண்டு. பல ஆண்டுகளாக Bang & Olsen சர்வதேச சந்தையில் வெற்றிகரமாக நிலைத்து நிற்கிறது.

உலகமயமாக்கலானது உலகநாடுகளில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளையும் கைத்தொழில் வர்த்தக முயற்சிகளையும் அதிகரிப்பதனால் உலகநாடுகளிடையேயான வர்த்தக பொருளாதாரத் தொடர்புகளை அதிகரிப்பதுடன் ஒவ்வொரு நாடும் வெளிநாடுகளுடன் சுமுகமான உறவுகளைப்பேண வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது நாடுகளிடையேயான பகையுணர்வுகள் யுத்தங்கள் என்பவற்றைத் தவிர்க்க வழி வகுக்கும் என்று உலகமயமாக்கலை ஆதரிப்பவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையை ஆதரிப்பவர்கள் கூறுகின்ற இன்னொரு குற்றச்சாட்டு யாதெனில் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களும், பல்தேசியக் கம்பனிகளும் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஊழியத்தையும் மூலவளங்களையும் மலிவாகச் சுறண்டிச் செல்கின்றன என்பதே. இதனை உலகமயமாக்கலை ஆதரிப்பவர்கள் கடுமையாக மறுக்கின்றனர். பெரும்பாலான பல்தேசியக் கம்பனிகள் உள்நாட்டவர்கள் பெறுகின்ற சராசரி ஊதியத்தைவிட அதிகமாகவே வழங்குகின்றன. என்று கூறுகின்றனர். மேலும் உலகளாவிய உற்பத்திகள் சாத்தியப்படாமல் இருந்திருந்தால் இன்று நாம் எமது சிறிய வருமானத்திற்குள் வாங்கிப் பயன்படுத்தக் கூடிய தொலைக்காட்சி, வானொலிப்பெட்டி, கணினி போன்ற உயர் தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புக்களை நாம் வீடுகள்தோறும் வைத்து பயன்படுத்த முடியாமல் போயிருக்கும் என்பது உலகமயமாக்கலை ஆதரிப்பவர்களின் வாதமாகும்.

எது எவ்வாறு இருந்தாலும் உலகமயமாக்கலுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளிலும் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை. குறிப்பாக 1998ல் பொருளாதாரத் துறையில் Amartya Sen என்ற இந்திய பொருளியலாளருக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. அவர் உலகமயமாக்கல் தொடர்பான எண்ணக்கருக்கள் மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார். அவரின் கருத்துப்படி உலகமயமாக்கல் நடைமுறைகள் உலகமக்களிடையே வருமானப் பங்கீட்டின் சமமின்மையை மென்மேலும் அதிகாத்துவிடும் என்று கூறுகிறார். குறிப்பாக செல்வந்த நாடுகளை மென்மேலும் செழிக்கச் செய்யவும் வறிய நாடுகளை மேலும் கீழ்நிலைக்கு கொண்டு செல்லவே உலகமயமாக்கல் நடைமுறைகள் வழிசெய்யும் என்பது Amartya Sen ன் கருத்தாகும். மேலும் பதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் கண்டுபிடிப்பு உரிமைகளையும் இந்த பல் தேசிய கம்பனிகள் விலை கொடுத்து வாங்கி விடுவதால் தனிமனித முகங்களும் அவர்களது ஆற்றல்களும் உலகமயமாக்கல் என்ற அலைகளிலேயே அடிப்பட்டு போய்விடும் என்பது இவருடைய முக்கிய வாதமாகும்.

தும்பி பரக்கேள்.....

து. செல்வகுமார்....

காலை 5.45 இருக்கும் விடிந்து விட்டது. காற்று இலேசாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. ஆறு மணியளவில் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக படலையைத் துறந்து கொண்டு ஒழுங்கைக்கு வந்தேன். "தம்பி" என்று ஒரு சத்தம் கேட்டது, திரும்பிப் பார்த்தேன் குரு சாமி அண்ணை, "எப்படி அண்ணை" என்றேன். "ராத்திரி நடந்தது தெரியுமா" என்றார். "இல்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு இருவருமாக தண்ணீர் எடுக்கும் இடத்திற்கு சென்றோம். "தம்பி ராத்திரி சிங்களவர் பலர் அனுராதபுரத்திலிருந்து பஸ்சில் வந்து, யாழ்ப்பாணத்தில் பல கடைகள், கோயில்கள், வீடுகளுக்கு நெருப்பு வைத்திவிட்டார்கள்." என்றார். இரவு நடந்த நிகழ்வுகளைபற்றி பலவிதமாக பேசிக்கொண்டார்கள். தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கச் சென்ற நான் தேனீரைக் குடித்துவிட்டு சைக்கிளில் ஆணைக்கோட்டை சந்தியை நோக்கிச் சென்றேன். வழமைக்கு மாறாக வீதி அமைதியாக இருந்தது. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். கடைகளும் ஒரு கதவில்தான் திறந்து இருந்தது. சைக்கிள்களைத் தவிர மற்றைய வாகனங்கள் எதையும் வீதியில் காணமுடியவில்லை. இரவு நடந்தது பற்றி பலர் பலவிதமாக பேசிக் கொண்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் கட்டிடங்கள் எரிக்கப்பட்டதுதான் அவர்கள் பேசப்படும் விடயமாகும்.

சிங்கள பொலிஸார் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதாக இலங்கை வானொலி தனது செய்தியில் கூறியது. விளைவுகள் பெரிதாக இருக்கலாம் என மக்கள் மனதில் ஒரு பீதி. அதனால், ஒரு கதவு திறந்த கடையில் கையில் இருந்த காசுக்கேற்ப பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு மக்கள் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் ஆணைக்கோட்டை சந்திக்கு சென்றதும் 20க்கும் மேற்பட்ட பொலிஸாரை காணக்கூடியதாக இருந்தது. எல்லோரும் துவக்குகளுடன் காணப்பட்டார்கள். சந்தியை நெருங்க முடியவில்லை. ஒரு ஒழுங்கை வழியாக மானிப்பாய் அந்தோனியார் கோவிலுக்கு சென்றேன். கணபதிப்பிள்ளை கடையும் ஒற்றைக் கதவில்தான் திறந்து இருந்தது. கோயில் வளவிலுள் மக்கள் கூட்டமாக நின்றார்கள். மக்கள், கடையில் பொருட்களை வேண்டிக்கொண்டு ஓடுவதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. மருதடிப் பிள்ளையார் கோவிலடியை நோக்கி, சந்தையை தாண்டிப் போனேன். மக்கள் அவரச அவசரமாக பொருட்களை வேண்டிக் கொண்டு வீடுதிருப்புவதைதான் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அப்படியே உடுவிலை நோக்கிச் சென்றேன். எங்கும் ஒரே நிலைமை தான் நேரம் 10 மணியிருக்கும் உடுவிலிருந்து சண்டிலிப்பாய் நோக்கிச் சென்றேன். சிலர் வழமை போல வயல்களில் வேலை செய்வதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. சண்டிலிப்பாய் சந்திக்கு வந்ததும் பயங்கர அமைதி ஒருவரைக்கூட வீதியில் காண முடியவில்லை. ஏதாவது நடந்து இருக்கலாம் என்று மனம் கூறியது. சற்று நேரம் சந்தியின் ஓரத்தில் நின்றேன். மோட்டார் சைக்கிளில் ஒருவர் வந்தார். "தம்பி கெதியாய் போம் மாணிப்பாயில் பொலிஸார் பிரச்சனை" என்றார். வேகமாக வீட்டுக்குத் திரும்பினேன். சங்கானையில் ஒரு கடையைத் தவிர எல்லாக் கடைகளும் மூடப்பட்டுவிட்டது. அந்தக் கடையும் ஒற்றைக் கதவில் திறந்து இருந்தது. நானும் சில பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு சைக்கிளில் ஏறும் போது, ஒருவர் களைத்து வேர்க்க விறுவிறுக்க வந்தார். "எங்க போட்டு வாறீர்கள்" என்றேன். "மானிப்பாயில் அரும் தப்பில் தப்பிவிட்டேன். பலருக்கு பொலிஸ் அடி, சைக்கிள்களை எல்லாம் பொலிஸ் லொரியால் ஏற்றி நெரித்தது" என்றார். இங்கும் பிரச்சனை வரலாம் என்று வேகமாக வீட்டிற்கு திரும்பினேன். மனைவி வாசலில்நின்றாள்நல்லஏச்சுக்கிடைத்தது.

வானொலி செய்திகள் பலவிதமாக திரித்து செய்திகளை வெளியிட்டது. (பயங்கரவாத தடைச்சட்டமும், அவசரகால தடைச்சட்டமும் அமுலில் இருந்த காலம்). நேரத்துடன் மக்கள் வீடுகளில் ஓதுகிங்கொண்டார்கள். அடுத்த நாள் விடியற்காலை 3 மணிக்கு "தம்பி" என்ற சத்தம் கேட்டது. குருசாமி அண்ணையின் குரல். "வருகிறேன்" என்று குரல் கொடுத்தேன். என்னமோ நடந்திருக்கவேண்டும் மனத்தில் தோன்றியது. படலைக்குச் சென்று "என்ன அண்ணை" என்றேன். "தம்பி, கிழக்கு வயல் கரையில் நின்று பார்க்க, கிழக்கு பக்கமா (அதாவது யாழ்ப்பாணம் 18.கி.மீ அப்பால்.) வானில் தீச்சாவாலை தெரிந்தது" என்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல பகுதி எரிந்திருக்கும் என்று இருவரும் பேசிக்கொண்டோம்.

விடிந்ததும், மனைவி சைக்கிள் காற்றை திறந்துவிட்டார். ஐந்து வீடு தாண்டி சைக்கிளுக்கு காற்றை அடித்துக்கொண்டு ஒழுங்கைப் பாதை வழியாக யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். போகும் வழியில் ஒருவர் களைத்து விழுந்து வந்தார். "தம்பி" என்றார். "என்ன" என்றேன் "யாழ்ப்பாணப்பக்கம் போகவேண்டாம். என்ற உயிர் தப்பினது அரும் தப்பு, நான் அச்சக் கோர்த்துக் கொண்டிருந்தேன், திடீர் என்று பொலிஸார் ஈழநாட்டுக் கட்டிடத்திற்குள் புகுந்து

பெற்றோல் ஊற்றி நெருப்பு வைத்திவிட்டார்கள். நான் தப்பினது அரும் தப்பு ஒரு வழியா மதிலால் பாய்ந்து ஓடிவந்து சோனக தெருவில் ஒளிந்து கொண்டேன். இப்ப வருகிறேன். நடக்க முடியவில்லை, பல இடங்கள் எரிக்கப்பட்டு ஒரே சுவாலை மயம், யாழ்ப்பாண நூல்நிலையமும் எரிக்கப்பட்டுவிட்டது” என்றார். ”உண்மையா” என்றேன். ”நான் அப்படித்தான் கேள்விப்பட்டேன்” என்றார்.

எனக்கு மனதில் பயம் ஒருபக்கம், என்ன நடந்தது என்று அறிய ஆவல் ஒரு பக்கம் இருந்தது. சந்தித்தவருக்கு உதவி செய்ய வேண்டி இருந்ததால் அவரை ஏற்றிக் கொண்டு அவர் வீட்டிற்குச் சென்றேன். போகும் வழியில் சந்தித்த இன்னும் ஒருவர் பொது நூல் நிலையம் எரிந்ததை உறுதிப்படுத்தினார். வேறு பல இடங்கள் எரிந்ததாகவும் சொன்னார். வீதியில் வாகனப் போக்குவரத்து எதுவும் காணப்படவில்லை.

இலங்கை வானொலி செய்திகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அன்று 2-6-81 மாலை யாழ் பொதுநூல்நிலையம் எரிக்கப்பட்டது உறுதியாகிவிட்டது. அயல் வீடுகளில் உள்ளவர்கள் கூடிக் கதைக்க தொடங்கிவிட்டார்கள். மக்கள் மத்தியில் கவலை ஒருபுறம், சிலர் மத்தியில் கொந்தளிப்பும், அழுகையும் கவனிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. 97.000ற்கு மேற்பட்ட புத்தகம் எரிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இரண்டாவது பெரிய நூல் நிலையமாகவும் குறிப்பாக நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் ஆகியோர் கைப்பட எழுதிய நூல்களும் மற்றும் பல புலவர்கள், அறிஞர்கள் கைப்பட எழுதிய நூல்களும், வண. பிதா தேவிற் அவர்களின் பாரிய சேகரிப்பான பழைய ஏடுகள், புத்தகங்கள் என்பனவும் இதனுள் அடங்கும். நூல் நிலையம் எரிபட்ட செய்தியை கேட்ட வண. பிதா தேவிற் மாரடைப்பால் மரணமானார் என்ற செய்தி, மேலும் துயரத்தில் ஆழ்த்தியது. வண. பிதா தேவிற் அவர்கள் பல மொழிகளையும் சரளமாக பேசத் தெரிந்த பண்டிதர் ஆவார். தமிழ் மக்களிடையே வாழ்ந்து வந்த சொத்து இன்றும் என்றும் மீட்க முடியாத முறையில் கல்லறையில் தூங்குகின்றார்.

மூன்று நாட்களின் பின்பு யாழ்ப்பாணம் செல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. எங்கும் எரிந்து இடிந்த கட்டிடங்களும், மக்கள் அவற்றை கவலையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைதான் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதனைத் தாண்டி பொது நூல் நிலையத்திற்கு சென்றேன். வெள்ளை வெளீரென்று இருந்த கட்டிடம் கறுப்பாக காட்சியளித்தது, யன்னல் ஊடாக தென்பட்டது. பலர் என்னைப்போல் அவ்விடத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். எல்லோர் முகத்திலும் கவலையும் கண்ணீருமாகத்தான் இருந்தது. விலை மதிக்க முடியாத சொத்துக்கள் காற்றினில் பறப்பதை பார்த்த எந்த தமிழனால்தான் தாங்க முடியும்.

எத்தனை தமிழ் மக்கட்கு அறிவுக் கருவூலமாக இருந்த இந்த அறிவு நிலையம் இன்று எரிக்கப்பட்டு, உள்ளே ஆயிரக் கணக்கான புத்தகங்கள் எரிந்து அவை காற்றில் பறந்து கொண்டு இருக்கின்றன, கொடுமையான காட்சியை பார்க்கும் போது என்னையும் அறியாது கண்ணீர் என் விழிகளை நனைத்தன. நூல் நிலையத்தின் யன்னல் ஊடாக மறுபுறத்தை பார்த்தேன். அங்கே துரையப்பா மைதானத்தில் வந்து இறங்கிய இராணுவம் எங்களை பார்த்து கேலி செய்து சிரிப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஆத்திரம் அளவு கடந்து வந்தாலும் என்ன செய்ய முடியும்? வேதனையுடன் அவ்விடத்தைவிட்டு வீடு நோக்கி நகர்ந்தேன்.

இன்று நாம் அந்நிய நாட்டில் ஒரு நூல் நிலையத்தில் ஒரு புத்தகத்தை கண்டால் சந்தோசப் பட முடியுமே தவிர தமிழ் நூல் நிலையத்தில் இருந்து தமிழ் புத்தகங்களைப் படிக்கும் காலம் இனிமேல் வருமா? காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

2011 ல் எமது கலாச்சார நிலை என்ன?

”தனது கலாச்சாரத்தையும் அடையாளத்தையும் அறிந்து கொள்ளாதவன், பிற கலாச்சாரத்தை புரிந்து கொள்ள மாட்டான்.”

எனது டெனிஸ் நண்பன் Thorbjørn Lorentzen னின் கூற்று

ஆற்றினுள் நின்றால் சிறது நேரத்தில் ஆற்று மணல் நகர்வதை உணரக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் எமது மிகப்பழமையான, அர்த்தமுள்ள கலாச்சாரம், மொழி என்பன நாம் அறியாமலே மிகவேகமாக அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இதனை நாம் யாவரும் சிந்திக்கவேண்டும், உணரவேண்டும். இப்படியான காலகட்டத்தில் ஒலிபரப்பாகும் தமிழ் சேவை தொடர எனது வாழ்த்துக்கள்.

மணி கால ஐந்து.

மாறித் ஹிப்சன் எழுந்து, தனது பிடரியைத் திருகும்வரை கட்டில் பீடத்திலிருந்து மணி ஐந்து என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தது அந்தச் சிறிய, சதுர வெள்ளை மணிக்கூடு. அது எதிர் பார்த்ததுபோலவே மூன்று சத்தத்தின் பின் மாறித் ஹிப்சன் அதன் பிடரியைத் திருகி சத்தத்தை நிறுத்தினான்.

சன்னல் திரைச்சீலையை மெதுவாக நீக்கி தெருவை நோட்டமிட்டான் கிழவி. இருள் கலையாத காலை. ஆனாலும் தெருவிளக்குகளின் மெல்லிய வெளிச்சத்துண்டுகளை பன்மடங்காக்கி கண்களுக்குட்டிய தூரம்வரை பட்டப்பகல்போல் மிளிர்ச்செய்துகொண்டிருந்தது படர்பனி. மார்கழிப்பனி இந்தமுறை நத்தாருக்கு முன்பே தாராளமாய் கொட்டியிருந்தது. தெருக்கள், இலைகளைத் தொலைத்த மரக்கிளைகள், வீட்டுக் கூரைகள், தெருவோரங்களில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த வாகனக் கூட்டத்தின் மொட்டந்தலைகள் எல்லாம் பனி படர்ந்திருந்தது.

கிழவியின் வீடு பழைய வீடாதலால் சன்னல், கதவுத் துவாரங்களால் மெல்லிய குளிர் உள்ளே வரத்தான் செய்தது. கிழவிக்கு அதெல்லாம் ஒரு பொருட்டல்ல. கம்பீரமாகவே எழுந்து தனது பணியில் இயங்கலானாள். கிழவியின் சுறுசுறுப்பைப் பார்க்கும் எவரும் அவள் அறுபத்தைந்து வயதைக் கடந்துவிட்டவளென்பதை நம்ப மறுப்பார்கள். போர்க்காலக் குமரியாய் அவள் இருந்தபோது எப்படி சுறுசுறுப்பாய் இயங்கினாளோ, அதே கதியில் இப்போதும் இயங்கிக்கொண்டிருந்தாள்.

விவிலியத்தைத் திறந்து அன்றைய வாசகத்தை மவுனமாய் வாசித்தபின் அதனை முத்தமிட்டு மூடிவைத்தாள். பின் தனது கட்டாயமான காலைப் பணியை கிழவி விரைவாகத் தொடங்கினாள். அளவான தண்ணீரை அடுப்பில் கொதிக்க வைத்தாள். கொதித்த தண்ணீரில் சிற்றரிசியை கழுவிப் போட்டாள். பதமாய் வந்த பின் குளிர்ச்செய்யலிருந்த பால்பெட்டியை எடுத்தாள். அளவாய் விட்டாள். சிறிது நேரத்தில் இறக்கி குடுவைக் கிண்ணத்திலிட்டாள். அதனை தூக்குப் பையிலிட்டு, குளிர்நடைக்குள் தன்னைப் புகுத்திக் கொண்டு, பனிக்காலச் சப்பாத்தையும் கொழுவிக் கொண்டு தெருவில் இறங்கி நடக்கலானாள்.

அவர்கள் எந்தெந்த வீடுகளில் இருக்கிறார்களென அறிந்து முன்னமே ஒவ்வொரு வீட்டு வாயிற்படியருகில் ஒவ்வொரு கிண்ணத்தை வைத்திருந்தாள். அந்தக் கிண்ணங்களிலெல்லாம் சிற்றரிசிக் கஞ்சியை அளவளவாய் இட்டபடி அவளது அன்றைய பணி தொடரலானது.

கற்குடாத்தெருவிலிருந்து தனது பணியைத் தொடங்கியவள், சின்னக்

கோயில்த்தெரு, குரவர்வீதி, மேட்டுத் தெரு, பூங்காவீதி, பேத்தர் வீதியென நீண்டு, கடற்கரை வீதி, சந்தைத்தெரு, குறுக்குவீதியென சென்று, ஊலாவ் வீதி, அரசியர் வீதியென முடித்து விட்டாள். இறுதித் தெரு கீழ்த்தெரு. வந்தவள் திசைத்தான். நேற்று கோப்பையிலிட்ட கஞ்சி அப்படியே இருந்தது. பன்னிரு தெருக்களிலும் மொத்தம் நாற்பத்தியேழு கோப்பைகள். கீழ்த்தெருவிலிருக்கும் இந்த கோப்பையில் மட்டும் நேற்றைய கஞ்சி அப்படியே இருக்கிறது. அப்படியானால்...? மறைச்சிக்கு என்ன நடந்தது...?

மறைச்சி, கறுப்பி, கறுப்பன், பஞ்சு, கற்கண், வெள்ளைப்பூலி..... இப்படி அந்த பன்னிரு தெருக்களிலுமுள்ள அனைத்துப் பூனைகளுக்கும் தன்னிஸ்டம்போல் ஒவ்

வொரு பெயராய் இட்டு, அழைத்து வந்தாள் கிழவி.

இன்று இந்த மறைச்சிக்கு என்ன நடந்தது...? சிந்தித்தவளாய் கிழவி மறைச்சியின் தட்டிலிருந்த பழையதைக் கொட்டிவிட்டு, தட்டைத் துடைத்து இன்று கொண்டுவந்த கஞ்சியில் மீண்டும் புதிதாய் இட்டாள். அவளது இதயம் படபடத்தது. நேற்றைய கஞ்சி அப்படியே இருக்கிறதென்றால் மறைச்சிக்கு எழுந்து நடக்க முடியாத சுகயினமாயிருக்க வேண்டும். அல்லது மறைச்சி வாழ்ந்த வீட்டுக்காரர் எங்காவது நெடுநாள் பயணித்ததால் மறைச்சியையும் கொண்டுபோயிருக்கவேண்டும். அதுவுமில்லையே...?! கிழவியால் கற்

பனைகூடச் செய்து பார்க்க முடியவில்லை. மணி ஒன்பதை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. பனிக்காலச் சூரியன் தனது தலையை காட்டாமலும், மேலெழுந்து வராமலும் இன்று மெல்லிய வெய்யிலை விசிறி எறிந்து கொண்டிருந்தான்.

வீடு வந்து குடுவைக் கிண்ணத்தைக் கழுவி வைத்தாள். அடுக்களைக்குள்ளிருந்த நாற்காலியிலே அப்படியே அமர்ந்தாள். அடுக்களைச் சன்னலூடாக வெளியே விழியெறிந்தாள். பச்சையப்பிள் மரத்தின் இலைகளற்ற கிளைகளில் கவிந்திருந்த பனி உருகி சொட்டுச் சொட்டாய் நிலத்தை நோக்கி விழுந்துகொண்டிருந்தது. கீழே விழும் ஒவ்வொரு துளியும் நிலத்தில் படர்ந்திருந்த பனிப்படையின்மேல் ஓட்டைகளிட்டு தம்மை அதனுள் புதைத்துக் கொண்டிருந்தன. கிழவியின் விழிகளும் அவளையும் அறியாமல் பனித்து உதிர்த்தன. இருக்கையை விட்டெழுந்து அறைக்குள் சென்றவள் விவிலியத்தை எடுத்து இன்றைய வாசகத்தை மீண்டும் வாசித்தாள். கண்களால் நீர் சொரிந்தது.

வீட்டில் இருப்புக்கொள்ள முடியவில்லை அவளால். மறைச்சியின் வீட்டுக்குச் சென்றாள். நேற்றையிலிருந்து தங்கள் பூனையைத் தாங்களும் காணவில்லைத்தான் என்ற மறைச்சி வீட்டுக்காரரின் பதில் பொறுப்பற்ற பதிலாய் கிழவிக்குப் பட்டதுடன், கோபமும் வந்தது. அவர்களிடம் விடைபெற்று நடக்கலானாள்.

சாயங்காலம் மூன்று மணி. மறைச்சியை எல்லா இடமும் தேடிக் களைத்த மாறித் கீழ்த்தெருவின் சிறுவர் விளையாட்டுத் திடலின் அருகாமையிலுள்ள பஸ்தரிப்பு நிலையத்தினுள் இருக்கும் இருக்கையில் வந்தமர்ந்தாள். விளையாட்டுத் திடலின் கரையோரமாய் நீளத்துக்கும் வேலிபோல் அமைந்திருந்த பனி உருகிய புதருக்குள்ளிருந்து கிழவி மாறித்தின் கண்களில் தற்செயலாய் பட்ட ஒன்று அவளை கதிகலங்க வைத்தது.

மெல்ல எழுந்து சென்றாள். அண்மித்தாள். அறிந்துகொண்டாள். அதிர்ந்தாள். அழுதாள். இரு கைகளாலும் தனது கன்னங்களிரண்டிலும் பலமுறை அறைந்தாள். அழுதாள். அழுதாள்.

வீதியைக் கடக்கும்போது ஏதோ வாகனம் மறைச்சியைத் தாக்கியிருக்க வேண்டும்.

சுடுங்காயங்களோடு ஓடிவந்து புதருக்குள் படுத்த மறைச்சி அப்படியே உயிரையும் விட்டது.

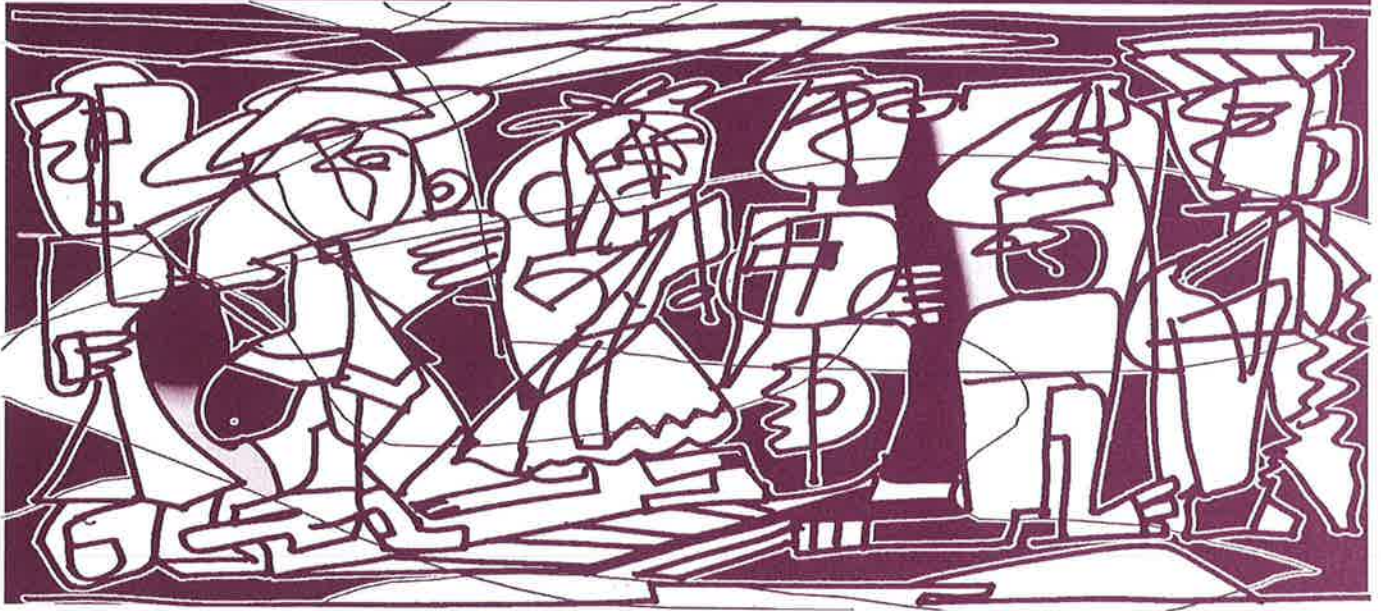
சமாதி. ஹிப்சனின் சமாதி. அதனருகில் மறைச்சிக்கும்.

புத்தம்புது நோசாப்பூ வளையம் மறைச்சியின் குட்டிச் சமாதியின் நெஞ்சில் சிரித்தழுதபடியிருந்தது.

மாறித் தனதொரு குழந்தையை கணவனுக்கருகில் புதைத்த துக்கத்தோடு..... ●

இரண்டு உரையாடல்கள்

இளவாலை விஜயேந்திரன்

I

நீ வேறு நான் வேறு -

நிறம் வேறு
மொழி வேறு
நடையுடையும் பாவனையும் வேறு வேறு

ஆதலினால்
நீ வேறு நான் வேறு.

நெருக்குண்டு
உனது துருவத்தின் அருகாக
நான் வந்து சேர்ந்தாலும் -

பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளதினால்
நீ வேறு நான்வேறு
துருவங்கள் போலே.

ஆனாலும்
அதிகார மையங்கள்
முழுக்குகிற நெருப்பொலியில்
சிந்துகிற குருதியினைப்
பார்க்கின்ற பார்வையிலே
என்னோடு ஒன்றாகிப் போனதினால்
உள்ளத்தில்
நீ ஒன்று நானும் ஒன்று.

II

ஒன்றே நீயும் நானும்

காதலுக்கு நீ பேசும் மொழியெனதே
என்பதனால் -
காவலுக்கு நீலம் விரித்த
எல்லைகளும் ஒன்றே
என்பதனால் -

ஒன்றே நீயும் நானும்
என்றே நினைத்திருந்தேன்
நன்று!

நேற்று -
சாதியென்ற சாக்கடையில்
தோய்ந்த சவுக்கெடுத்துப்
பீதியற்று நீயடித்தாய்
அதை நீதியென்றாய்
வாழ்க!
மொழியொன்றே என்றாலும்
நிறமொன்றே என்றாலும்
நிலமொன்றே என்றாலும்
ஒரு பேச்சுக்கு
நீயொன்றே நானொன்றே
என்றாலும் -

இன்று அறிய வைத்தாய்
நீ வேறு நான் வேறு.

நன்றி!
சென்று வருகிறேன்

குளிகாலம் -2002

கவிதை

ஜீவாசுரன்

உழைப்பு

உழைத்திடும் நம் தோழர்களே
உறுதி கொண்டு வாழ்ந்திடுவோம்
நானை உலகம் நமதென்றே
நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்ந்திடுவோம்

உழைத்திடும் கரங்கள் ஓங்கிடுமென்றால்
நானைய விடியல் நமதென்று நம்பு
சிந்திடும் வியர்வை நிலத்தினிலே
தாய்நிலம் பொன்னாய் மாறிடும் தம்பி

உடலை வருத்தி உழுத நிலத்தில்
விதைத்த வியர்வை உலகை ஏற்றும்
பாலவனத்திலும் பூ மலரும்
பாதை நேராய் நாம் நடத்தால்

வெட்டிப் பேச்சு நமக்கு எதற்கு
நீரைப் பாய்ச்சு விளைச்சல் தறைக்கு
தாய் சிந்தை நமது என்றால்
தூரமில்லை விண்ணும் நமக்கு

ஓடும் காலம் ஓடும் விரைவாய்
வீடு வாசல் மாறும் புதிதாய்
வாழுகின்ற எமது வாழ்வில்
உண்மை நிலைநீ தெரிந்து நிலலு

நமது பாதை நேர்தான் என்றால்
நாடும் ஓடி வரும் நம் பின்னால்
இன்று விதைப்பாய் நானை அறுப்பாய்
உத்தன் உழைப்பு உன்னைச் சேரும்.

பகட்டு!

இது நம்மவர் வாழ்க்கையில்
ஓர் பாதிப்பு.
ஆடம்பரம் கொண்டு
அவசியம் மறக்கத் தோன்றும்.
அலங்கரிப்பென்று
பணம் விரையமாகும்.

அலங்கரிப்பு
அழகை மெருகூட்டும்.
அளவுக்கதிகமானால்
அதுவும் தெவிட்டத் தோன்றும்.

ஆசையைக் கூட்ட
பகட்டும் துணை போகும்.

வட்டிக்கு வாங்கியும் பகட்டு.
வங்கியில் கடனெடுத்தும் பகட்டு.
பகட்டுக்காய் பட்ட கடன்
கட்ட முடியாமல் பரிதவிப்பு.

வாழ்வெல்லாம் பரிதவிப்பெனில்,
ஏன்தான் இத்தப் பகட்டு.
கண்டறியாத பகட்டு?

என் வீட்டு முல்லை!

என் வீட்டு முல்லைக் கொடியே- முல்லை
மலரே!
சேதி சொல்லாயோ! சேதி சொல்லாயோ!! -
நம்
கடந்தகால உறவை எண்ணி
நீயும் பாராயோ! நீயும் பாராயோ!!

உன்னுறவை நாம் பிரிந்து
அகதியாய் அலைவதேன்
எம் வரவை எதிர் பார்த்து
ஏக்கத்துடன், தனிமையில், நிற்கின்றாயோ!!

உன்னுடலில் துழையிட்ட பாதகன் யார்
சொல்லிடம்மா, சொல்லிடம்மா
உன்வாசம் தொலைந்ததேன் நிறங்களும்
மங்கியதேன்? மறைந்ததேன்??

உன் தோழர் செம்பருத்தி மணிவாழை
எங்கு சென்றார்
பாதகரின் சப்பாத்திடை
நசித்ததோ! அழிந்ததோ!!

தாத்தாவும் பாட்டியும் சிதைவுற்ற
கதையென்ன சொல்லிடம்மா! சொல்லிடம்மா!!
காலம் ஒன்று கனியும் நாமும் உன்னைச்
சேர்வோம்
நானை ஒரு விடியல்! நமதென்று!!
பொறுத்திரு!!!

சங்கீதம்.....

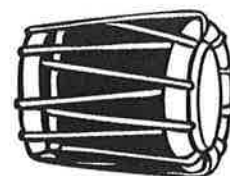
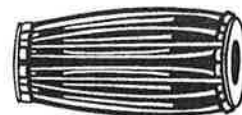
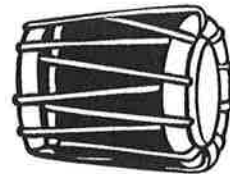
குமுதா.

பண்டைக்காலம் முதற் கொண்டே சங்கீதமும், பரதக் கலையும் தலைசிறந்த கலைகளாகவும் நிலைபெற்ற கலைகளாகவும் விளங்கி வருகின்றன. பண்புள்ள கலைஞர்களும், அறிஞர்களும் பரதக்கலையை தந்தையாகவும், இசைக்கலையை தாயாகவும் நாடகக் கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை ஆகிய முன்றையும் குழந்தைகளாகவும் நினைத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பேணிப்பாதுகாத்து வந்துள்ளார்கள்.

ஒரு நாட்டின் மரபுமாட்சியினையும், பண்பாட்டுவளத்தையும் புலப்படுத்தும் கலைப்பிரிவாகிய இசைத்திறம், ஒரு நாட்டவர் பேசும் தாய்மொழியை நிலைக்களமாகக் கொண்டால்தான் புகழோடு திகழமுடியும். தமிழின் புறக்கணிப்பாலும் பகைவர்களின் அழிப்பாலும் தமிழிசை நிலைகுலைந்ததோடன்றித் தமிழிசையின் தோற்றம் பற்றிய பொய்யுரைகளும் புனைந்து பெரிகின. தமிழிசையிலிருந்தே கர்நாடக இசை பிறந்ததென இன்று எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இசை என்ற சொல்லுக்கு "இசையவைப்பது" என்பது பொருள். மனிதனையும் மற்ற உயிரினங்களையும் ஏன் இறைவனையுமே இசையவைக்கின்ற இணங்கச் செய்கின்ற ஓர் அரும் சாதனம் இசை.

கர்நாடக இசைக்கு இன்றியமையாத அம்சம் இராகம்; இராகம் சுரங்களின் சேர்க்கையால் உண்டாகிறது. உலக இசைகளிலே கர்நாடக சங்கீத இசைதான் இராக வளர்ச்சியில் முழுமையைக் கண்டுள்ளது என்பது உண்மை. இராகம் தோன்றுவதற்கு ஆதாரம் ஏழிஸ்வரங்கள். சாமகானத்திலிருந்து இந்த சப்தஸ்வரங்கள் (ஏழு ஸ்வரங்கள்) தோன்றின என்று கூறப்படுகிறது. கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டில் வெங்கடமகி என்பவர் 72 மேள அமைப்பிற்கு அடித்தளம் இட்டார். சாமசப்தகத்திலிருந்து உருவாகிய ஷட்சிரமத்தான் கர்நாடக இசையின் முதல் சுர சேர்க்கை என்று கருதப்படுகின்றது. நாம் பயன்படுத்தும் "சர்க்கம்" இசைக்குறியீடு (ச, ரி, க, ம, ப, த, நி) போலவே மேற்கத்திய இசையில் (C, D, E, F, G, A, B) என்ற குறியீட்டுமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பொறுமையாக இசையைக் கேட்டு அதிலுள்ள அழகான அம்சங்களை ரசிக்கக் கூடிய தன்மை எம் மக்களிடம் குறைவாகவுள்ளதால் இசையை கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வமும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. கர்நாடக சங்கீதத்தில் சாகித்தியத்தோடு ஆன்மீக வலுவையும் உணர்ந்து அதன் ஆழத்திற்கே போகமுடிகிறது.

நாட்டியக் கலையில் கூட சங்கீதம் முதல் இடத்தினை வகிக்கின்றது. சங்கீதம் இருந்தால்தான் நாட்டியத்திற்கே ஜீவன் உண்டாகிறது. சங்கீதம் பற்றி தெரிந்திருந்தால்தான் இராகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவோ, உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவோ இருக்கும். உணர்ச்சிகளை ராகம் வெளிப்படுத்துகையில் இசை இல்லையென்றால் வெறும் லயம் தான் இருக்கும். நடனம் கற்றுக்கொள்கிறவர்கள் சங்கீதம் கற்றுக்கொள்வது மிக அவசியம்.

பரம்பரைப் பண்பு கெடாமலும், தரம் குறையாமலும் இக்காலத்தில் இசைக்கலையையும், நாட்டியக்கலையையும் நாம் காப்பாற்றத் தவறுவோமானால் மேலைநாட்டு கலைகளின் படையெடுப்பினால் நமதுகலை நாளைவில் உருமாறித் தனித்தன்மையை இழந்து விடக்கூடிய அபாயம் ஏற்படும்.

கலையில் முன்னேற கட்டுப்பாடு (Discipline), கடவுள் நம்பிக்கை (Devotion), பணிவு (Dedication) இந்த மூன்றும் இருத்தல் வேண்டும். இம்மூன்றும் இருந்தால்தான் நாம் நல்ல மனிதர்களாக வளர்வது மட்டுமல்லாமல் கலையிலும் நன்கு வளர்ந்துவிடலாம்.

புலம்பெயர் தமிழர்வாழ்வும் அதில் ஊடகங்களின் செல்வாக்கும்

.....முல்லையூராண்.....தை.2002

“கூத்தாடிகள் இரண்டுபட்டால் ஊருக்குக் கொண்டாட்டம்”

ஈழத்து தமிழர்களின் புலம்பெயர்வாழ்வு இரண்டுதசாப்தங்களை நிறைவுசெய்துகொண்டிருக்கும் இந்தநேரத்தில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்த வாழ்வை ஒருமுறை திரும்பிப்பார்ப்பதும் இந்த வாழ்வோடு ஒன்றிணைந்திருக்கும் அல்லது அந்த புலம்பெயர்வாழ்வை சிந்தனை அல்லது கருத்தியல்தொடர்பாக செல்வாக்குச்செலுத்திவந்த, வருகின்ற ஊடகங்களைப்பற்றியும் நேர் எதிர்நிலைகளில் நின்றுகொண்டு ஓர் சமுதாய அக்கறையோடு அலசிப்பார்ப்பதுமே இக்கட்டுரை எழுதப்படுவதன் நோக்கமாகும்.

ஊரில் எங்கள் முற்றங்களில் கருவண்டுகள் ஒரு சாணிஉருண்டையை தனது பின்னங்கால்களுக்குள் இடுக்கிக் கொண்டு முன்னங்கால்களால் நிலத்தில் ஊன்றி உந்தித்தள்ளியடி எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கும். அந்தவண்டுகள்போல புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் நாம் எங்கள் வாழ்வை சரியானதிசையெனோக்கி தன்னிலையாக இல்லாமல் பொதுநிலையாக நகர்த்திக்கொண்டிருக்கிறோமா? என்று எம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்வதும், அதற்கு ஒத்திசையாக எங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஊடகங்களும் அந்த வாழ்வின்செல்நெறியை கோடிட்டுக்காட்டுகின்றதா? என்பதனை சரிபார்த்துக்கொள்வதுமான ஓர் முயற்சியாக இந்த எழுத்துக்களை பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில் எங்களது புலம்பெயர்வாழ்வின் ஆரம்ப அடிக்கட்டுமானங்களை ஓர்முறை சரிபார்த்துக்கொள்வோம். 1986ம் ஆண்டில் எனக்குத்தெரிந்த ஒரு நண்பர்ஒருவர் வீடுகுடிபுகுவதற்கான ஆயத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். அந்தநேரத்தில் அவர் முதன்முதலில் வாங்கியபொருட்கள், ஒரு தொலைக்காட்சியும், ஒரு வீடியோ இயந்திரமுமாகும். அப்போது அவர் சொன்னார் “ அண்ண! வீட்டில் தமிழ்கேட்கவேணும்” என்று.....

இந்த வார்த்தைகள் இன்றும் அர்த்தம்நிறைந்தவை. பொருள்படுபவை.அதாவது அவர் வேறொரு நாட்டில் வாழத்தொடங்கும்போதே தனது வீடாவது தமிழாக இருக்கவேண்டுமென்பது அவரது விருப்பமாகும்.

அதே காலகட்டத்தில்தான் இன்னொருகிராமத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அங்கு பலதமிழர்கள் வாழ்ந்துவந்தார்கள். ஒருவர் எங்கட மரக்கறிவியாபாரம் செய்துவந்தார். இன்னொருவர் வீடியோ வாடைக்கு விட்டு பணம்செய்துகொண்டிருந்தார்.

மற்றொருவர் சீட்டுக்கொட்டகைக்கு பொறுப்பாக இருந்தார்.அவருடைய நண்பர் ஒருவர் வட்டிக்களத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தார்.

மேலும் ஒருவர் எங்கடமீன், கருவாடு போன்றவற்றை ஒவ்வொருவீட்டுக்கும் விநியோகித்து வந்தார்.

கொஞ்சம் பணபலமுள்ள ஒருவர் சிங்கப்பூருக்குச்சென்று புதிதுபுதிதாய் தங்கநகைகளை வாங்கிவந்து விற்றுவந்தார். மற்றொருவர் பிறந்தநாள் மற்றும் கொண்டாட்டங்களை படம்பிடித்து அதில் சினிமாப்பாட்டுப்பதிந்து மக்களை மகிழ்வித்துவந்தார்.அவருடைய நண்பர்ஒருவர் இந்தியாவிலிருந்து பட்டுப்புடவைகள் தொட்டு சின்னச்சின்ன கிலுக்கான்பெட்டிவரை இறக்குமதிசெய்து இத்துடன் ஆனந்தவிகடன் குழுதம் சஞ்சிகைகளும் விற்பனை செய்துவந்தார்.

வேறொர் ஆள் மறவறை சோடனைச்சாமான்கள் வாடகைக்கு விட்டுவந்தார்.

சமையலில் தேர்ச்சியுள்ள ஒருவர் விழாக்களுக்குதேவையான சாப்பாடு பலகாரம் பாயாசத்தோடு பரிமாறிவந்தார் பிரமாதமாக.பெண் ஒருவர் பரதநாட்டியம் கற்றுக்கொடுத்துவந்தார். அந்தக்கிராமத்தில் படித்தஒருவர் தமிழ்ப்பாடசாலை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கும், வினாயகர்கோவில்ஒன்றைக் கட்டுவதற்குமான ஆரம்பவேலைகளை தங்களது தமிழ்ச்சங்கத்தினூடாக செய்துவந்தார்.

அந்தக்கிராமத்தில் உள்ள ஒருவருக்கு தமிழர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து நிதிதிரட்டி ஒரு பழைய காரொன்றை வாங்கிக்கொடுத்தனர்.அவர் ஏற்கனவே சாரதிஅனுமதிப்பத்திரம் வைத்திருந்ததால் சட்டரீதிஅற்றமுறையில் ஒரு ரக்சியாக அக்காரை பயன்படுத்தி அங்குவாழ்ந்த தமிழர்களுக்கு உதவி, மணம் பெற்றார். அவரே நாட்டுஎல்லைகளிலிருந்து ஆட்களை கடத்திவரும் போடர் கடமையையும் தலைமேல்ஏற்று சிறப்புற நடாத்திவந்தார்.

ஆனாலும் இங்குவாழ்ந்த தமிழர்களில் பலரும் அப்போது அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டுவந்த சமூகஉதவிப்பணத்தையும் பெற்று வாழ்ந்துவந்தனர்.

மேற்படி இந்தக் கிராமத்தை எடுத்துநோக்கினால் சில உண்மைகள் தெரியவரும். அக்காலச்சூழலில்

1. இக்கிராமத்தை புலம்பெயர்சமூகத்தின் ஓர் மாதிரிக்கிராமமாகக் கொள்ளலாம்.

2. இந்தக்கிராமத்தில் வாழ்ந்தவர்களில் பலரும் மேலதிகமாக பணம்திரட்டும் நடவடிக்கையில் நாட்டம் கொண்டிருந்தனர்.

3. இங்கு வாழ்ந்துவந்த தமிழர்களில் பலரும் தாம் வாழும் அந்த டனிஸ்குழுவுக்கு ஏற்ப சற்றேனும் தம்மை இசைவாக்கிக்கொள்ளாமல் ஒருகுழுநிலைவாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

4. மேற்குறித்த இவர்கள் தாம்வாழும் அந்த புதிய சமூகத்தினுள் தம்மை இணைவாக்கம் செய்துகொள்ளாமல் தாம் தமிழராகவே வாழ்வை எதிர்கொண்டனர்.

5. இந்த குழுநிலை வாழ்வை அவர்கள் தேர்வுசெய்தபோது அவர்கள் அங்கு இனநிற அடிப்படைகளில் பிரச்சனைகள் எதிர்கொண்டனர்.

6. மேற்குறித்த பிரச்சனைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவர்களின் குழுநிலைவாழ்வுப் பண்புகளும் மேலும்மேலும் இறுக்கம்பெற்று வலுக்கொண்டன.

7. இத்துடன் தமது தாயகசமூகத்தடனான தொடர்புகள் சார்புநிலையில் சுமைகளாகின.

8. இவை தவிரவும் தமிழராகவே வாழமுயற்சிக்கும்போது அந்தவாழ்விலும் ஏதோ ஓர் குறைபாடு இருந்ததை காலம்செல்லச்செல்ல உணரத்தலைப்பட்டனர்.

இங்குநான் குறிப்பிட்டவை எல்லாமே ஓர் பொதுநிலைப்பட்டபார்வையும் பொதுவான பிரச்சனைகளுமே ஆகும். இவ்வாறு அடித்தளமிடப்பட்ட புலம்பெயர் தமிழ்வாழ்வு 20 வருடங்களை அண்மிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் இன்று எவ்வாறு அந்தவாழ்வு உள்ளது எனப்பார்த்துக்கொண்டோமானால்:

1. சைக்கிளில் தொடங்கிய வாழ்வு புதுக்காரில் சென்று நிற்கிறது.

2. வாடகைவீட்டு வாழ்வு சொந்தவீட்டுஉரிமைவரை பரந்திருக்கிறது.

3. ஒருதாவிசமந்ததில் தொடங்கி பலதாவைவரை வளர்ந்து அது இன்று வைரம்வரை வந்து நிற்கிறது.

4. தமிழ்வாழ்வை வாழ்வதற்குதேவையாகவிருந்த அத்தனை துறைகளும் இன்று பருத்து ஓர் நிறுவனமயப்பட்டுள்ளது.(இவற்றில் பெரும்பங்கை எங்களது தொலைக்காட்சிகளும், வானொலிகளும் 24 மணித்தியாலமும் அள்ளிவழங்கி வருகின்றன.அல்லது அது சார்ந்து அவற்றிற்கு வடிகாலாக விழங்குகின்றன.)

5.வீட்டுக்குள் இருந்த சாமிப்படவிவகாரங்கள் இன்று ஐரோப்பியவீதியை மறித்து தேரிழுக்கும்வரை போயிருக்கிறது.

6. "அது ஆர்தம்பிமார் ஒரு கோமணத்தக்கட்டிக்கொண்டு ஒரு சாமி நிக்ருமே அந்தச்சாமிக்கு என்னபேரடாமோன?" என்று வினாவெழுப்பும் ஒரு தமிழ்மூதாட்டியும் இன்று எங்களுடன்தான்வாழ்கிறாள்.

7. இவை எல்லாவற்றையும்விட வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒருசாதாரண சிறீலங்கனாக ஆரம்பித்த தமிழ்பிரசைகள் இன்று வேறுவேறு குடியரிமைஇனப்பெயர்களால் அழைக்கப்படுவதுதான்.

8. எல்லாவற்றிற்கும்மேலாக எனக்கு விளங்காத ஓர் விடையம் என்னவென்றால்: "பொங்குதமிழ்" என்றபெயரில் விழா எடுக்கப்படும்போது அதில் எமது தமிழ் இனத்தின் அடிப்படை உரிமைகளை அங்கீகரிக்கக்கோரி வேற்றினத்தின்பெயரால் அழைக்கப்படும் இவர்கள் கோசமெழுப்புவதுதான்.தாயகத்தில் இதுசார்ந்து எழுப்பப்படும் குரல்களிலுள்ள வலு புலம்பெயர்நாடுகளில் பலவீனமாக ஒலிக்கப்படுகிறதே! எங்கோ இடிப்பதுபோல இல்லையா?

ஆக எமது புலம்பெயர் வாழ்வை ஓர் பொதுப்படையாகவும் மேல்நிலையிலிருந்து ஓர் குடைப்பார்வையாகவும் பார்க்கும்போதுதான் மேற்குறிப்பிட்ட பல விடையங்களை தொகுத்துப் பார்க்கமுடிந்திருக்கிறது.

சரி.....

எங்களது இந்தபுலம்பெயர்வாழ்வில் செல்வாக்குச்செலுத்தும் எங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்கள் பற்றிப்பார்க்கலாம். தாம்தாம் வாழும்நாடுகளில் தமிழைத்தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் தமது அடுத்தசந்ததிக்கு அதனை விட்டுச்செல்லவுமென ஓர் நம்பிக்கை முகத்தோடு பற்பல முயற்சிகள் பலவிதங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.அப்போதெல்லாம் அடுத்தசந்ததிபற்றிய அக்கறை பற்றியே உரத்துப்பேசப்பட்டது.ஏன் இன்றும் அதேவீச்சோடு பேசாவிட்டாலும் கொஞ்சம் அடக்கி முணுமுணுக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இவர்களுக்கு இப்போதெல்லாம் இவற்றிற்கு நேரமில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் படம் பார்க்கவேண்டும், காலைநேரத்துப்பூத்தென்றல்வீசும்போது பொங்கிப்பிரவாகிக்கும் பூம்புனலாய் புதிதுபுதிதாய் சினிமாப்பாடல்களை தவறாது எமது தேசியத் தமிழில் கோடம்பாக்கத்து நாற்றம்அடிக்காத தோரணங்களைப் பார்த்தும், கேட்டும் தானொரு ஈழத்த அகதி என்பதைமறந்து உல்லாசபுரியில் தத்தம் கற்பனைகளோடு சஞ்சரிக்கவேண்டும்ல்லவா! பொழுதுபோக்குகள் ஒருமனிதனுக்குத்தேவைதான்.ஆனால் எங்கள் நெஞ்சில் உள்ள துப்பாக்கிச்சண்டை ஏற்படுத்திய காயங்களை தங்கப்பதக்கத்தால் மறைத்துக்கொண்டு பொழுதைப்போக்குவதையே தவறெனலாம்?

இந்த இருதசாப்த காலத்துள் எம்மீது தாக்கம்செலுத்தும் இந்த முன்னெடுப்புக்களை அல்லது தமிழின் தேவைகளை காலரீதியில் அட்டவணைப்படுத்திப் பார்த்தால்

1. தமிழ் வீடியோப் படங்கள் ஒடியோப்பாடல்கள்
2. சங்கங்கள் தமிழ்விழாக்கள் பரதநாட்டியங்களுடன். விழாமலர்கள்
3. தமிழ்பாடசாலைகள்.
4. சிறுசஞ்சிகைகள். பத்திரிகைகள்
5. தமிழ்திரையரங்குகளில் இந்திய தமிழ்சினிமாக்கள்.
6. உள்ளூர் வானொலிகள்.
7. நட்சத்திரஇரவுகள், பாடகர்களின் மனம்மயக்கும் மாலைப்பொழுதுகள்.
8. கோவில் திருவிழாக்கள்.
9. சர்வதேசம் தழுவிய வானொலிகள் இதுவரை 4 வானொலிகள். இவைதவிர நாடுதழுவிய எண்ணிலடங்காத்தமிழ்வானொலிகள்.
10. பரபரப்பான வர்ணத்தொலைக்காட்சிகள் இன்றைக்குவரைக்கும் அவற்றின் தொகை மூன்று. மேலேபட்டியலிடப்பட்டிருக்கும் சில ஊடகங்களும் தமிழைத்தக்கவைத்துக்கொள்ள எடுக்கப்பட்ட முன்முயற்சிகள் சிலவற்றினை உற்றுநோக்கும்போது முன்னர் தமிழ்சார்ந்து தமிழர்களை திருப்தி செய்வதாக அவைகள் அமைந்திருந்தன. இவற்றுள் பல முக்கியமான விடையங்கள் காலப்போக்கில் கைவிடப்பட்டன. ஆனால் வெறும் வெளிப்புச்சு அலாதி யான விடையங்களே தொடர்ந்து கட்டிக்காக்கப்பட்டுவருவதை இன்றும் காணலாம்.

இந்தநேரத்தில் இன்னமொரு முக்கியமான விடையம் ஒன்றினையும் குறிப்பிட்டாகவேண்டும். அதாவது: புலம்பெயர் சமூகத்தில் தமிழ்சார்ந்து வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டிய சிந்தனைகள் அல்லது கருத்துருவாக்கம் பற்றிய ஓர் ஆழமான கூர்மையான தேடலின்றி அவரவர்போக்கில் தத்தமக்குக் தெரிந்தனவற்றை செய்துகொண்டிருக்கின்றோம். அதுவுமல்லாமல் புலம்பெயர் சமூகம் இந்த இடைக்காலத்தில் ஏலவே சாதி, சமைய, பிரதேச, கல்வி தொழில்ரீதியான அந்தஸ்த்து ரீதியாக தமிழ்எனும் பொதுநிலையிலிருந்து விலகி சிறுசிறு குழுக்களாக உடைபட்டுப்போயிருந்தன. தமிழ் என்றகாரணத்தால் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் அரசியல்காரணங்களும் அப்புலம்பெயர்வுக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசியல் காரணிகளும் இவ்விடைக்காலங்களில் அன்றாட அரசியல் நடாத்திய பிரமுகர்களால் அமைப்புகள் சார்ந்தும் தொண்டாற்றும் பாங்கில் மேலும்மேலும் சிறுசிறுகுழுக்களாகி அதன்பெயர்களில் சங்கங்களும் அமைத்து சண்டையிட்டுக்கொண்டனர். இத்தகைய பிளவுகள் இவர்களது தமிழ்காக்கும் முன்னெடுப்புக்களிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது இன்றுவரை ஏற்படுத்தியும் வருகிறது.

இன்றையநேரத்தில் ஏலவே அர்த்தமுள்ள முன்னெடுப்புக்கள் பலவும் பலவீனமடைய, பொழுதுபோக்கும் அம்சங்கள் மட்டுமே தமிழ்காக்கும் கருவியாக நம்பப்பெற்று அப்பணிகள் தொடர்கின்றன. ஏலவே புலம்பெயர் சமூகத்தின் ஆரம்பகாலக்கட்டமைப்பினை மீண்டும் சீர்தூக்கிப்பார்த்தால் அக்கட்டமைப்பில் பெரிதும் ஏதேனும் மாறுதல்கள் ஏற்படாமல் இருக்க இந்த ஊடகங்கள் பல்கிப்பெருகியும் வடிவரீதியில் மாற்றப்பெற்றும் வந்தன.

இத்தகையதொரு காலத்தின் வளர்ச்சியாக ஐரோப்பாதழுவிய வானொலிகள் வந்தன. இந்த நிறுவனமயப்பட்டவளர்ச்சிப்போக்கினை நாம் எப்படிப்பார்க்கவேண்டுமெனில், புலம்பெயர் சமூகத்திற்கென சில தேவைகள் இருந்தன. அவற்றை கண்ணைமூடிக் கொண்டு இவைகள் வாரிவழங்கின. காலவோட்டத்தில் தொலைக்காட்சிகளும் இப்பணியில் இணைந்துகொண்டன.

அதாவது புலம்பெயர்சமூகத்தின் இக்குறுகியகால வரலாற்றை சற்று கூர்மையாக விளங்கிக்கொள்வதற்கு 1. வானொலிதொலைக்காட்சிக்காலத்திற்கு முற்பட்டகாலம் எனவும், 2. வானொலி தொலைக்காட்சிக்கு பிற்பட்டகாலமெனவும் பிரித்துப்பார்க்கவேண்டும். முற்காலத்தில் இருந்த சமூகத்தின் தேவைகளும் நிரம்பலும் தொடர்பற்ற ஒரு தொங்குநிலையிலிருந்தது. இதுவே பிற்காலத்தில் அத்தேவைகளும் அதற்கான நிரம்பல்களும் ஓர்முகப்படுத்தப்பட்டு ஓர் இலகுபடுத்தப்பட்ட நிறுவனமயப்பட்டதே தவிர இவற்றின் தோற்றத்தால் புலம்பெயர்சமூகத்தில் பாரிய நேர்நிலை மாற்றங்கள் எதையும் கொண்டுவரவில்லை. அவற்றை கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளையும் காணமுடியவில்லை. ஆனாலும் ஒருவிடையம் தெளிவாகத் தென்படுகிறது. அதாவது, ஏலவே சிறுசிறு குழுக்களாகிப்போன புலம்பெயர்சமூகம் மேலும் வானொலி, தொலைக்காட்சி ரீதியாகவும் குழுநிலைப்படுவதற்கு வழிசெய்துகொடுத்துள்ளது. இத்தகைய ஓர்நிலையில் இந்த ஊடகங்களை நீண்டவிமர்சம்செய்வதற்கு இக்கட்டுரையில் இடமில்லாமல் போனாலும் ஓர்விடையத்தை மட்டும் இங்கு பொதுவாக தெளிவுபடுத்தவிரும்புகின்றேன். சமூகப்பிரச்சனைகளை வர்க்கரீதியில் பகுத்தாய்வுசெய்து விளங்கிக்கொள்ளுதல் சுலபமானதும் உண்மைத்தன்மை

வாய்ந்ததாகவும் இருக்கும் என்பதில் நம்புகையுள்ளவன் நான்.

ஓர் உதாரணத்தை பார்ப்போம். சோவியத்யூனியன் தனது அரசியலமைப்பில் ஓர் முறைமைமாற்றத்தை கொண்டுவருவதற்கு முன்பு அந்நாட்டில் வெளிவந்த நூல்களுக்கும், முறைமைமாற்றம் ஏற்பட்டபின்பு அந்தநாட்டில் வெளிவரும் நூல்களின் வகைகளையும் மதிப்பீட்டாய்வு செய்தார்கள்.

முன்னரெல்லாம் தத்துவார்த்த சமூகநலன்சார்ந்த கொள்கைவிளக்கநூல்களிலிருந்து பிற்காலத்தில் மர்மநாவல்களும், அலாதிமான கற்பனாவாதநூல்களாக மாறியிருந்ததை கண்டறிந்தார்கள்.

அதேபோல இன்றைய புலம்பெயர்ச்சமூகத்தின் தாம்வாழும் நாடுகளின் அரசியல் முறைமைகள், அதுசார்ந்த சமூகத்தின் அமைப்பு அவற்றின் தேவைகள் என்பனவற்றின் கூறுகளைப்போலவே புலம்பெயர்ச்சமூகத்தின் தேவைகளும் அபிலாசைகளும் மாறியிருக்கின்றன. அத்தேவைகளை இன்றைய வானொலிகளும் தொலைக்காட்சிகளும் வியாபாரரீதியில் நிறைவுசெய்கின்றன.

இத்தகையதொரு பின்னணியில் அரசியலரீதியில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதும் அடக்குமுறையாளர்களால் ஓடஓட துரத்தப்படும் ஓர் சமூகத்தில் தொடர்புசாதனங்கள் இவ்வாறு தூரநோக்கற்று செயற்படுவதென்பது இச்சமூகத்தை வளர்ச்சிப்பாதையில் இட்டுச்செல்லுமா? அல்லது அதற்குப்பதிலாக எதிர்விளைவுகளை ஏற்படுத்துமா?

இதுவரை இங்கு அலசப்பட்ட விடையங்களை சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் இக்கட்டுரையில் எதிர்மறைவிடையங்கள் மட்டுமே சீர்தூக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனாலும் தமிழர்கள் சிலரால் அவரவர்வாரும் நாடுகளிலும் அச்சமூகங்களிலும் நல்ல ஆரோக்கியமான மதிப்பீடுகள் உருவாவதற்கும், தமிழின்தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதற்கும் காரணர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வகையில் சில வானொலிகளில் தமிழின் உண்மையான முன்னேற்றத்தைநோக்கி செல்வதற்கான முனைப்புகள் தென்படுகின்றன.

இன்றையநிலையில் ஓர் சாரளப்பார்வையில் புலம்பெயர்ச்சமூகம் ஐரோப்பாவிலும் மற்றும் அமரிக்க கண்டநாடுகளிலும் ஏற்படுத்திவைத்திருக்கிற அபிப்பிராயங்களை பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பும் எமக்கு உண்டு. ஆனாலும் டென்மார்க்தவிர்ந்த ஏனையநாடுகளிலுள்ள அபிப்பிராயமதிப்பீடுகள் பற்றிய உண்மையானமதிப்பீடுகள் பற்றி எனக்கு அதிகம் எதுவும் தெரியாதநிலையில் அவைபற்றி கருத்துச்சொல்ல என்னால் இயலவில்லை.

ஆனாலும்

டென்மார்க் தொடர்பாக தமிழர்களைப்பற்றிய டனிஸ்மக்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய அபிப்பிராயங்களை என்னால் பட்டியலிடமுடியும்.

• முதலில் சாதகமானவிடையங்களை பட்டியலிடுகின்றேன்.

1. தமிழர்கள் கடினஉழைப்பாளிகள், தங்கிவாழ்வதில் விருப்பற்றவர்கள்.
2. 20வீதத்திற்குக்குறைவான தமிழர்கள் ஆகக்குறைந்தது ஒருடனிஸ் பிரசையுடன் பிரத்தியேகத் தொடர்புடையவராக உள்ளார்கள்.
3. கல்வியில் திறமையும் அக்கறையும் கொண்டவர்கள்.
4. வன்முறைகளை தவிர்ந்து நடப்பவர்கள்.
5. அடுத்தவர்களுக்கு உதவும் மனப்பாங்கு உள்ளவர்கள், எப்போதும் சிரித்தமுகத்துடனும் மரியாதைகலந்த வரவேற்புத்தருபவர்கள்.

• பாதகமான விடையங்கள்.

1. பொய்பேசுபவர்கள். ஏமாற்றுபவர்கள்.
2. நாயிறைச்சி உண்பவர்கள். (ஒருபிரதேசத்தில் மட்டும் இதுபற்றி ஓர்காலத்தில் பேசப்பட்டுவந்தது.)
3. தங்களுக்குள்ளேயே ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடுமற்றவர்கள்.
4. நேரத்தை மதிக்கத்தெரியாதவர்கள்.
5. தமது தேசியஉரிமையை மாற்றி டனிஸ் தேசியஉரிமையை பெறுவதில் ஆர்வமுள்ளவர்கள்.
6. டனிஸ் தேசியஉரிமை கிடைத்தகையோடு இலங்கைக்கு சென்று திரும்புவதில் கவனமாகவுள்ளவர்கள்.
7. மிக அதிகமாக டனிஸ் உள்நாட்டு பணச்சுற்றினை தங்களது நாட்டுக்கு மாற்றுபவர்கள்.
8. இவர்களில் பெரும்பான்மையார் பொருளாதார அகதிகளாகவே இங்கு வாழ்கிறார்கள்.

இந்த புலம்பெயர் சமூகமும், அதனை தாக்கத்திற்குட்படுத்தும் ஊடகங்களும் அவைசார்ந்த முன்னெடுப்புக்களும் இத்தகையதொரு சூழலில்தான் இருக்கின்றன.

என்னசெய்யலாம்? இதையேதான் எமது அடுத்த சந்ததியிடமும் விட்டுச்செல்லப்போகின்றோமா? அவர்கள் இதனை ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

புத்தகப் பெண் (உருவகக் கதை) வண்ணை தெய்வம்

ஊருக்குள் ஒரு புத்தகக்கடை அந்தக் கடையின் முன்பகுதியோ புத்தகப் பூங்கா! பின் பகுதியோ புத்தகக் காடு! ஆம், முற்பகுதியில் விற்பனையில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தும் பிரபலமானவர்களின் புத்தகங்கள். பிற்பகுதியில் அறிமுக எழுத்தாளர்களதும் யாரும் ஆவலுடன் கேட்டு வாங்காததுமான ஏராளமான புத்தகங்கள்! முற்பகுதிப் புத்தகங்கள் மிக அழகாக அடுக்கப்பட்டு பூஞ்சோலை போல காட்சியளித்தது. பிற்பகுதிப் புத்தகங்களோ கட்டுக்கட்டாக குவித்து வைக்கப்பட்டு காடு போல இருந்தது. அந்த பிற்பகுதியில் பூப்படையாத புத்தகங்கள்தான் அதிகம். ஆம், யாரும் வாசித்துப் பார்க்காத புத்தகங்கள்தான் அவை! அதுபோல. முதிர்கன்னிப் புத்தகங்களும் இருந்தன! அவை மீது நீண்டகாலமாக எந்த வாசகனது விரல்கள் கூட பட்டிருக்கவில்லைப் போலும்! தூசி படிந்து சோகமாக அழுது வடிந்து கொண்டிருந்தன. நட்சத்திரங்கள் சம்மந்தமான புத்தகங்களுக்கு மட்டும் அங்கு நட்சத்திர அந்தஸ்து. ஆம் சோதிடப் புத்தகங்களுக்கும், சினிமாப் புத்தகங்களுக்கும் வாசகர்களிடம் அப்படியொரு மரியாதை. நட்சத்திரப்புத்தகங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அந்த புது எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை கேலி செய்தன. அறிமுக எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் அவமானத்தால் அழுது வடிந்தன. அந்த புத்தகங்களின் மனங்கள் மட்டுமல்ல, உருவமும் தூசி படிந்து, தூசி படிந்து கனமாகவே இருந்தன. அன்று கடைக்கு வந்த ஒரு வாசகன் அந்தப் புத்தகக் காட்டுக்குள் சில புத்தகங்களை தூசி தட்டி தேடி எடுத்தான். முதிர் கன்னிப் புத்தகங்கள் நாணத்தால் பரவசம் அடைந்தன! அறிமுகப் புத்தகங்கள் அந்தக் கணமே பூப்படைந்ததைப் போல நாணம் கொண்டன. அந்த வாசகன் புத்தகக் காட்டிற்குள் இருந்து பல புத்தகங்களை விலை கொடுத்து வாங்கிச் சென்றான். இதுவரை இவர்களை ஏளனமாகவே பார்த்து வந்த நட்சத்திரப் புத்தகங்கள் இப்பொழுது பொறமையுடன் பார்த்தன. அந்தக் கடையில் இருந்த பழம்பெரும் எழுத்தாளனின் பல பதிப்புகளுக்குச் சொந்தமான ஒரு பெரிய புத்தகம் சத்தம் போட்டுச் சொன்னது புத்தகங்கள் புதுப் பெண்ணைப் போல, பருவத்தில் திருமணமானால் பெண்ணுக்கு மரியாதை! பதிப்பானதும் விற்பனையானால் தான் நூலுக்கு மரியாதை! என்று. இப்பொழுது எல்லாப் புத்தகங்களும் புரிந்து கொண்டன.

பெண் மண்ணைப் போல
புத்தகம் பெண்ணைப்போல -----

தமிழர்நிலைகண்டு (கவிதை) புரட்சிதாசன்

நெஞ்சுவெடிக்க வில்லையா ஈழத்தமிழ்
நாட்டின்
நிலையை நினைக்கும் போதும் தமிழாஉன்.
(நெஞ்சு)

பஞ்சமும் பசியும் பகைமையும் நமக்குள்
வஞ்சமும் சூழ்ச்சியும் வளருது
பொழுதொருவண்ணம்
அஞ்சியஞ்சிச் சாகும்மக்கள் அவனியில்
எங்குமில்லை
துஞ்சிநீ எழுந்துவிட்டால் பறக்குது
கொடுமைகள் பாரில்.
(நெஞ்சு)

இரவிக்குமுன் எழுந்து மாலைவரை
வேலைசெய்து
கூலிகாணது குடும்பம் நடத்த முடியாமல்
கொடுமையினால் தொழிலாளி அனலாய்
வேகக்
கொள்ளை யடித்துச்சிலர் கொழுத்துவாழ
கண்டுள்.
(நெஞ்சு)

வகுத்து விட்டார் வருணங்கள் பலகோடி
வருத்திவிட்டார் மக்களைச் சாதியின்
பெயர்சொல்லி
நகைக்குது உலகம் இந்நிழி நிலைகேட்டு
அழித்துவிட்டார் நாட்டின் பெருமை எல்லாம்.
(நெஞ்சு)

புரட்சியென்று சொல்லிப் போகுது பாதை
பிழையாய் வகுத்துக் கொண்டார்
சமதர்மப்பாதை
விரட்டி ஒட்டிவிடு வீணர்களை எல்லாம்
ஏற்றுவிட்டால் போற்றும் உலகம்
உனைக்கண்டு
(நெஞ்சு)

இங்கு இயங்குது ஓர்புது உலகம் -இவர்
ஈழம் எமது நாடென்று கூறி
சங்குதுகிறார் தம்முள்பல பேதங்கள் கொண்டு
சந்திசிரிக்கு தைய்யாயிவர்கள் அறியாமை
கண்டு.
(நெஞ்சு)

தமிழினம் இன்புற்று வாழவழி காணேல்
தன்நலம் விட்டுப் பொதுநலம் பேணில் -ஓர்
அணிக்குள் திரண்டு பணியெனக் கொண்டால்
தமிழினம் பெற்றிடும் நாடாம் ஈழத்திருநாடு.
(நெஞ்சு)

உலகளாவிய சேவையாக அமையட்டும் !

நீண்டகாலமாக நாடகத்துறை, மேடையை மையமாக வைத்து எமது கலை வடிவங்களை வெளிப்படுத்தி வந்தது. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக வானொலி, திரைப்படம் தொலைக்காட்சி என்பவற்றின் ஆதிக்கம் தற்போது உலகை ஆட்டிக்கொண்டிருப்பது கண்கூடு. மேடைநாடகத்தின் வழித்தோன்றல்களாக இரத்த உறவுகளாக இந்த ஊடகங்கள் மிளிருகின்றன. இந்த நாடகம், திரைப்படம், தொலைக்காட்சி என்பவற்றை மனிதன் கட்புலன், செவிபுலன் ஆகிய இரண்டாலும் பார்த்தும் கேட்டும் அனுபவித்து மகிழ்கிறான். ஆனால் வானொலிக்கு செவிபுலன் மட்டுமே போதுமானது. ஆதலால் இந்த ஊடகமான வானொலி மூலம் படைப்புக்களை வழங்கும் தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் படைப்புக்கள் உரியமுறையில் மக்களை போய்ச் சேர்கின்றனவா என்பதில் மிக்க கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். நாடகம், திரைப்படம், தொலைக்காட்சி மூலம் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து, நாம் உடனுக்குடனேயே அதன் தரத்தை எடைபோட்டு விடுகிறோம், ஏனெனில் நிகழ்ச்சிகளில் வந்துபோகும் பாத்திரங்களின் முகபாவம் முதல், கதை அம்சங்களின் வெளிப்பாடுகள் வரை நேரடியாகவே எமக்குத் தம் கைவரிசையைக் காட்டிச் செல்கின்றன.

ஆனால் நாடகத்தாயின் பரிணாம வளர்ச்சியின் தோற்றங்களான இந்த ஊடகங்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு நிற்கும் இந்த வானொலி, அறிவிப்பாளரின் வாய்ச் சாதாரியத்தினாலும் முகம் தெரியாத ஒலிநாடாக்களின் பதிவுகளினாலும் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்து வருகிறது. வானொலியில் குரல்வளம் மட்டுமே தன்னாட்சி செய்து வருகிறது.

”தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவிடச் செய்திடுவோம்” என்ற பாரதியாரின் தாகத்தைத் தணிப்பதுபோல் இன்று புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மிடையே தொலைக்காட்சி வானொலி போன்ற ஊடகங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. என்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளம் புளகாங்கிதம் அடைகின்றது. இந்த வரிசையில் தமிழ் பால் கொண்ட பற்றுதலாலும், மேடைநாடகங்களில் அவருக்கு கிடைத்த அனுபவங்களும், தன் குரல்வளத் திறமையையும் முன் வைத்து வார இறுதி நாட்களில் ஒல்போ நகரில் தமிழ்ச் சேவையை திறம்பட நடத்தி வரும் திரு.சி.இராஜகோபாலனை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த வானொலிச் சேவை நேரப் பற்றாக்குறையை கொண்டிருந்தபோதும் அதில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகள் நம்மவர் மத்தியில் பாராட்டையும் நன்மதிப்பையும் பெற்று வருகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக இந்த ஊடகங்களுக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். ஒரு இலக்கிய ஆசிரியர் எப்படி பழமையையும் புதுமையையும் ஏற்று காலத்திற்கேற்ப மாணவர்களுக்கு இலக்கியத்தைப் புகட்டுகிறாரோ அவ்வண்ணமே இந்த ஊடக நெறியாளர்களும் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப படைப்புக்களை வழங்கி எமது பாரம்பரியங்களை பாதுகாத்து வரவேண்டியது இவர்களின் தலையாய கடமையாகும். இதனைத்தான் என் மதிப்பிற்குரிய விவசாயபீட விரிவுரையாளர் திரு.ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா (கொப்பணாக்கன் பல்கலைக்கழகம்) அவர்களும் கூறும்போது ”இத்தகைய சேவைகள் காலத்தின் தேவைகள் அறிந்து செய்யப்படும் கனகச்சிதமான தேவைகள்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஓர் இலக்கிய கருத்தை நோக்கின்:

”நாற்குணமும் நாற்படையாம்
ஐம்புலனும் நல்லமைச்சாம்
ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசாய்
வேற்படையும் வாளுமே கண்ணாய்
வதன மதிக்குடைக்கீழ் ஆளுமே
பெண்மை அரசு”

இப் பாடல் நளவேண்பாவில் பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கவி நயமும் கருத்து நயமும் கொள்ள அப்போது இடம்பெற்றது. இப்பாடலை எந்த இலக்கிய சுவைஞானாவது ஒதுக்கி தள்ளிவிடுவானா? ஆனால் இந்தப் பாடலுக்கு எதிர் பாடலாக இருபதாம் நூற்றாண்டுப் புரட்சிக் கவி பாரதியோ ”நாணமும் அச்சமும் நாய்க்கு வேண்டுமாம்” என்று பாடியுள்ளார். பெண்களைப் பற்றிய கருத்துக்கள் இருவேறு கோணங்களில் இருபெரும் கவிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய உலகம் இவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட முடியாது. இது போலவே இந்த ஊடகங்களும் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கும்போது நம் கலை கலாச்சாரங்களுக்கு மதிப்பளித்து பழமையையும் மதித்து போற்றி வரவேண்டுமென்பதே எனது ஆதங்கம்.

இந்த ஒல்போ தமிழ் வானொலிச் சேவை திறம்பட தன் சேவையை நடாத்தி உலகளாவிய நிலைக்கு வளரவேண்டுமென வாழ்த்தி இச்சேவைக்கு நிகழ்ச்சிகளை வழங்குபவர்களையும் அன்போடு மனதில் நிறுத்தி வணங்கி விடைபெறுகிறேன்.

அம்பி குலவீரசிங்கம்.

வன்முறையின் உளவியல்

முன்னு தீரப்படங்கள்.....

யமுனா ராஜேந்திரன்

காற்றுக் கென்ன வேலி

ரொம்பவும் நேரடியான தெளிவான கதை. ஈழத்திலிருந்து ஆயுத மோதலில் காலில் காயம்பட்ட ஒரு போராளிப் பெண் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து தங்கி சிகிச்சை பெற்று திட்டமிட்டபடி ஈழத்துக்குத் திரும்பிப் போய்விடுகிறார்.

அவர் தமிழகத்தில் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் நடக்கும் சம்பவங்களின் தொகுப்பாக திரைக்கதை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதாபாத்திரங்களாவன: போராளிப் பெண். அவருடன் தமிழகத்துக்கு வரும் இருவர். போராளிப் பெண்ணின் இசை ஆசிரியை. அவரது பாடலில் மயங்கும் போராளி. இந்த இசை ஆசிரியை இலங்கை ராணுவத்தால் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உள்ளாகி தன்னையே எரித்துக் கொள்கிறார். கால் ஊனமான அவருக்குத் தப்பிப்போகக் கால்கள் இல்லாமையே இந்நிலைக்கான காரணமாகிறது. இவ்வகையிலேயே கால்களின் அவசியம் போராளிப் பெண்ணுக்குப் புரிகிறது.

தமிழகத்தில் வந்த இடத்தில் அவருக்கு சிகிச்சை அளிப்பவர் காந்தியவாதியின் மகனான டாக்டர் சுபாஷ்சந்திரபோஸ். போராளிப் பெண்ணைப் பிடிக்க அமையும் குழுவினரின் தலைமையேற்கிறார் கடமைப் பற்றுள்ள ஒரு முஸ்லீம் போலீஸ் அதிகாரி. இதுவன்றி போராளிப் பெண் அனுதாபப்படுகிற மாதிரியான கண்கள் இழந்த நிலையில் இந்திய அமைதிப் படை ராணுவத்துக்காரர் ஒருவர் வருகிறார்.

இவ்வகையான அரசியல் தன்மை கொண்ட படம் சரியான வகையில் சொல்லப்பட வேண்டுமானால் இரண்டு விஷயங்கள் கறாராகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

முதலாவதாக படத்தில் வருகிற எல்லா ஆண்கள் பெண்களுக்கும் அவர்களிடையே காதல் இருந்தே தீரவேண்டும் என்கிற தமிழ் சினிமா பார்முலா தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

இரண்டாவதாக வரலாற்று ரீதியிலான அரசியல் முரண்பாடுகளை நேரடியான சித்தரிப்பில் எதிர்கொள்ள வேண்டும். காத்திரமான அரசியல் முரண்பாடுகளை தமிழ் சினிமா உணர்ச்சிவசக் கதை சொல்லலில் தீர்த்துக் கொள்கிற மனோரதிய மனப்பாங்கு தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

தரதிஷ்டவசமாக இந்த இரண்டு விசயங்களின் அடிப்படையில்தான் இக்கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியை போராளிப் பெண் நர்ஸ் என எல்லோருக்கும் காதல் இருக்கிறது. டாக்டர் போராளிகள் இருவர் என எல்லோருக்கம் காதல் மயக்கம் வருகிறது. இந்திய அமைதிப் படைக்காரர் கண்ணிமுந்தவராக வருகிறார். அவர் ஈழப் போராளிப் பெண்ணை நேருக்கு நேர் எதிர்கொள்வதில்லை. ஒரு காத்திரமான அரசியல் ரீதியிலான படத்தை தமிழ்சினிமா உணர்ச்சிவசக் கதை சொல்லல் மூலம் இயக்குனர் புகழேந்தி விரையமாக்கி யிருக்கிறார். பாத்திரங்கள் இயல்பாக இயங்காமல் பொம்மைகள் போல இயங்குகிறார்கள். அரசியல் பிரச்சினைகளை மனோரதியமாகத் தீர்க்க

முற்பட்டால் ஏற்படும் படைப்பு ரீதியிலான அபத்தத்திற்கு ஒரு சான்றாக காற்றுக்கென்ன வேலி படம் இருக்கிறது.

ஆனால் இயக்குனர் புகழேந்தியின் காற்றுக்கென்ன வேலி ஒரு அம்சத்தில் கவனம் கொள்ள வேண்டிய படம். ஹாலிவுட் சினிமாக்களில் படத்தின் முதலிலிருந்து கடைசிவரைக்கும் எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினையைப் பேசுமாறு கதை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இடைச் செருகல்கள் சுற்றிவளைப்புகள் தப்பியோடல்கள் இருக்காது. நகைச்சுவைக் கூத்துகள் இருக்காது. இம்மாதிரியில் எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினை காற்றுக்கென்ன வேலி படத்தில் படத்தின் முதல் காட்சியிலிருந்து இறுதிக்காட்சி வரையில் இருக்கிறது. இது தமிழ் சினிமாத் திரைக் கதைகளில் காணமுடியாத ஒரு விஷயம்.

படத்தில் என்னை மிகவும் ஆதர்ஷித்த இன்னொரு அம்சம் போராளிப் பெண் சார்ந்த ஆரம்ப நிலைக் காட்சிகள் - பழைய பாழடைந்த கோட்டை மணல்பரப்பு மதில் சார்ந்து நிகழ்கிற காட்சிகள். கதை நிகழ் காலம் இடம் குறித்த பிரக்ஞையுடன் இயக்குனர் செயல்பட்டிருப்பதற்கு ஆதாரம் இந்த இடங்களில் நிகழும் காட்சிகள்.

நந்தா

சேது படத்திற்கு அடுத்ததாக பாலுமகேந்திராவின் மாணவர் பாலா தந்திருக்கும் படம் நந்தா. மிகுந்த எதிர் பார்ப்புக்களை ஏற்படுத்திய திரைப்படம்.

பாலாவின் பெண்கள் பாவமான அபலைப் பெண்கள். அதிர்ந்து பேசினால் பயந்து போய்விடுவார்கள். ஆண்கள் நிறைய ஆண்திமிர் நிறைந்தவர்கள். தமிழ் சினிமாப் பார்முலாவில் இவர்களை ஆண்மை கொண்டவர்கள் எனக் குறிப்பிடுவார்கள் போலும். பாலாவின் சேதுவும் நந்தாவும் அப்படிப்பட்டவர்கள்.

பாலாவின் பாத்திரங்கள் புரிந்து கொள்ளக் கொஞ்சம் சிக்கலானவர்கள். நந்தா அப்பாவை அத்துணை வெறுப்புடன் அடிப்பதற்கான காரணம் அவரது உடனடியான அடுத்த பெண் தொடர்பு என்பது சரியான காதலிமான காரணமாக இல்லை. அதற்குப் பிற்பாடு அவர் கொலை செய்கிற தருணம் வரை அவரை நகர்த்துவது அநீதிக்கு எதிரான தார்மிகத் தன்மைதான் என்பதுவும் அழுத்தமாக வரவில்லை.

ராஜ்கிரன் பாத்திரம் தமிழ் வாழ்வில் கால் பதிக்காத பாத்திரம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அநீ திக்கெதிரான காரியங்களை மட்டும் செய்கிற ஒருவர் தமிழகத்தில் அரசியல்ரீதியிலும் அதிகாரவர்க்கத்த வரிடமும் இவ்வளவு செல்வாக்குக் கொண்டவராக இருப்பது தமிழகத்தின் கடந்த ஐம்பதாண்டு கால வரலாற்றை எடுத்துப் பார்க்கும்போது சாத்தியமேயில்லை.

மகன் மீதான தாயின் தொடர்ந்த வெறுப்புக்கும் அழுத்தமான காரணங்கள் இல்லை. மகனையும் அவனது சூழலையும் அறிந்திருக்கிற அவர் அவனைக் கொலை செய்கிற அளவு போவது பாத்திர ரீதியிலான பரிணாமமாகப் படவில்லை.

நந்தா படத்தின் ஈழத்தமிழர் சித்திரிப்பு இதுவரைத்திய வெகுஜன சினிமாதளத்தில் ஒரு மைல்கல் என்று சொல்லலாம். பாலச்சந்திரின் புன்னகை மன்னன் (சிங்களப் பெண்ணைக் கடத்திக் கொல்ல முயல்கிறார்கள்.) கமல்ஹாஸனின் தெனாலி (அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியற்ற கேனப்பயலாக ஈழ இளைஞன்) போன்ற சித்திரிப்புக்களை ஒப்பிட பாலா வெகுநுட்பமாக

அகதி முகாமில் வாழும் ஈழத்தமிழ்ப் பெண்களைச் சித்திரித்திருக்கிறார்.

முதலாவதாக அகதி முகாம்களில் இருக்கிற ஈழத் தமிழ்ப் பெண்கள் உள்ளூர் அரசியல் வாதிகளாலும் போலீஸ் அதிகாரிகளாலும் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்கிற விவரங்கள் நிறைய மனித உரிமை அறிக்கைகளில் பதியப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கொடுமையை மிகுந்த கதைத் தர்க்கத்துடன் சென்சார் கைவைக்கமுடியாத சாதூர்யத்துடன் பாலா நந்தாவில் கையாண்டிருக்கிறார்.

இரண்டாவதாக தமிழ் சினிமா விகாரங்கள் எதுவுமற்ற ஒரு வெகுஜனச் சினிமா சட்டகத்துள் ஈழத்தமிழ்ப் பெண்களுக்கிடையிலான உரையாடல்களையும் அகதி முகாம் பெண்களின் காதல் உணர்வுகளையும் கூட்டுச் சந்தோஷங்களையும் (மழை நடனப் பாடல்) பாலா சொல்ல முயன்றிருக்கிறார். அம்மக்களின் மீதான அக்கறையுடன் பரிவுணர்வுடன் கௌரவமாக இக்காட்சிகளைச் சித்திரித்திருப்பதற்காக பாலாவை நாம் பாராட்டவேண்டும்.

நந்தா படம் ஒரு செய்தியைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. இன்றைய தேதிக்கு தமிழில் சினிமா எடுக்கிற வாலிபப் பையன்கள் காதலை மட்டும் விதம் விதமாகச் சொல்லிவருகிறார்கள். அதைத் தவிர வேறு எதுவுமே அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. அஜீத, விஜய் போன்றவர்கள் தமது நட்சத்திர பிம்பத்தைக் கட்டியெழுப்ப முயன்று வருகிறார்கள்

இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாலா என்கிற இந்த இளைஞர் மட்டுமே வித்தியாசமாகச் சிந்திக்கிறார். அவர் வெகுஜன சினிமா தளத்தில்தான் சிந்திக்கிறார். ஆனால் அவரிடம் கடப்பாடும் கதைத் தேர்வில் கவனமும் இருக்கிறது. அவரிடம் இன்னும் காதலிமான கதைத் தர்க்கம்கொண்ட படங்களை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது..

ஆளவந்தான்

ஆளவந்தான் எல்லா வகையிலும் ஹாலிவுட் ஸ்டைல் படம். ஒரு கோமாளிப்படம் அப்புறம் ஒரு ஹாலிவுட் ஸ்டைல் படம் என்று வருகிற இன்றைய கமல்ஹாஸன் படங்களை வைத்துப் பார்க்கிறபோது தேவர்மகன், மகாநதி, ராஜபார்வை மாதிரியிலான எளிமையான தெளிவான கதை கொண்ட படங்கள் இனி கமல்ஹாஸனிடமிருந்து வராது போலத் தோன்றுகிறது. கம்ப்யூட்டர் கிராபிக்ஸ் மேக்கப் வித்தைகளில் அநேகமாக கமல்ஹாஸன் தன்னை இழந்துவிட்டார் போலத் தோன்றுகிறது.

ஹேராமில் ஹாலிவுட் சாதனங்களைப் பாவிக்கிற சாதூர்யம் தான் தென்பட்டது. ஆளவந்தானில் பாத்திரங்கள் கூட ஹாலிவுட் ஸ்டைலில் உருவாக்கப்

போய் தமிழ் வாழ்வுக்குச் சம்பந்தமற்ற ஹாலிவுட் பாத்திரங்களாகவே சில பாத்திரங்கள் உருவாகி யிருக்கிறது. தமிழ் சினிமாப் பார்வையாளனின் மன வெளிக்குள் சில பாத்திரங்கள் பதியாததற்கான காரணம் இம்மாதிரி மனிதர்களைத் துட்பரவாகத் தமிழ் வாழ்வுக்குள் காணமுடியாது என்பதுதான். இரண்டு பிரதான பாத்திரங்களையும் அவர்களைச் சுற்றிய அவர்களின் குணச்சித்திரத்தை விளக்கும் விரிவான இரண்டு காட்சிகளையும் இவ்வகையில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்..

முதலாவதாக நந்துவின் பாத்திரம். கொப்பாலோவின் அபோகலிப்ஸ் நவ் (**apocalypse now**) படத்தில் மனம் பிறழ்ந்த கொலைகாரனாக வரும் மார்லன் பிராண்டோ வின் கொழுத்த உடலுடனான மழித்த மொட்டைத் தலை மற்றும் அவரது கழுத்தை வெட்டும் மானரிஸத்தைப் பார்த்திருப்பவர்களுக்கு கமல்ஹாஸனின் மேக்கப்பையும் கழுத்து வெட்டலையும் இனம் காண்பது பெரிய சிரமமான காரியமில்லை. படத்தின்படியும் அவரது தாய் தந்தையரின் உடைகள் போன்றவற்றைப் பார்க்கையிலும் வளர்ந்து இளைஞனான சமகூலக் கமல்ஹாஸனைப் பார்க்கவும் அவனது பால்ய காலம் என்பது அநேகமாக தமிழகத்தில் எழுபது என்பதாம் ஆண்டுகளின் காலம். அக்காலத்தில் ஒரு தமிழக மத்தியதரவர்க்கக் குழந்தை லாரா கிராப்ட் (**lara craft-tomb raiders video game**)வகைக் காட்டுன்களையும் என்பது தொன்னூறுகளில் அமெரிக்காவில் மட்டுமே கிடைத்துவந்த வன்முறை மிகுந்த சாகசம் பொருந்திய காட்டுன் வீடியோ கேம் வகைகளையும் அனுபவித்து வாழ்ந்திருக்கிற பையனான அச்சிறுவன் இருந்திருப்பது சாத்தியமேயில்லை. ஆனால் கமல்ஹாஸன் எக்ஸ்ட்ரீ மாத்திரை சாப்பிட்ட மிதப்பு மனநிலையில் கடைவீதிகளின் வெளிச்சத்திலும் ஐனத்திரளினிடையிலும் அவரது கற்பனை சஞ்சரிப்பது நிகழ்காலத்திலாகும். அவரது குழந்தைமையும் காட்டுன்களும் சாகசமும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இக்காட்சியை தமிழ்ச்சனங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போனதில் எதுவும் ஆச்சரியமில்லை. இவ்வகையில் கட்டப்பட்ட நந்துவின்

குணச்சித்திரமும் தமிழ் சனங்களுக்குப் புரியாமல் போனதில் வியப்பில்லை.

இரண்டாவதாக மனிஷா கொய்ராலா பாத்திரம். இம்மாதிரிப்பாத்திரங்களுக்கு தமிழ் இந்திய வாழ்விலோ திரைவாழ்விலோ முன்னோடிகள் இல்லை. ஆனால் ஹாலிவுட் சினிமாவில் நிறைய முன்னோடிகள் உண்டு. இன் பெட் வித் மடோனா (**in bed with Madonna**) படக் காட்சிகளை ரூபகப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமானால் இக்காட்சிகளின் ஹாலிவுட் சாதாரணத்தையும் இயல்பையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இன்னும் கக்கூசுக்குப் போயிருந்தபடி காதலர்கள் உரையாடுவதும் சிறுநீர்கழிக்கிற வகையில் டாய்லெட்டில் உட்கார்ந்திருப்பதும் ஹாலிவுட் படங்களில் சாதாரணம். இதற்கும் பாத்திரங்களின் குணச்சித்திரத்திற்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. இன்னும் எக்ஸ்ட்ரீ மாத்திரை போட்டுக் கொண்டு அன்னிய ஆணுடன் பார்த்தவுடன் உடனடியில் உடலுறவு கொள்கிற பாத்திரங்களும் எவ்வகையில் இந்திய தமிழ் வாழ்வு சார்ந்த பாத்திரங்கள் ஆகும் என்றும் தெரியவில்லை. இந்தக் காட்சியமைப்பும் மனிஷா கொய்ராலா கத்தியில் கோர்த்தெடுக்கப்பட்டு தலைக்குமேல் சுழற்றிக் கொலை செய்யப்படும் காட்சிகளும் நந்துவின் மனவெளியில் பதிந்த காட்டுன் வன்முறையின் தொடர்ச்சியாக வருவதாகும். நந்துவின் சிறுபிராயத்தை ஒட்டிப் பார்க்கும்போது அக் காட்சிச் சித்திரப்பில் உள்ள அந்நியத் தன்மையை ஒருவர் சாதாரணமாக உணர முடியும்.

ஆளவந்தான் கதை குணாவின் தொடர்ச்சியாக வரும் கதைதான். பெண்ணின் உடலுறவு சாத்யங்களுக்கும் அவளை தெய்வீகப்படுத்தும் மதாதீதம் சார்ந்த ஆண்மனோபாவத்துக்கும் உள்ள உறவுதான் இரண்டு படங்களதும் மையமாக இருக்கிறது. விபச்சார விடுதி நடத்தும் தாயிடமிருந்து சக்தியின் வடிவமாக உடலுறவு தவிர்ந்த அம்சங்களுடன் பெண் வேண்டுவதுதான் குணாவின் பிரச்சினை. ஆகவேதான் அவனுக்கு கல்யாணத்துக்கு முன்னும்பின்னும் அபிராமிபுடன் உடலுறவுகொள்கிற சாத்தியம் ஒரு பொருட்டாவதில்லை. அதே வகையில்தான் நந்துவுக்குப் பெண் உடலை அழிக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிற மனநிலை கூட தெய்வீகமானதாய் பல்வேறு உடலுறவுச் சாத்தியங்கள் மூலம் தனது உறவுகளைத் தன்னிடமிருந்து எடுக்கிற பெண்கள் என்கிற இருண்மை நந்துவுக்கு வருகிறது. உடலுறவு கொள்ளும் தருணத்தில்தான் நந்து மனிஷா கொய்ராலாவைக் கொல்கிறான். நந்துவின் பிரச்சனை பெண்களுடன் உடலுறவு கொள்ளும் சாத்தியம்தான் ஏனெனில் அவனது ஆளுமைச் சிதைவின் காரணமாக இருப்பது அவனது சித்தியின் அப்பாவுடனான நெருக்கமும் பிற ஆணுடனான அவளது நெருக்கமும் தான். இப்படி பெண் உடலின் மீதான தெய்வீகம் வேசை என்கிற இருண்மையிலிருந்துதான் நந்துவும் குணாவும் தத்தமது மனநிலையைப் பெறுகிறார்கள்.

இவர்களுக்கு சொர்க்கமும் நரகமும் போன்றவை பிரச்

சினைகளாக இருப்பதில்லை. அடிமைப்படுத்தலும் மீட்சியும் பிரச்சினையாக இருப்பதில்லை. பெண் உடலின் மீதும் அதனது தூய்மையின் மீதும் ஆதிக்கம் கொண்ட இவர்களை சமூக மீட்சிக்காகப் போராடுகிற மக்கள் கூட்டத்தின் அரசியல் மீட்சிக்காகப் போராடுகிற போராளிகளின் தற்கொலை மனநிலையுடன் ஒப்பு நோக்குவது (சாருநிவேதிதா- விகடன்.காம்) நிரூபித்தனமான பார்வையாகும். இன்னும் பிராய்டிய பாலியல் பார்வையை சமூக அரசியல் காரணங்கள் சம்பந்தமான போராளிகளின் மனநிலையுடன் ஒப்பிடுவது முற்றிலும் அபத்தமானதாகும். போராளிகள் மனம் பிறழ்ந்தவர்கள் அல்ல. மனம் பிறழ்ந்தவர்களுடன் போராளிகளை ஒப்பிடுவதும்- பிற மனிதரைக் கொலை செய்வதையும் தற்கொலைப் போராளிகளின் மனநிலையையும் ஒப்பிட்டு வெறுமனே இடப்பெயர்வென தான்தோன்றித்தனமாக தனது வக்கிரத்தை பிறர் மீது ஏற்றிச் சொல்வதும் மனநோயாளிகளின் கொலைகளின் மீதான விமர்சனப் பார்வையை இல்லாததாக்குவதாகும்.

மனம் பிறழ்ந்தவர்கள் அன்றன்று நிலவுகிற சமூகத்தில் நிலவுகிற அறப்பண்புகளுக்கு மாற்றாக குழந்தையின் மனம் மற்றும் உடலின் மீதான அத்துமீறல்களை மேற்கொள்வதால் உருவாகிறது- ஆகவேதான் இதை மன அத்துமீறல் உடலியல் அத்துமீறல் குழந்தையின் மீதான அத்துமீறல் என இன்றைய உளவியலாளர்கள் வகைப்படுத்துகிறார்கள் (**mental abuse-physical abuse and child abuse**). மனநிலை அத்துமீறலும் உடலியல் அத்துமீறலும் வளர்ந்த நிலையில் பிற மனிதர்களின் பாலான சம்பந்தப்பட்டவரின் அணுகுமுறையைத் தீர்மானிக்கிற காரணியாகிறது. குழந்தைகளின் மீதான அத்துமீறல்தான் அவர்களது ஆண், பெண் விலக்கத்திற்குக் காரணமாகிறது. ஆனால் கொலைகாரர்களின் உளவியலை இப்படி விளக்கமுடியும் எனத் தோன்றவில்லை.

ஆனால் ஆளவந்தான் நந்துவின் உளவியலில் ஒரு அம்சத்தை மட்டும் சொல்லலாம்- சிகப்பு ரோஜாக்கள் பார்முலாதான் ஆளவந்தான் பார்முலாவும். தந்தையர்களின் வன்முறையும் அத்துமீறலும் காணாமல் போக மனைவியர்கள் காதலியர் சித்திகள் போன்ற பெண்களின் அத்துமீறல்கள் ஆண்களிடம் அவர்கள் மீதான கொலை எண்ணமாகப் பரிணாமம் பெறுகிறது. அதுவும் ஒழுக்கங்கெட்ட பெண்களின்- பாலியல் உறவு கொள்கிற சாத்தியமானது பெண்களின் மீதான கொலை வெறியாகப் பரிமாணம் பெறுகிறது. அறுதப் பழசான ஆண்மையப்பார்வை கொண்ட உளவியல் அடிப்படையிலான மனப்பிறழ்வு பற்றிய படம்தான் ஆளவந்தான்

வன்முறையும் தமிழ் சினிமாவும்

பொதுவாக பல்வேறு அழுத்தமான பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, எடுத்துக்கொள்கிற பிரச்சினைக்கு நேர்மையாக இருக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படை நேர்மை நமது தமிழ் சினிமாக்காரர்களிடம் இல்லை. நாராயண ரெட்டிகளும் ஸன்.டி.விப் பெண்களும் கொச்சையாக பாலியல் பிரச்சினைகளை ஆராய்கிற- உளவியல் பேசுகிற காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். வன்முறையின் உளவியலைப் புரிந்து கொள்வது என்பது இன்று மிகுந்த படிப்பும் தேடலும் தேவையுள்ள விஷயமாகும். கமல்ஹாஸன் குழந்தைகளின் மீதான அத்துமீறல் கம்ப்யூட்டர் கேம்சின் வன்முறை - குழந்தைகளின் நடத்தையில் அது ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு என இரண்டு பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொள்கிறார். இதை சினிமாவுக்கு எடுத்துக் கொண்டால் கம்ப்யூட்டர் விளையாட்டுக் காட்டலாம் என்கிற மனநிலைதான் அவருக்கு இருக்கிறதேயொழிய குழந்தைகளின் மீதான அத்துமீறல் என்கிற முக்கியமான பிரச்சினையைச் சித்தரிக்கிற ஆர்வமெல்லாம் அவருக்கு இல்லை. கார்ட்டூன்களும் அதனது சாகச நாயகர்களும் பற்றிய காத்திரமான சித்தரிப்பைப் புரிந்து கொள்ள சியாமளனின் அன்பிரேக்கபிள் (**unbreakable**) படம் பாருங்கள். நான் சொல்வதன் தார்ப்பரியம் புரியும்.

அதைப் போலவே அரசியல் வன்முறையின் தோற்றுவாய்களையும் அதனது முரண்களையும் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு நேர்மையான அரசியல் ஆய்வென்பதும் இட்டுக் கட்டாத தெளிவான காட்சியமைப்புகள் அரசியல் விவாதங்கள் என்பதும் வேண்டும். காற்றுக்கென்ன வேலி படத்தில் அரசியல் ரீதியிலான பிரச்சினைகள் அனைத்துமே மனோரதியமாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நந்தாபடத்தில் பாத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படும் போதே மிகுந்த வன்முறை உணர்வும் வாழ்வு மீது கசப்பும் கொண்டவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரைப்படத்தைப் பார்வையாளன் தனக்குத் தரப்பட்ட காலத்திலும் இடத்திலும் தொடர்புபடுத்தித்தான் புரிந்து கொள்கிறான்.. ஆகவே பாத்திரங்களின் குணச்சித்திரம் உருவாக்காத அறிவுறத்தல் என்பது காட்சியமைப்பு களில்தான் தரப்பட வேண்டும். பார்வையாளனின் யுகம் என்பது இந்த மீடியத்தில் சாத்தியமில்லை. அவ்வகையில் பாத்திர வளர்ச்சி காட்சியமைப்பின் மூலம் நந்தாவில் சாதிக்கப்படவில்லை. நந்தா படத்தில் பாலா ஒரு வகையில் அரசியல் வன்முறைக்கும் தனிநபர் வன்முறைக்கும் இடையில் ஒரு பாலம் போட முயன்றிருக்கிறார்.

இம்மூன்று படங்களையும் பார்க்க வன்முறையை அதனது ஆதாரத்தில் அணுகும் தமிழ்ப் படங்களைப் பார்க்க இன்னும் தொலைதூரம் செல்ல வேண்டும் போலத் தோன்றுகிறது. வியட்நாம் வன்முறை குறித்த பன்முக ஆய்வுகளாக அமைந்த மூன்று பாகம் படங்கள் (**platoon-born 4th of july-heaven and earth**) போன்ற ஆலிவர் ஸ்டோனின் ஹாலிவுட் படங்கள் மாதிரி வரலாற்று ரீதியிலான ஆய்வுகள் கொண்ட படங்கள் தமிழ் வெளியில் வருவதற்கு இன்னும் பல பத்தாண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது.

தமிழ்ச் சேவை ஒல்போவின்
நிகழ்ச்சிகளை பிரதி சனீ, ஞாயிறு
தினங்களில் FM 9202 அலைவரிசையில்
கேட்டு மகிழலாம்.

ஆமைக்கோதும் மனிதனும்

யுத்தம்..! முத்தம்..!! யுத்தம்..!!?
என் முதல் முத்தத்தினை — இந்த
யுத்த முனையில்்தான்
உமிழ்ந்து பார்த்திருக்கின்றேன்.

அது
யுத்தத்திற்கும் சப்தத்திற்கும் இடையேயான
காற்றே புக மறுக்கும்
சிறு இடைவெளியில் நடந்தவை.

அவ் வேளை...
அன்புக்கும்
அமைதிக்கும்
காதலுக்கும் சின்னமான என் இதயமே!
இரத்தம் வடிதலைப் பொறுக்காது
உடைந்து நொருங்கும்.

கணப் பொழுதும் பிசகாது
குருதி குடித்துக் குடித்து
கொப்பழிப்பதிலேயே மகிழும் என் இதயமே!
சுடுதியாய் தலை காற்களை உள்ளே புகுத்தி
தானே மறைந்ததாய் வாழும்
ஆமையாய்கிக் கூனிக் குறுகி
மண்டியிட்ட வேளையினை என்னவென்பேன்.

யுத்தம்...ம்
அது எனது உணர்ச்சியின் உறைவிடம்
முத்தம்...ம்
அது எனது உணர்வின் உந்துகோல்
பசி...ம்
அது எனது உயிருடன் கலந்தது.

கரமிரு உழைத்திடும்
பறந்திடும் பசியது.... அல்லேல்
அடி முடி மாற்றி
ஆரம்ப இடத்திற்கே மீண்டுசென்று —
எங்களை நாமே அடித்துப்
புசித்து
குடிமனை அழித்துக் காடுகள் வளர்த்து
கல்லணை படுத்து மிருகங்கள்போல
கலவிகள்செய்து பிறப்பதை உண்டு — பின்பாய்
மனிதத்தை வளர்ப்போம்.

அதற்காக....
அதுவரை....
ஆயுதம் விளைத்து
மனிதமாய்த் தெரியும் மனிதர்களாகி
யுத்தங்கள்மீது முத்தங்கள் பதிப்போம்.

மாறாக...,
யுத்தம் வெறுத்து முத்தம் விரும்பும்
குருதி குடித்துக் குடித்துக் குமுறும் இதயத்தை
அழிந்தெடுத்து அழித்தே ஒதுக்க
யாரால் முடியும்.

செ.லோகநாதன்

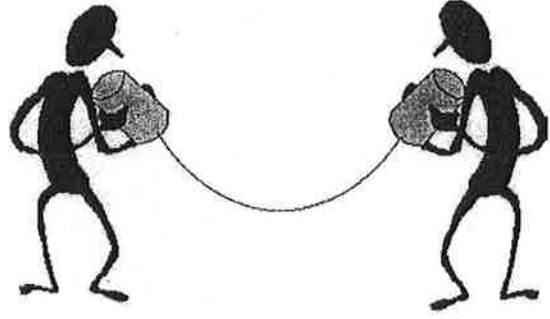
நோர்வே தேன்தமிழோசையும், நோக்கும்

யூலியஸ் அன் ரனி..

ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வாழ்வில் நோர்வே-பேர்கன் நகரும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது எனலாம். ஏனெனில் முதல்தமிழன் நோர்வேயில் கால் பதித்ததென்றால் அது பேர்கனில்தான். தொடர்ந்து வந்தவர்கள் தமக்குள் தொடர்புகளின் அவசியத்தை உணர்ந்தும் நமது கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை, கலையைப் பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முனைப்பிலும் தமிழர் சங்கம், தமிழர் விளையாட்டுக்கழகம், தமிழ் சிறுவர் பாடசாலை என ஆரம்பித்து பல வழிகளிலும் கடினமாய் உழைத்தனர். இத்துறைக்குள் தேன்தமிழோசை வானொலியில் பணிபுரிவோரது சுவடுகளும் ஆழமாகவே பதிந்திருந்தன. ஈடுபாட்டாளர்களது செயற்பாடுகளில் பெரும்பலன் கிட்டினாலும், எம்சமூகத்துள் முக்கியமானதொரு குறைபாடு இருப்பதாய் உணர்ந்தோம். எம் மக்களோடு பேசவேண்டும், சேர்ந்து சிரிக்க வேண்டும், சேர்ந்து அழவேண்டும், துயரில் வாழ்வோரின் அவலங்களை குரலுயர்த்தி கத்திச் சொல்ல வேண்டும். இவற்றை செயற்படுத்த மக்களை எம்மிடம் அழைப்பதை விட நாமே அவர்களிடம் போவோமென முடிவெடுத்தோம். வீடுகளிற்குள், வேலைஸ்தலங்களிற்குள், வாகனங்களிற்குள் மக்களோடு சேர்ந்து மக்களிற்குள் நுழைய வேண்டும். அதற்கு வானொலியே சிறந்த ஊடகமாகப் பட்டது. ஆர்வமுள்ளோரை இணைத்து சரியான குழுவொன்றைக் கட்டினோம். வானொலி ஆரம்பமானது.

தாகமாயிருந்த செடிகளிற்கு நீருற்றுவது போன்றதொரு திருப்தி எம்முள் எழுந்தது. ஒரு குழந்தை தவறு ஆரம்பித்து பின் தனது பிஞ்சுப் பாதங்களால் அடியெடுத்து வைப்பது போன்று நாங்களும் நிலத்தில் தவழ்ந்து, நடந்து, 1991இல் காற்றில் மிதக்க ஆரம்பித்தோம்.

தமிழ் இன விடுதலைப்போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் நம் மத்தியில் வலம்வரும் தொடர்பு ஊடகங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் ஏராளம். அதிலும் தனித்து சுயமாய் இயங்குபவை இன்னுமின்னும் அதிக பிரச்சனைகளை சந்திக்க நேரிடுகின்றது. அவ்வகையில் தேன்தமிழோசையும் பல சங்கடங்களிற்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

அவற்றை எதிர்கொண்டு, பாராட்ட வேண்டிய விடயங்களைப் பாராட்டி, கண்டிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களைக் கண்டித்து சொல்லும் விடயங்களை மிக நேர்மையாக, அவதானமாகச் சொல்லி வருகிறோம். எமது நிகழ்ச்சிகள் மூலமே நாங்கள் யாரென்பதை நேயர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். எம்மை மனதார ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதன் விளைவே தேன்தமிழோசை பத்து வருடங்களைக்கடந்து பதினொராவது ஆண்டில் மிகத்துல்லியமாய் தேன் தமிழால் வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்வானொலியானது இந்நிலையை எட்டுதற்கு அதன் பணிப்பாளர்கள் தமது சொந்த வாழ்வில் இழந்தவைகள் ஏராளம்.

வானொலி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலந்தொட்டே தனது நோக்கிலிருந்து சிறிதும் விலகாது தனது பாதையிலேயே நடந்து வருகிறது. சமயநற் சிந்தனைகள், நீதிமொழிகள், சிறுவர்களிற்கான அறிவுபூர்வ நிகழ்ச்சிகள், ஈழத்து கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்களது இலக்கியப் படைப்புக்கள், எமது கலைஞர்களது கலைவடிவங்கள், பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட படைப்புக்கள், புலம்பெயர் வாழ்வில் எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கிய படைப்புக்கள், எம்மத்தியில் செயற்பட்டுவரும் அமைப்புக்களது தகவற்பரிமாற்றங்கள், நேர்காணல்கள், சமூகத்தை நேர்வழியில் கொண்டு செல்வதற்கான படைப்புக்கள், இத்தனைக்கும் மேலாக தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தின் ஒரு சுருக்கத்தையேனும் எமது அடுத்த சந்ததி

க்குக் கடத்துதல் போன்ற அம்சங்கள் எமது நிகழ்ச்சிகளுள் முக்கிய பங்கை வகித்து வருகிறது.

நேயர்விருப்பம், இன்றைய நேயர் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் வழியாக நேயர்களோடு தொலை பேசி மூலம் உரையாடும்போது அவர்களது திறமைகளை, சமூகப்பற்றை, எமது நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான விமர்சனங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சியில் நமது பெண்களே அதிகம் வானலையில் வந்து பங்குபற்றியிருக்கிறார்கள். ஏனைய வானொலிகளையும் உற்றுப்பார்த்தால் அங்கும் பெண்களே அதிகம் உரையாடுவதுண்டு. இது வெளியுலகத் தொடர்புகள் அறுபட்டு வீட்டினுள்ளேயிருக்கும் பெண்களிற்கு சிறந்ததொரு ஊடகமாக அமைகின்றது.

தேன்தமிழோசையின் ஆரம்பக்காலங்களில் இங்கு வரும் மதகுருக்கள், அரசியல்வாதிகள், இலக்கியவாதிகள் போன்றோரை நேர்காணும் போது புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்க்கு வானொலி அவசியமா? என்ற வினாவையும் எழுப்புவதுண்டு. இதற்கு ஒரு கத்தோலிக்க குருவானவர் பதிலளிக்கையில் வீடுகளில், வேலைஸ்தலங்களில் வசிப்போர் தவிர வைத்தியசாலைகளில், சிறைச்சாலைகளில், மாணவர்விடுதிகளில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டோர் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்களிற்கு உங்கள் வானொலி மிகவும் உறுதுணையாகவிருக்கும், அவர்களிற்கு நீங்களே நண்பர்கள், உறவினர்கள் என எனது விழிகளைப் பார்த்தபடி கூறினார். இக்கருத்து என் இதயத்தில் ஆழமாகவே பதிந்தது. ஒரிரு ஆண்டுகள் ஓடியதும் குழந்தை பெறுவதற்காய் பல நாட்கள் எனது மனைவி வைத்தியசாலையில் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. பூட்டப்பட்ட அறைக்குள் நானும் என் மனைவியும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில். அந்நேரம் வானொலி ஒலிபரப்பு நடைபெற்றது. அந்நிகழ்ச்சிகள் எமக்குத் தந்த ஆறுதல், மகிழ்ச்சி சொல்லிலடங்காதவை.

அண்மையில் பொது நூலகமொன்றிலிருந்து தொலைபேசிஅழைப்பு வந்தது. எமது வானொலி ஒலிபரப்பு நேரத்தினையும், தமிழ் பத்திரிகைகளது இணையத்தள விலாசங்களையும் சில சிறைச்சாலை விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கும் படி கேட்டிருந்தனர்.

தாயகமாயிருந்தாலும், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளாயிருந்தாலும் எமது உறவுகளின் தொடர்புகள் அறுந்த நிலையிலேயே வாழ்ந்து வருகிறோம். இங்கு தொடர்பு ஊடகங்கள் மிக அவசியமாகின்றது. அந்தவகையில் தேன்தமிழோசை தனது சேவையை எம் உறவுகளிற்காய் செவ்வனே ஆற்றிவருகிறது என நம்புகிறோம். தேன்தமிழோசை பேர்கள் நகரிற்குள் மட்டும் முடங்கிவிடாது தனது அலகுகளை உலகம் பூராகவும் விஸ்தரிக்க முயற்சி செய்துவருகிறது. அதன்

முதற் கட்டமாக பேர்களிலிருந்து அறுநூறு கிலோமீற்றர் தொலைவிலுள்ள சுன்மோரெ பகுதியிலுள்ள எம் உறவுகள் மத்தியிலும் 2002ம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று தேன்தமிழோசை தனது ஒலிபரப்பை ஆரம்பித்து வெகுசிறப்பாய் நடாத்தி வருகிறது....

சர்வதேச மன்விப்புச் சபையின் சர்வதேச அறிக்கை 2001

- 61 நாடுகளில் சட்டவிரோதமான கொலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது.
- 30 நாடுகளில் மக்கள் காணாமல் போய் உள்ளனர்.
- 125 நாடுகளில் பாதுகாப்பு படைகள் சித்திரவதை மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு உள்ளனர்.
- 63 நாடுகளில் தமது அபிப்பிராயங்களுக்காக மக்கள் சிறையிடப்பட்டுள்ளனர்.
- 42 நாடுகளில் ஆயுதக் குழுக்கள் பொது மக்களை கொல்வது, கடத்துவது, சித்திரவதை செய்வது போன்ற வன்செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.
- இலங்கைத்தீவில் கடந்த ஆண்டு அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளிற்குமான மோதலில் 150 பொது மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 2000ம் ஆண்டு ஐனவரி மாதம் 400,000மாக இருந்த இடம் பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை யூன் முடிவில் 570,000 ஆக அதிகரித்து இருக்கிறது.

□□□□□□□□□□□□□□□□

ஓவியர். அனிமேட்டர் . சிவநாதனுடன்ஓர் செவ்வி

கேள்வி: நீங்கள் இந்த ஓவியத்துறைக்கு வருவதற்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் அல்லது காரணமாக இருந்த சந்தர்ப்பம் எது என்பதை கூற முடியுமா?

சிவா: எனது ஆரம்ப காலத்தினைப் பற்றி கூறுவதாயின் நான் பொலிகண்டி என்னும் ஊரில் ஒரு சாதாரண மீனவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். பொலிகண்டி பாலாவி சைவவித்தியாசாலையிலும் பின்பு வல்வை சிதம்பராக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றேன். பாடசாலையில் நான் அறியப்பட்ட ஓவியனாகவே இருந்தேன். ஆனால் எனது பாட்டனார் ஒரு சிற்பவேலை செய்கின்ற கலைஞனாக இருந்தார். அவர் பழைய சிற்பங்களை சீர் செய்யும் போது அவை பற்றி எனக்கு எடுத்துக் கூறுவார் அப்போது நான் மிகச் சிறுவனாக இருந்தேன். ஆகையால் அவர் கூறிய எல்லா விஷயங்களும் எனக்கு விளங்கிக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தது.

கேள்வி: அப்படியானால் பாடசாலைக் காலத்திற்கு பின்பு ஓவியத்துறை சார்ந்து நீங்கள் எதுவுமே செய்யவில்லையா?

சிவா: டென்மார்க் வரும்வரை இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காரணம் எங்களது தமிழ் சமூகத்தில் வைத்தியத்துறை, பொறியியல்துறை, இவற்றைப் போல் வருமானம் தரும் துறையாக இது கணிக்கப்படுவதில்லை. கலைஞர்களை, ஓவியர்களை மிகவும் தாழ்வாக பார்க்கின்ற மனோபாவம் தான் எம்மவர் மத்தியில் இருந்தது. தற்போது இதில் ஓரளவு மாற்றம் காணப்படுகிறது.

கேள்வி: டென்மார்க் வரும்வரை என்ற வரைமுறைக்கான காரணத்தைக் கூற முடியுமா?

சிவா: காரணம்; ஓவியங்கள் மனிதவாழ்வில் உளவியல்ரீதியான மருந்தாக இருக்கின்றன. இதனை மேலைத்தேயத்தவர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் நான் டென்மார்க்கிற்கு வந்த காலத்தில் பொழுதுபோக்கிற்காக அகதிமுகாமில் சில ஓவியங்களை வரைந்தேன். அதைப் பார்த்த முகாமின் பொறுப்பாளர் இவை நல்ல சித்திரங்களென என்னை தட்டிக்கொடுத்ததோடு அருகில் இருந்த அருங்காட்சியகத்திற்கு என்னை அழைத்துச் சென்று அங்கிருந்த ஓவியங்களைக் காட்டினார். அந்த ஓவியங்கள் என்னை பத்து வருடம் பின்னோக்கி இழுத்துச் சென்றது. அதன் உந்துதலால் 86-87ல் Holstebro Folke Højschool லில் Artclassல் சேர்ந்து முறைப்படி படித்தேன். பின்பு Holstebro Museum of Arts அருங்காட்சியகத்தில் இரண்டு வருடங்கள் பணியாற்றினேன். அப்போது பல ஓவியர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அவர்களிடம் கைத்திறன், உத்திகள் போன்றவற்றைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

கேள்வி: நீங்கள் ஓவியத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட பின்பு பல தேர்வுக் கண்காட்சியில் உங்கள் ஓவியங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டது நாம் அறிவோம் அப்படியிருக்க எப்படி? எப்போது? Animation பற்றிய சிந்தனை உங்களுக்கு உருவானது?

சிவா: நல்லதோர் கேள்வி நான் ஓவியனாக இருந்தபோது என் நண்பர்கள் சிலர் 'இதை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்' என கிண்டல் செய்தார்கள். உண்மையில் ஈழத் தமிழரில் பல நல்ல ஓவியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அறிந்தவரை Classical Animation பற்றிய கல்வியினைக் கற்றவர்கள் யாரும் இல்லையெனத்தான் நான் நினைக்கிறேன். அதனையேன் செய்யக்கூடாது வெண எனக்குள் நானே கேள்விகளைப் போட்டேன். அது பற்றி விசாரித்தேன். படிப்பினைத் தொடர்ந்தேன். பரீட்சையில் தேர்வுகொண்டு இன்று ஈழத் தமிழரில் ஒரு அனிமேட் படம் தயாரிக்கும் தகுதியுள்ளவராக இருக்கிறேன்.

கேள்வி: நல்லது அப்படியானால் நீங்கள் ஏதாவது அனிமேட் படத்தினை தயாரித்துள்ளீரா?

சிவா: ஆம், எனது அரை இறுதிப் பரீட்சைக்காகவும், இறுதித் தேர்வுக்காகவும் இரண்டு படங்களைத் தயாரித்தேன். அவை டென்மார்க் T.V யிலும் காட்டப்பட்டன.

கேள்வி: அனிமேட் படம் என்றால் என்ன?

சிவா: அனிமேட் என்றால் சித்திரங்கள், உயிரற்ற பொருட்கள், பொம்மைகள் போன்றவற்றை உயிருள்ளது போல் அசைத்து அவை நடிப்பது போல் எடுக்கப்படும் படம் என்று சொல்லலாம். நேரடியாக சொல்வதென்றால் உயிருட்டல் என்று கூறிக் கொள்ளலாம். இதனுடைய இரகசியம் என்ன வெனில் ஒரு செக்கனுக்காக படத்தினைத்தயாரிக்க 24 சதுரங்கள் ஓவியம் வரைதல் வேண்டும். இவை தவிர உருவ வடிவமைப்பு, உருவ அறிமுகம், காட்சி அமைப்பும் உருவநிறுத்தலும் என நிறைய விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

கேள்வி: இன்று இதுவரைக்கும் நன்றி ! இன்னும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இன்னும் நிறைய விடயங்கள் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளக் காத்திருக்கிறோம்

நான், அம்மா, அக்கா, தங்கைச்சி, ஐயா எல்லோருமாக வீட்டுக்குள்ள இருக்கிறம். மூலையில் கைவிளக்கு எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. எிளக்கு சின்னது தான் ஆனால் அறையிலிருந்த இருட்டு முழுவதையும் விரட்டியடித்து விட்டிருந்தது. ஒரு கடகம், இல்லை! ஒருமூடல் அதுவும் இல்லை! அப்படியென்றால் அதனை எப்படி அழைப்பது? ஓ! ஒரு குஞ்சுப் பெட்டி இதுதான் சரி. அது நிறைய இடியப்பம் இருக்கிறது. உடனே அம்மியில் அரைச்சு எடுத்து வந்த சம்பல் ஒரு கிண்ணத்திலும் சட்டிநிறைய தக்காளி போட்டு வைச்ச சொதியும் இருக்கிறது. எல்லோருமாக சாப்பிடத் தொடங்கும்போது நான் மட்டும் குளப்படி செய்கிறேன்.

'எனக்கு இடியப்பம் வேண்டாம், எனக்கு ஐயா வாங்கி வந்த பணிஸ்தான் வேணும்' இதில் நான் பிடிவாதமாக நிற்கிறேன். அம்மா அகப்பையை தூக்குகிறா. திண்ணையில் இருந்து நிலைமைகளை அவதானித்த அம்மம்மா (அம்மாவின் தாயார்) 'நான் வியாபாரத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல அரிந்து வைத்த வாழைப்பழச் சீப்புகளில் நாலு கரைந்த பழத்தை இப்ப சாப்பாட்டுக்கு எடுங்கோவன்' என்று கூறுகிறா.

ஐயா சொல்லுகிறார் 'அதிலை பிள்ளை இரண்டு பழத்தைப் பிடுங்கி பணிசோட அவனுக்கு குடுங்கோவன்'. ஐயா அம்மாவை எப்பொழுதும் பிள்ளை என்றுதான் அழைப்பார். ஏனக்கு பணிசும் பழமும், அவைக்கு சம்பலும் சொதியும் இடியப்பமும். எனக்கு நிறைய சந்தோசம் நான் வீட்டில் எல்லோருக்கும் செல்லம். யாரென்றில்லை ஒருவர் கோபித்தாலும், வேறுயாராவது ஒருவரிடமிருந்து அரவணைப்பு கிடைக்கும்.

எல்லோரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். 'மாமிகொஞ்சம் காலைவிலத்தனை' தாழ்வாரத்துக்கு குனிந்தவாறு சொல்லிக்கொண்டு பெரியப்பா திண்ணைக்கு வருகிறார்..... பெரியப்பாவென்றால் அம்முாவின் சொந்த மச்சான்.

'யார் வாத்தியாரே! வாங்கோ, வாங்கோ' ஐயா சாப்பாட்டுக்குள்ளால் கையை எடுத்துக் கொண்டு செம்பையையும் தண்ணியையும் தூக்குகிறார். 'அவசரமில்லை நாங்கள் முற்றத்தில் இருக்கிறம், நீங்கள் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு வாங்கோ' என்று கூறிக் கொண்டு பெரியப்பா முற்றத்திற்கு திரும்புகிறார்.

முற்றத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த நடுக்கோபாலகிருஷ்ணர்; அவர் கையில் ஒரு பன்னிரண்டு வயது மதிக்கத்தக்க சிறுமியுடன் நிற்கிறார். படங்களில் பார்த்த அதேமுகம்; நல்ல நரைத்த வெள்ளைத்தலை; வெள்ளை அரைக்கைசேட் + வெள்ளை நாலுமுழம் அந்தச் சிறுமி கூட வடிவானவளாக இருக்கிறார். அவளுக்கு இது புது

இடம்தானே. அவளது வண்டுக் கண்களால் உருட்டி உருட்டி எல்லேரையும் பார்க்கிறாள். ஆனால் எனக்கோ அவள் என்னை மட்டும் தூரத்தித் தூரத்தி தேடுவதுபோல் மனசுக்குள் ஓர் நினைப்பு.

ஐயா முற்றத்திற்கு வந்ததும் ஐயாவும் பெரியப்பாவும் கதைத்துக் கொள்ளுகினம் சித்தப்பாவும் தங்கடவீட்டுத் தாழ்வாரத்துக்குள்ளால் குனிந்து முற்றத்துக்கு வருகின்றார்.

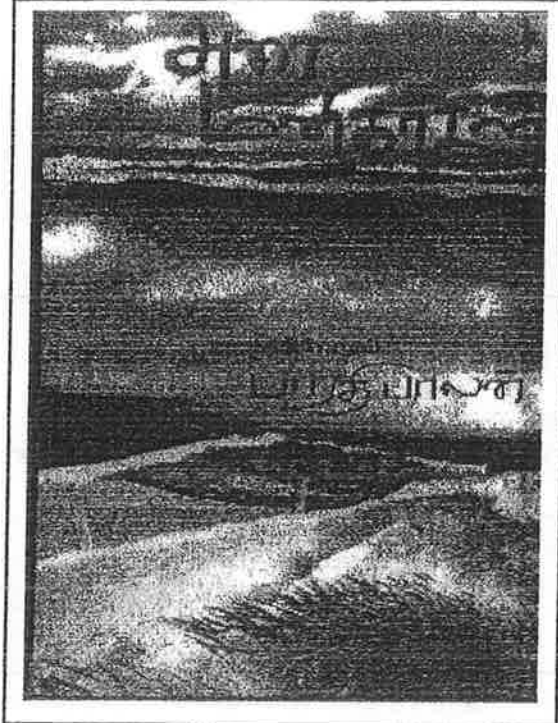
எங்களின்ர வளவிற்கு .பெரிய முற்றம் அடுப்புக்க மூன்றுகால் வைச்சது மாதிரி எங்கடவீடும் சித்தியின்ரவீடும் மாமாவின்ரவீடும். இந்த மூன்று வீடுகளையும் பிறவெட்டுத்தடிக்களால் வளைச்சுப் போட்ட வேலி இருக்கு. ஆனால் படலை இல்லை. முற்றம் நிறையவெள்ளை மணல், அன்று பெளர்ணமி; அதனால் முற்றம் முழுவதும் பால்போல் இருந்தது. வேலிகளுக்கேயிருந்த நந்தியா வெட்டையும் பட்டிப்புலும் காற்றடிக்கும் போதெல்லாம் சிரித்துக் கொள்ளுகின்றன. மாலுக்குள்ள லட்சுமி படுத்துக்கொண்டு பகல் மேய்ந்த புல்லின் சுவையினை பரிசீலித்துக் கொண்டிருந்தது.

இப்ப எங்கள் முற்றம் நிறையச் சனம். ஆந்தோனி மாமா, காதர்காக்கா இன்னும் நிறைய அப்பாவின்ர கட்சியாக்கள். பெரியப்பா கொண்டு வந்த அரிக்கன் லாம்பு இரண்டையும் அம்மாவிடம் நீட்டியவாறு 'சிமிளிணை மினுக்குங்கோ' என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் இராணிச்சித்திதான் லாம்புகளை வாங்கிக் கொண்டு எரிச்ச உமி போட்டு மினுக்கிறாள்.

அரிக்கன் லாம்பு இரண்டும் இப்போ முற்றத்துக்கு வந்தாச்சு.எல்லோரது முகங்களும் இப்போ வடிவாக த்தெரிகிறது. வகுப்பு ஆரம்பமாகியாச்சு.முதலில் பெரியப்பா; பிறகு ஐயா; இப்போ கோபாலகிருஷ்ணர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். நாட்டில் எல்லோரும் கட்சிக்காக கூட்டம் கூடுவார்கள். ஆனால் இவர்கள் வகுப்பு எடுக்கிறம் அல்லது நடத்திறம் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். அவர் பேசுவது என் காதில் தெளிவாக விழுகிறது. ஆனால் அது பற்றி நான் யாருடனும் கதைத்துக் கொள்வதில்லை. அதற்கான பக்குவம் இன்னும் எனக்கு வரவில்லையாம். ஐயாவும் மாமாவும் கண்டிப்பான தொனியில் சொல்லிக் கொள்வார்கள். "நீயென்ன ஏழாம் வகுப்பில்தான படிக்கிறாய், அதற்கான முதிர்வும் பக்குவமும் வர இன்னும் குறைந்தது மூன்று வருடங்களாவது வரட்டும் என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

கோபாலகிருஷ்ணர் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். "பேரினவாத அரசு அப்பாவி மக்களுக்கெதிராக அராஜகத்தை" எல்லோரும் அவதானமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும்தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் வலு தெளிவாக என் காதில் விழுகின்றன. நவகுடியேற்றவாதம்,

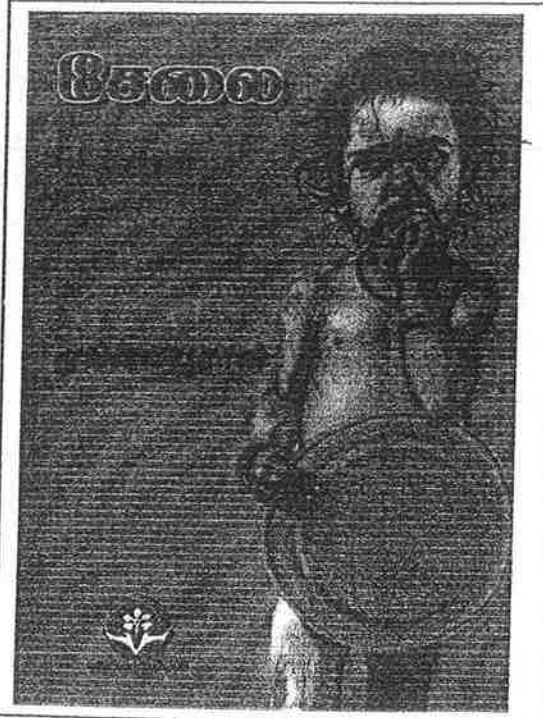
நூல் அந்முதம்.....

அரைமணித்ரிகள்
 கழத்து நல்லூரில் பித்தந்த
 நூலாசிரியர் கவிவழிப் பாரத்பாசன
 அவர்கள் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற
 சிறந்த கவிஞருமாவார். கடைலில் நடை
 பெற்ற உவகு உசகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு
 மகாநாட்டில் 'பெந்தமிழ்ப் பாவசர்' எனப்
 பாராட்டிச் சிறப்பிக்கப்பட்டவர்தமிழ்நாட்டுக்கு
 தமிழ்நாட்டுக்கு முத்துமீன்' ஊட்டி வருபவர்.
 இது இவர் வழங்கும் சீவகதைச்
 செல்வமாகும்.

தொடர்புகட்கு....

Pandit K.Jeyakumar
 Vallekilde vej-12
 4534 Hørve
 Denmark

கழத்து இலக்கியப்பரம்பரையில் சிறந்த சிவசங்களை
 பெரிதும் கவனத்தில் கொண்டு மனதாழ்த்தி
 மெய்ப்பாட்டிற்காய் அழகுநூலாசிரியர்களை
 திருப்பவர்களை கவிஞர் முல்லைசுப்பிரமணியன் அவர்
 கள் குறிப்பிட்டுள்ள ஒருவர். முல்லைசுத்திய
 வந்தநாள்பொருளை பித்தப்பிடமாகக் கொண்டு
 இவர் யாழ்ப்பாணம் பக்ககலைக்கழகப் பொருளியல்
 மாணவராவார். சிவசங்களைக் காலங்களில்
 இவரது பசு படைப்புகள் ஆரோப்பிய
 வாசனாசிரியர்கள் எழுந்தருளியுள்ள சிறந்த
 சங்களைத் தொடருகின்றன. இவரது சிவசங்களைத்
 துப் படைப்புகளும் எம் தாய் மண்டலாரும்
 உறவாடக்கொண்டிருக்கும். துன்பத்தில்
 வாழும் உசகத்தொருக்காய் இவரது
 மனமும் அழகுக்கொடியும் அழும்.

முல்லை அண்ணா
 தேன் தும்பொறை வாசனாசிரியரப்பாசன்
 நோட்டுவ

தொடர்புகட்கு....

Mullaiyooran
 Dyrelunden-11
 3320 Skævinge
 Denmark.

ஒரு பின்னூரை....

உங்களுடன் மரபுரீதியாக நான் உரையாடவேண்டிய கடமைப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் எப்படி தொடங்குவது? வழமைபோல் வணக்கம்! இலங்கைத்தீவில் தற்காலிகமாக போர் ஓய்ந்து மறைக்கப்பட்ட ஜனநாயகத்தினை தேடுகின்ற முயற்சி தொடக்கப்பட்டுள்ளதாக எல்லோரும் பேசிக்கொள்கிறார்கள். எல்லாவகையிலும் இது நல்ல சகுனமாகவே படுகிறது. இம் முயற்சி வெற்றி கொள்ளாமாயின் 1983க்கு முன்பிருந்த அமைதியான சூழல் மீண்டும் திரும்புமென எல்லோரும் நம்புவோம். அந்நிலையில் ஈழத்து இலக்கியத்தளத்தினை யார் வழிநடத்த வேண்டும், என்று மானிடம் சார்ந்து பேணாபிடிப்பீயாரும் உண்மை விளம்பிகளாய் ஊடகம் நடத்துவோரும் சிந்தித்து செயல்படுவோம்.

எமது வானொலியின் ஓராண்டு நிறைவைப்பொட்டி ஓர் மலரினை வெளியிட வேண்டுமென

திரு கோபால் அண்ணர் அவர்கள் என்னிடம் கலந்து கதைத்தபோதுதான்; இதுவரை அவரை ஒரு நல்ல அறிவிப்பாளராக நல்ல நாடகக் கலைஞனாக அறிந்து வைத்திருந்த எனக்கு; அன்றுதான் அவரை ஒரு இலக்கியத் தேடல் நிறைந்தவரென அடையாளம் கொண்டேன். எனது நண்பர்கள் சிலரும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களை பதிவு செய்தல் வேண்டும் என்னும் விடயத்தில் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அவரிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். அந்த பணியினை அவர்களுடன் சேர்ந்து நாம் தொடங்குவோமென தட்டிக்கொடுத்தார்.

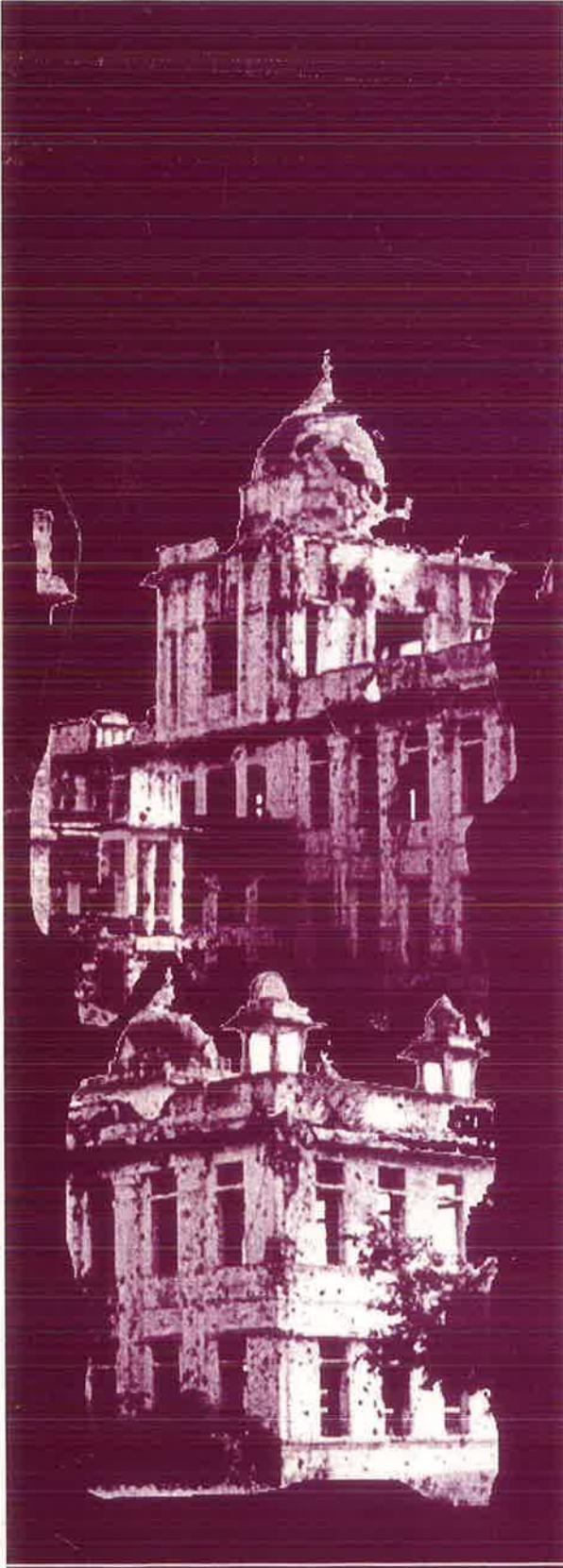
இதற்கு முதலாக கணனி வர முன்பு கையெழுத்துப் பிரதிகளாக சில தொகுப்புகளைச் செய்திருந்தாலும் இது ஒரு புது அனுபவம் என்றுதான் சொல்வேன். காரணம் கன இடங்களில் கணனி எனக்கு கணக்கு விட்டது. திடீரென எழுத்துக்கள் இடம் மாறுவதும் பக்கங்கள் மறைவதும் பெருந்த தலையிடயாகவே இருந்தது.

இது வெறும் தொடக்கம் அல்ல தொடர்ந்து இனி வரும் காலங்களில் இதனைவிட கூடிய பக்கங்களுடன் இதனை வெளிக் கொண்டு வர எண்ணியுள்ளோம். அதற்கு எல்லோரது ஆதரவும் இன்றுபோல் இருக்குமென நம்புகிறோம்.

இந்த முயற்சியிலே பெயர் சொல்ல விரும்பாத பல நல்ல உள்ளங்கள் உதவிக்கரம் கொடுத்தார்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் எங்கள் நன்றிகள்! இந்த முயற்சியிலே வேலை செய்த நாம் எல்லோரும் இதனை எங்கள் தேவை என உணர்ந்தே செய்தோம் எனவே எங்களுக்குள் நாம் நன்றி சொல்வதை தவிர்த்துக் கொண்டு "முயல்வோம் முன்னேறுவோம் என உறுதி கொள்கிறோம்.

நட்டடன்
கரவைதரசன்

தானா

வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

தானாவை பார்த்தேன்
ஒருவருள் ஒருவர்
பாய்ந்த கருணத்தில்.

கண்டதில்லையா நீங்கள்
தானாவின் மனசுபற்றும் நிர்வாணம்.
அந்தக் கண்ணாடி மேனியில்
என் ஆத்ம முகத்தை அடைந்திருக்கிறேன்.

துருவத்துப் பனி ஆறு என
அலட்சியம் செய்து விடாதீர்கள்.
தானாவைத் தொடு கணத்தில்
தாடி வெண்மயிர் கறுக்க
எதிர் விதியில் மிதந்தேனே.

நதி காலவெளியில்
இருப்பதை முன்னும்
வாழ்வதை பின்னுமாக
அடித்துச் செல்கிறது.

கொம்புகள் உரசிச் சடசடக்கும்
பனி மான்களோடு
முன்நகரும் சறுக்குவண்டி
அங்கிருந்து காலம் உடைய
நாற்புறமும் பாய்கிறது
ஒரு லாபியனின் பாடல்.
நூற்றாண்டு முன்னாடி
துப்பாக்கியும் பைளுமாய் வந்து

யேசுவையே மீண்டும்
சிலுவை அறைந்தவர்களால்
கொல்லமுடியாது போன பாடல் அது.
சமீக்களை மொழியாக
தொலைந்த சந்ததிகளை
தேடுகிறது அப்பாடல்.
தறிபட்ட கலாசாரத்தின் வீதை அது.
நதிகளின் ஆழத்தலிருந்து மீழ்கிறது
தலைமறைந்த வாழ்வு.

தானாவின் சரளைக் கற்கரைகளில்
என் அகதி மனசு சிந்துகிறது.
எல்லைகள் நூறு தாண்டினாலும்
என்னை சூழ எரிகிறதே
யாழ் நூலகம்.
பாலி ஆற்றம் கரைகளில்
பாரும் மீன் வாவியில்
பசும் ஆதிசேடனாகப் படமெடுக்கும்
தேயிலை மலைகளில்
முட்டாக்குள் தலைமறைத்து
முழுநிலவும் கவிபாரும்
வயல் வெளிகளில்
அலைகிறது எம் மூதாதையரின் பாடல்
பூமிப்பந்தின் புழுதியான எம்மை
கூவி அழைத்தபடி.